

Dağlarda yakılan isyan ateşlerini şehirlerde büyötmeye...

Ayfer'den Ayfer'e büyüyen direniş çizgisini 1 Mayıs alanlarına taşıyalım!

İşçilerin her geçen gün daha zor koşullarda çalışmaya mahkum edildiği; köylülerin üretmez hale getirildiği; gençliğin geleceğinin elinden alınıp bir avuç "tuzu kuru"ya peşkeş çekildiği; emekçi halkımıza reva görülenin "sabretmek" olduğu bu çarkı bozuk düzende canını halkı için feda eden, bu yolda yaşayıp bu yolda ölen Dilek Polat yoldaşın yaktığı ateşi 1 Mayıs alanında harlayalım!

Özgürlük, bedelinin ödendiği yerdedir: Şehitlerimizi anmayı günümüzün güncel silahı haline getirmek onların ideallerine sahip çıkmaktır. Dosta ve düşmana en güçlü mesajların verildiği kürsüler olan tarihsel günlerde (24 Nisan, 1 Mayıs, 18 Mayıs vb.) şehit düşen yoldaşımız şahsında, bütün şehitlerimize verdiğimiz devrim sözü bir kez daha tekrarlanmalı ve zafer andımız alanlarda tekrarlanmalıdır. Dilek yoldaş, bayrağı sadece düşmanın müstahkem mevkillerine değil, aynı zamanda bütün yoldaşlarının tek tek ayaklarının dibine de dikmiştir. Herkes onu eline alıp, layık olduğu biçimde taşımakla yükümlü olduğunu unutmamalıdır.

Emperyalizmin Filistin'den Irak'a olanca saldırganlığını kullandığı, ezilen halklara kan, gözyaşı ve sömürüden başka bir şey sunmadığı dünyamızda, egemenlerin tüm "güç gösterisi"ne rağmen madalyonun bir de "gösterilmeyen yüzü" var. Ülkemiz hakim sınıflarının özelleştirmelerle, birbirini ardına geçirilen saldırı yasalarıyla hayatını her geçen gün daha zor-

laştırdığı, "çaresizliğe" mahkum etmeye çalıştığı emekçi halkımızın "görölmek istenmeyen öfkesi" var. "İdeolojiler bitti, sosyalizm öldü" denilen günlerde ömrünü ve canını sınıf mücadelesinden yana ortaya koyanlar var. Sokak ortasında çocukları vurulan Kürt halkının, evleri başlarına yıkılan yoksulların, geleceği çalınan halk gençliğinin, sigortasız çalıştıkları fabrika-

larda yanarak ölen işçi kadınların, üretmez hale getirilen köylülerin, en kötü koşullarda çalışmaya mahkum edilen, emeğinin karşılığını alamayan işçilerin söyleyecekleri var!

Gün, hep birlikte sesimizi yükseltme, davayı sahiplenme, genç ömürlerini devrim uğruna feda edenlerin mücadelesini yükseltme günüdür!

Gün, 7 Nisan tarihinde Ordu'da devrimci bir eylem hazırlığındayken üzerindeki bombanın patlaması sonucu şehit düşen Dilek Polat yoldaşın, Ayfer'den Ayfer'e uzanan direniş çizgisini büyötmeyen ve çoğaltmanın günüdür.

Gün, O'nun cüretini, ısrarını çok daha büyük adımlar ve atılımlarla ileriye taşımanın günüdür.

**KATLEDİLİŞİNİN 33. YILDÖNÜMÜNDE
KOMÜNİST ÖNDER İBRAHİM KAYPAKKAYA'YI
ANMA GECESİNDE BULUŞALIM!**

Program:

Suavi

Hilmi Yarayıcı

Arzu

Abidin Biter

Koma Çar Newa

Grup Şiar

Grup Haykırış

Halkoyunları

Konuşmacılar

Doç. Dr. Haluk Gergor

Cafer Demir-

iHD Onur Üyesi

Seferi Yılmaz

(Şemdinli Umut Kitapevi Sahibi)

Enternasyonal

Delegasyonlar

Tarih: 20 Mayıs 2006 • Saat: 15:30

**Yer: MITTELHESSEN ARENA
Wolfgang-Kühle-Strasse 1
35576 Wetzlar**

Gece Tertip Komitesi

**işçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!**

**ABONELİK
ŞARTLARI**

6 AYLIK: 10.200.000 1 YILLIK: 20.400.000

NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayinevimize fakslayınız ya da postalayınız.

Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

İLAN

ORHAN YALÇINKAYA'yı gören ve tanıyanların aşağıdaki telefon numarasına haber vermeleri rica olunur.

**En son Barcelona'da görülmüştür.
0049 176 206 64 762 Aziz Özcan**

Nükleer Santraller ve Türkiye gerçeği

Türkiye bir yandan Tuzla'daki zehirli atıklar ile, diğer yandan Çernobil'in etkileri ile boğuşurken, nükleer santral yapım yeri olarak Sinop belirlendi. Nükleer santraller ile ilgili ilk etütlerin 1968-1970 yılları arasında yapılan ülkemizde, bu çalışmalara Çernobil kazasının yarattığı tepki sonrası ara verilmişti. **Ancak özellikle emperyalist ülkelerin bu zehirli atıkları kendi ülke topraklarından çıkarmak istemesi üzerine Türkiye'de nükleer santral çalışmaları tekrar gündeme geldi.** Yine Tuzla'da Orhanlı beldesine bağlı Değirmentepe mevkiinde ortaya çıkan zehirli varillerle birleşince konu, ülke gündeminde tartışılır hale geldi. Burjuva-feodal basın sayfalarında bile bir yandan Tuzla'da ortaya çıkan variller, diğer yandan özellikle Karadeniz Bölgesi'nde Çernobil'in etkileri üzerine araştırmalar sayfa sayfa yayınlanmaya başladı. Yine aynı günlerde "Türkiye'nin devleri" yaptıkları bir toplantı ile Santral için adresi Sinop olarak belirledi. 10 holdingin Enerji Bakanı Hilmi Güler ile bir araya geldiği toplantının, tam da Çernobil üzerine araştırmaların gazete manşetlerini süslediği ve Tuzla'da varillerin ortaya çıktığı günlerde yapılması da ayrı bir mizansen oluşturdu. Varillerin sahibi fabrikanın adının ortaya çıkması üzerine açıklama yapan Çevre ve Orman Bakanı Osman Pepe ise "variller paragöz bir sanayicinin" diyerek devletin olayın üzerine gideceği mesajını vermekle yetindi.

Nükleer Enerji güvenli enerji midir?

Nükleer Enerji, belirli özellikleri taşıyan radyoaktif elementlerin uygun koşullarda füzyona uğratılması sırasında çıkan yüksek enerjinin kullanımına dayanmaktadır. Ancak bu enerji faktöründen öte, emperyalist devletlerin nükleer teknolojiye ilgisinin nedeni, nükleer güçte bombaların (atom ve hidrojen bombaları gibi) yapılmasına olanak sağlamasıdır. Ancak gelişen teknoloji, yeni konvansiyonel silahlar ve balistik füzelelerin yapılması, nükleer bombaların "kullanım koşullarının" darlığı, nükleer enerjinin kısa ve uzun vadede pahalı bir enerji olması emperyalistleri yeni arayışlara itmştir. Radyoaktif elementlerden enerji üretimi ilk keşfedildiği zaman, çok cazip bir yöntem olarak benimsenmişti. ABD başta olmak üzere pek çok ülkeye 450 kadar santral kurulmuştu. Bu arayışın sonunda emperyalist ülkeler yeni nükleer projelerini iptal ederek, var olanların bir kısmını kapatarak vazgeçmeye başladıkları nükleer santralleri az gelişmiş ülkelere kaydırmaya başladılar. Bu kaydırma çalışmasından elbette ki Türkiye'de nasibini aldı.

Gerek II. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nda Hiroşima ve Nagazaki'ye atılan atom bombalarının etkisiyle dünya ilk defa radyasyonun etkilerini görülmesi, gerekse de sonraki süreçte nükleer silahlanmanın artması bu savaştan sonra tüm dünya kamuoyunun nükleer silahlara tepkisine neden oldu. 1986 yılında Çernobil Nükleer Santrali'ndeki kazayla birlikte bu duyarlılık daha da arttı.

Çernobil'in ardından...

Nükleer santrallerin güvenliği yakından incelendiğinde aslında güvenlik sorunlarının çözülmemiş olduğu görülecektir. Çok karmaşık bir yapıya sahip olan bu santrallerde rutin olarak sızıntı olması muhtemeldir. Yaşanan deneyimler kaza riskinin hiç de az olmadığını göstermektedir. İkincisi bu santrallerin atıklarının saklanması konusunda günümüz teknolojisi güvenli bir çözüm bulamamıştır. Türkiye açısından bakıldığında ise durum çok daha vahimdir. Türk egemen sınıflarının halkın sağlığını hiçe saydığı ve sadece kâr hırsı ile hareket ettiği ortadadır. Çernobil faciasının ardından "Radyoaktif çay daha lezzetlidir" diyen Turgut Özal; "Biraz radyasyon

iyidir" sözlerini sarfeden H. Cahit Aral (Sanayi ve Ticaret Bakanı) bu konudaki en vahim örneklerdir. Ve bu kaza sonrasında Türkiye'de yaşanan ve yaşamaya devam eden olaylar da herkes tarafından bilinmektedir. Yapılan araştırmalara göre 2016 yılına kadar patlamanın Türkiye üzerindeki etkisine dair net bir şey söylemek mümkün değilken, Çernobil'den önce Ordu'daki kanser vakalarının 16, Çernobil'den sonra ise 1763 olduğunu söylemek yeterli bir veri olabilecek durumdur.

Sadece Ordu değil tüm Karadeniz Bölgesi'nde kanser vakalarında son yıllarda bir artış gözlemlenmektedir. Bir insanın normalin üstünde radyasyona maruz kalması miktara bağlı olarak sakat doğumlardan kansere, hatta ani ölümlere neden olmaktadır. İnsanın radyasyondan etkilenmesi için sadece direkt maruz kalması gerekmektedir. Su buharı ile bulutlara, oradan yeryüzünün herhangi bir yerine taşınabilmektedir. Bu şekilde besin zincirine giren yüksek radyasyon, bitkilere, hayvanlara ve onları tüketen insanlara kadar ulaşabilmektedir. Tuzla'daki zehirli varillerin ortaya çıkmasından sonra yaşanacak en büyük tehlikelerden biri de budur.

Zararlı atıklar yarı-sömürgele...

Yüksek radyasyonun çevreye ve insana ulaşması direkt nükleer santrallerdeki sızıntı veya

çay radyasyon biriktirir. Bunun, dışarı sızması gerekir. Halbuki her sanayi tesisinde kaza olasılığı vardır. Nükleer reaktörlerin de ufak tefek kaza sonucu radyasyon sızdırması, çevre sağlık sorunlarına neden olması kaçınılmazdır. Nitekim bunun birçok örneği var. En gelişmiş ülkelerdeki de dahil olmak üzere yüzlerce santralde bugüne kadar sızıntı oldu. Nükleer endüstri bu kazaları saklamaya çalıştı. Saklayamadıklarını yaladı. Çünkü dünya kamuoyu, 1960'lardan itibaren nükleer silahlar karşısında dehşete kapıldıkça, radyasyonun zararları anlaşıldıkça, nükleer santrale karşı güvensizlik duymaya başladı. Nükleer endüstri kendini savunmaya çalışırken, nükleer teknolojiyi sanki kazalardan arınmış gibi gösterdi."

Nükleer santrallere sahip birçok ülke, bu atıklardan kurtulmak için yasal veya illegal yollardan, Türkiye, Tayvan ve Afrika ülkelerini depo olarak kullanmaya çalışıyor. Süleyman Demirel'in de danışmanı olan, Atom Enerjisi Kurumu eski Başkanı Prof. Dr. Ahmet Yüksel Özemer'nin iddiasına göre; "Almanya'dan getirilen 1500 tonluk tehlikeli radyoaktif atık, para karşılığı; Isparta Göllaş Çimento Fabrikası ile Konya'daki sanayi tesislerinde yakılarak imha edilmiştir. Sinop civarında denizin içinde bulunan radyoaktif atık varilleri; nükleer atıklardan kur-

Nükleer enerji kullanımı ülkemiz egemenleri tarafından emperyalist dayatmaların bir sonucu olarak gündemleşmektedir. Çünkü bu yolla hem emperyalistlerle bağımlılık ilişkileri gelişecek, hem nükleer silah yapma potansiyeli ile komşu ülkeler üzerinde bir baskı aracı ele geçirilmiş olacaktır.

kazalarla olmaz. Bu santrallerin atıkları, yerkabunun anakaya tabakasının içine yani kaya kütesinin içine suda çözülmez hale getirilerek gömülmektedirler. (Kaldı ki ülkemizde buna bile gerek duyulmamakta, yerleşim yerlerinin hemen yanına varillerle gömülmektedir.) Güvenli olmayan bu yöntem ile çevre, dolayısıyla insan radyasyona maruz kalmaktadır.

Greenpeace Akdeniz Enerji Kampanyası sorumlusu Hilal Atıcı, "Planlanan nükleer enerji kapasitesi Türkiye'nin gelecekteki enerji ihtiyacının yüzde 5'inden daha fazlasını karşılamayacak... Bu durumun tek sonucu eski, tehlikeli ve pahalı teknolojilerin Türk insanını çıkmaz bir yola sürüklemesi olacak. Nükleer enerji, tehlikeli kazalar, rutin radyoaktif salımlar ve hiçbir şekilde ortadan kaldırılması mümkün olmayan radyoaktif atıkların ortaya çıkması gibi büyük riskler taşır. Bir nükleer enerji santralının yapımı kadar sökülmü de çok pahalıdır, milyar dolarlara mal olur" demektedir. Peki, Türkiye sahip olduğu başka kaynakları değerlendirme olanağını yakalamış mıdır ki, enerji konusunda bu kadar kararlı görünüyor?

"Nükleer santrallerden radyasyon sızmasının kaçınılmaz olduğunu" teyit eden, Boğaziçi Üniversitesi Nükleer Mühendislik Anabilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Vural Altın'a göre ise; "Reaktörleri soğutan suya radyasyon karışması mümkün. Soğutma suyu reaktör içinde dönüp durduk-

tulmaya çalışan ülkelerin, ne kadar sorumsuz, gayri ciddi, gayri ahlaki ve gayri bilimsel davranabildiklerini ortaya koymuştur."

Zehirli atıklar

Türkiye'de daha tehlikeli!

Ülkemize ısrarla sokulmak istenen nükleer santrallerin dünyadaki durumu da bize gösterilmeye çalışıldığı gibi değildir. Hasıraltı edilen, sonuçları açıklanmayan onlarca olumsuz etki olduğu bilinmektedir. Nükleer santrallerde reaktörü soğutmak için çok miktarlarda su kullanılmakta bu su nehir ve göllere verilmektedir. Doğal olarak bu suya bulaşan radyasyon, ekolojik dengiyi bozarak su ürünlerine ve çevreye zarar vermektedir. Sürekli çevreye radyasyon yayan nükleer santraller tarım alanlarını kirletmektedir.

Ülkemizde yaşanan onlarca trajedi-komik olaydan, tanker facialarından, çöp patlamalarından, doğalgaz felaketlerinden, trafik kazalarından kazandığımız dünya şampiyonluklarından sonra, yaşamadığımız tek ve en büyük 'milli felaketimiz' kalmıştı, aslında kısmen o da yaşandı. 8 Ocak 1999 günü yaşanan İkitelli'deki radyoaktif kaza; son 8 yılda dünyada yaşanan en büyük 20 nükleer kazadan biri olarak Uluslararası Atom Enerjisi Kurumu'na tescil edilmişti. Bu kazada radyoaktif atıkla temas eden aile bireyleri kansere yakalanmaktan kurtulamamıştı. Her gün televizyonlarımızda, daha önce de Çernobil felake-

ti sonrası radyasyonlu çayları-fındıkları bizlere sorumsuzca yediren, nükleer güvenliğimizden sorumlu-yetkili uzmanlarımızın acemiliklerini ve beceriksiz komik müdahalelerini ibretle izledik. Marmara depreminde TÜPRAŞ ve AKSA tesislerinde meydana gelen hasarın etkisiyle; hatta hastanelerde tedavi için kullanılan ilaç atıklarıyla bile baş edemeyen Türkiye egemenlerinin nükleer santraller konusunda ne derece özenli ve başarılı olabileceğini tahmin etmek zor değil bizler için.

Nükleer Enerji ucuz enerji midir?

Nükleer santrallerin alternatiflerinden daha ucuz enerji ürettiği iddia ediliyor. Özellikle Türkiye'de bu santrallerde yakıt olarak kullanılan maddelerin bolca bulunması dışa bağımlılığı azaltacağından çok daha ucuz enerji üretebileceğimiz söyleniyor.

Türkiye enerji kaynaklarının çeşitliliği bakımından zengin bir ülkedir. Kömür madenleri, akarsuları, jeo-termal kaynaklar, güneş enerjisi, rüzgar enerjisi bakımından hiç azımsanmayacak kaynaklara sahiptir. Üstelik bu enerji kaynaklarından bir kısmı güneş, rüzgar gibi tükenmeyen ve çevreye zararı olmayan kaynaklardır. Teknolojisi ileri olan dünya ülkeleri enerji ihtiyacını karşılamak için bu tür kaynaklara yönelmektedir.

* Ülkemiz ekonomiklik analizi yapılmış olan 125.000.000.000 (yüz yirmi beş milyar) kwh'lik hidrolik potansiyelinin sadece % 30'unu kullanmaktadır. Buna karşın henüz ekonomiklik analizi yapılmayan hidrolik potansiyelimiz de vardır.

* Yıllık 114.000.000.000 kwh olan linyit potansiyelimizin ise yine % 20'si kullanılmaktadır.

* Elektrik enerjisi olarak yararlanılabilecek jeotermal potansiyelimiz 2.450 MW'tır bunun ancak % 2,97'sini kullanmaktadır.

* Rüzgar potansiyelimiz ise yıllık 83.000 MW'tır. Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı olur verdiği projelerle 2000 yılı içinde 1.700 MW'lık kurulu güce ulaşacaktır.

Dünyada en çok güneş alan ülkelerden olmamıza karşın güneş enerjisinden yeterince yararlanılmamaktadır. Tüm bunların yanında enerjinin akılcı kullanımı konusunda da sorunlar yaşanıyor.

Ulaştırma politikası olarak deniz ve demiryolu yerine, karayolları taşımacılığını benimsediğimiz için, ithal ettiğimiz enerji kaynaklarımızın yarısını da bu yolla harcıyoruz. Çünkü, ülkemizdeki toplam kamyon ve otobüs sayısı, bütün Avrupa ülkeleri toplamından daha fazla durumdadır.

Sonuç olarak;

Nükleer enerji kullanımı ülkemiz egemenleri tarafından emperyalist dayatmaların bir sonucu olarak gündemleşmektedir. Çünkü bu yolla hem emperyalistlerle bağımlılık ilişkileri gelişecek, hem nükleer silah yapma potansiyeli ile komşu ülkeler üzerinde bir baskı aracı ele geçirilmiş olacaktır. Öte yandan alternatif enerji kaynaklarının daha ucuz olması, kendi maliyetini kısa zamanda karşılama özelliği taşıması ve bu enerji kaynakları üzerinden emperyalist ve yerli şirketlerin kâr marjlarının düşük olması nükleer enerji çığırkanlığını artırmaktadır. Ne emperyalist devletlerin ne de onların çıkarı için halkımızı çok rahat felaketlere sürükleyebilecek TC devletinin, halka ucuz ve halk yararına enerji üretme dertleri vardır. Emperyalist tekellerin çıkarı uğruna bu ülkenin insanını, ormanını, toprağını ve doğal bitki örtüsünü siyanürlerle zehirlemekten kendi hukuklarını çiğneme pahasına çekinmeyen TC devletinin nükleer enerji çığırkanlığı, halk düşmanı bir politikadır. **Bu politikanın karşısında olunmalı ve her platformda emperyalistlerin ve onların hizmetkârı TC devletinin gerçek niyetleri teşhir edilmelidir.**

Sınıfsal Bakış

MİRASIMIZI HARCAYAN DEĞİL ZENGİNLEŞTİRENLERE SELAM OLSUN!

33 yıllık ömrünü düşmana yönelik vuruşuna ramak kalmışken noktalararak şehit düşen **Dilek** yoldaşımız, 34. yılını geride bırakan partisinin bayrağını, **kuruluş yıldönümü** vesilesiyle gerçekleştireceği eylemlerle zirvelerde tutma **görevini**, hiç kuşkusuz yerine getirmiş oluyordu. Yoldaşımız, zaten partisinin **en zorlu** görevlerini başarma konusunda, tarihimizde sembolleşmiş bütün yoldaşlarımıza layık bir şekilleniş içinde faaliyet yürütüyordu. Halk ordusunun hem komutanı hem savaşçısı olarak **uzun yıllardır** can bedeli bir mücadelenin nice safhalarına adını yazdıran yoldaşımız, büyük mirasımızı **zenginleştirtilerimizdendi**.

Sınıf mücadelesinde anlık tereddütlere dahi yer olmadığını bilen; aksamaların, yenilgilerin, yanılgıların, gerilemelerin doğallığının bilincinde olan; bulunduğu koşullarda nice ihanet ve zorlu engelleri yaşayan yoldaşımız, Proletarya Partisi'nin rehberi olan **Marksist-Leninist-Maoist** ideolojinin aydınlığında yol alıyordu.

Tıpkı Proletarya Partisi'nin 34 yıllık tarihi boyunca toprağa düşen ve kalbimize, beynimize gömülen yüzlerce şehit yoldaşımız gibi Dilek yoldaş da **ölümü** komünizme giden yolda Demokratik Halk Devrimi mücadelesine **tabi kaldığı** için, hiçe sayarak yaşadı. O nedenle, ne daha önceki karşılaşmaları ne de bu seferki **"kucaklaşması"** onun için **"sürpriz"** oldu.

Yoldaşımızı kaza sonucu şehit vermenin acısı **daha** büyüktür. Acımızı derinleştiren husus, uğradığımız kayıpta **kendi payımızın** da olmasıdır. Ancak sınıf mücadelesinde bunun da olduğunu/olabileceğini biliyoruz. Geçmişte de bu şekilde kayıplar verdik. **Meral Yakar, Ali Yılmaz** ve sonrasında burada sayamayacağımız bazı yoldaşlarımız kaza sonucu veya sonrası şehit düştüler. Şunu özellikle vurgulamamız gerekiyor ki, nasıl gelişirse gelişsin, **her kazada** bir biçim-

de insan unsurunun pay(lar)ı vardır (tedbirsizlik, ihmal, kontrolsüzlük, teknik yetersizlik/eksiklik, dikkatsizlik vb.).

Düşmanın doğrudan katkısının olmaması, yoldaşımızın kaybındaki **esas sorumluluğun** adresini değiştirmez. Dilek yoldaş, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğünün yıkılması ve Demokratik Halk İktidarı'nın kurulması için faaliyet yürütüyordu. Böyle bir ideal taşımaması, **ölüm riski** olan bir eylem içinde yer almaz ve neticede yaşamını yitirmezdi. Düşman tarafından kaza olayından yola çıkılarak **"kendisine verdiği zarar"**dan söz edilmesi, ya da bu yönde yorum yapılması, alçakça bir çarpıtmadır.

Dilek yoldaş, Proletarya Partisi'nin 34 yıllık tarihi süreci boyunca atlattığı nice badirelerden sonra geldiği **aşamada** önüne koyduğu bir dizi kritik görevin bilinciyle mücadele ediyordu. Sınıf mücadelesinin içinden geçilen **zorlu dönemde**, Proletarya Partisi'ne yüklenen önemli sorumlulukların başarılmasında, gerilla savaşına **süreklilik** kazandırılması için izlenen çizginin gereği olarak gerçekleştirilen eylemlerin, **komutanı ve savaşçısıydı**.

Dilek yoldaş, işlerin genel olarak yolunda gittiği, sorunların nispeten az yoğunlukta seyrettiği dönemlerin, kısacası **"iyi günlerin devrimcisi"** değildi. Görev ve sorumlulukların üst üste yığıldığı, işlerin kat be kat arttığı, düşman saldırılarının ciddi ölçüde yoğunlaştığı, iç ve dış sorunların büyük bir yoğunluğa ulaştığı bir dönemin, kısacası **"kötü günlerin devrimcisi"** idi. Kaçaklığı değil, aksine, mücadeleye daha fazla atılmayı seçenlerden oldu.

Proletaryanın bayrağını taşımak şerefli ve fakat **zorlu** bir iştir. Mücadelenin kesintisizliğini sağlamak da sanıldığı kadar **basit** değildir. Bunu, her türlü **tasfiyecilik ve yulgnlığın** kolay gezdiği şartlarda üstlenebilmek

iyice zordur. Parti bütün karşı devrimci akımlara, engellere ve saldırılara göğüs gererken, kadroları, militan ve savaşçıları büyük bir **özveriyle** çalışmak durumundadır.

Dünya yaşanmayacağına bilince çıkarılmadığı koşullarda, **yarınların** yaratılmayacağı açıktır. Dünümüzü, diğer bir deyişle tarihimizi yaratanlar, geçmişle değil **gelecekle** yaşayarak süreçlerine damga vurdular. Dönemlerinin görevlerini **o anlayışla** bilince çıkarıp mücadele yürüttüler. Onların sayesinde Proletarya Partisi, 34 yıllık bir tarihi deneyim biriktirdi ve kuşakları kapsayan bir **mücadele geleneği** yarattı. **Görevimiz**, bunu zenginleştirerek çok daha büyük adımlar ve atılımlarla ileriye taşımaktır.

Bunun yeterince bilince çıkarılmadığı görülmektedir. Ortadaki tablonun işaret ettiği **gerçeklik**, içinden geçilen sürecin önemini kavramak bir yana, asgari düzeydeki görevlerin yerine getirilmesinde bile **önemli zaafiyetlerin** sergilenebildiği yönündedir. Bunun esasen sınıf mücadelesinin keskinleşen yüzünde **bariz bir karşılığı** elbette bulunmaktadır. Kısa sürede aşılması gereken bu durum, bir yandan en zorlu görevlerin başarıldığı koşullarda, **herkes için** düşündürücü olmalıdır.

Dilek yoldaş için düzenlenen cenaze törenine katılım **son derece** düşük olmuştur. Bazı özel durumlar dışında, genelde cenaze törenlerine katılım konusunda **son yıllarda** düşüş yaşansa da, bu gerçekliğin ne devrim mücadelesinin gidişatı ile açıklanması ne de faaliyetin durumu ile izahı söz konusudur. **Tam tersine**, sınıf mücadelesinin giderek keskinleşen ve derinleşen çelişkiler üzerine oturan akışı ile bu zeminde hareketini ve örgütlenmesini yoğunlaştırmaya çalışan Proletarya Partisi'nin **genel resmi** buna uygun değildir.

Katılımın düşüklüğü, diğer bir deyişle kitleliliğin sağlanamayışı ile ilgili ayrıntılı değerlendirmeye burada girmeyi uygun bulmuyoruz. Şu kadarını söylemek gerekiyor ki, şehit yoldaşlarımızın **uğurlanması** sınıf mücadelesindeki **asli** görevlerimizden biri olarak kavranmak zorundadır. Zira, cenaze törenlerimiz mücadelemiz açısından **en anlamlı** sayfaları oluşturmaktadır. Dosta ve düşma-

na **en güçlü** mesajların verildiği kürsüler bu esnada kurulur. Şehit düşen yoldaşımız şahsında, bütün şehitlerimize verdiğimiz **devrim sözü** bir kez daha tekrarlanır ve **zafer andımız** burada içilir.

Şehit yoldaşımıza **"son"** görevimizin yerine getirildiği cenaze törenleri, **bütün gücümüzle** ve **en iyi** biçimde düzenlenmelidir. Bizim törenlerimiz, yasak savma türünden, sembolik cinsten, **"ölü gömme"** işlemi değildir. Düşmanın her türlü saldırısı ve tehdidi altında, **tüm riskler** göze alınarak gerçekleştirilir. En geniş katılımın sağlanması, **"sahiplenme faktörü"** açısından cenaze törenlerinde bilhassa önemlidir. Bu nedenle de geçmişten bu yana, cenaze törenlerinin **kitlesel** olmasına özen gösterilmeye çalışılmıştır.

Meselenin katılan ya da katılmayan açısından **ideolojik** açılımında ise **sınıf mücadelesine yaklaşım** vardır. **Sorun** en çarpıcı biçimde, devrim ve halk için şehit düşen yoldaşının yanında **saf tutma** sorunudur. Onun mücadelesini destekleme, ona sahip çıkma, onun bayrağını **devralma** sorunudur. Onun düşüncelerini paylaştığını söyleme, ona saygı duyduğunu belirtme, onun yanında olduğunu açıklama, onun yalnız olmadığını haykırma sorunudur. Cenaze törenine katılma ya da katılmama arasındaki **açık saflaşma** noktaları bunlardan oluşmaktadır. Niyet ne olursa olsun, nesnel durum budur.

Proletarya Partisi, şehit yoldaşını kitlesele bir cenaze töreni ile uğurlamadığı için **esas olarak** kendisini sorumlu tutacak ve yargılayacaktır. **Asıl sorumluluğu** başkasında aramayacaktır. Doğrusu da budur. Ancak, **herkes** kendisini sorgulamayı da bilmelidir. Gerçeklerle ve gerçekliğimizle yüzleşmeden **bir adım** bile ilerleyemeyeceğimizin bilincinde olmalıyız. Böyle hareket ettiğimiz takdirde, sınıf mücadelesindeki **duruşumuzu** koruyabilir, hata ve zaaflarımızdan dersler çıkarıp eksiklerimizi kapatabiliriz.

Dilek yoldaş, bayrağı sadece düşmanın müstahkem mevkillerine değil, aynı zamanda bütün yoldaşlarının tek tek ayaklarının dibine de dikmiştir. Herkes onu eline alıp, layık olduğu biçimde taşımakla yükümlü olduğunu unutmamalıdır!

Şan olsun 34. yılında Proletarya Partisi'ne

Elimize e-mail yoluyla ulaşan bildiri TMLGB militanları 24 Nisan vesilesiyle çeşitli eylemler yaptıklarını duyurdular. **"Zorlu süreçlerden ancak ve ancak komünist bir ideolojiye sahip örgütler başarıyla çıkabilir ve süreci tersine çevirebilir. İşte Partimiz böyle bir Parti olduğunu 34 yıllık çiz-**

gisi ve pratiğiyle göstermiştir" denilen bildiriye militanlar Bahçelievler Kocasinan Mahallesi'nde **"34. yılında şan olsun Partimiz TKP/ML'ye"**, "Umudun adı TKP/ML", **"Gençlik dağlara TKP/ML iktidara"** TKP/ML imzalı yazılar yaptıklarını duyurdular. Militanlar ayrıca Topkapı Ata-

türk Öğrenci Yurdu önündeki Yapı Kredi Bankamatğini molotofladıklarını ve Bahçelievler PTT'nin karşısında bulunan Aksa OYAK Sigorta Acentesi'ni bombaladıklarını da bildirdiler. **"Dünyada ve ülkemizde birçok örgütün silah bıraktığı, reformist çizgiye kaydığı günümüzde Komsomolumu-**

zun başlattığı "Gerilla savaşı için Komsomol'da örgütlen, örgütle" kampanyası devrimci savaştaki ısrarımızın en büyük kanıtıdır" denilen bildiri **"Faşizme korku, halka umut olmaya devam edeceğiz"**, **"Yaşasın Partimiz TKP/ML, TİKKO, TMLGB"** sloganlarıyla sona eriyor.

MİTO işçileri direnişe başladı

Birleşik Metal-İş Sendikası'na üye oldukları gerekçesiyle işten atılan **24 MİTO** işçisi, işe sendikası olarak geri dönmek amacıyla direniş başlattı.

Tuzla Aydınliköy'de kurulu bulunan **MİTO Yapı Malzemeleri San. Tic. AŞ.** ısı radyatörleri ve havlupan üretiyor. Üretilen mallar genellikle yurtdışına ihraç ediliyor. Yaklaşık 3 yıllık bir fabrika olan MİTO'da 110 işçi ana firmada, 120 işçi de taşeron firmalarda olmak üzere yaklaşık 230 kişi çalışıyor. 110 işçiden 103'ü 8 Mart'ta sendikaya üye oldular. Bundan 4 ay önce sendikalaşma çalışmalarını başlarken, 28 Mart'ta **Turan Balcı** maaş bordrosunu imzalamadığı gerekçesiyle işten atıldı. İşçiler, Balcı'yı sahiplenerek işe geri alınmasını istedi. Bunun üzerine patron, 11 işçiyi daha 25/2 maddeyi gerekçe göstererek tazminatsız işten attı. İşten atılmaları üzerine işçiler, Birleşik Metal-İş Sendikası öncülüğünde **3 Nisan 2006** tarihinde fabrika önünde direnişe başladılar. İçerideki işçiler direnişteki işçileri sahiplenerek yemek boykotu ve iş yavaşlatma eylemleri yapıyor.

Birleşik Metal-İş Örgütlenme Uzmanı **Mehmet Çabuk** yaptığı açıklamada "Yasal işlemleri başlat-

mış bulunmaktayız. Amacımız sendikanın kabul edilmesi ve toplu sözleşme yapılmasıdır. Buranın koşullarını değerlendirerek uzun süreli bir eylem örgütleyeceğiz. İşçilerin haklarını alana kadar fabrika önünden ayrılmayacağız" dedi. Direnişteki işçilerden **Fadime Kaya** ise "Hafta içi her gün 21:00'e kadar hafta sonları ise 17:00'e kadar mesai vardı. Mesai ücretlerimizi zamanında alamıyorduk. Asgari ücretle çalışıyoruz. Çalışma koşullarımız kötü. Sendikalı olduğumuzu duyduklarında patron ve ustabaşılardan azar işitmeye, tehdit edilmeye başladık" dedi. İşçiler ayrıca patronu sıkıştırmak amacıyla MİTO'nun anlaşmalı olduğu İtalya, Almanya ve İngiltere'de bulunan firmalara da seslerini duyurmaya çalışarak taleplerinin onlar tarafından da sahiplenilmesi için girişimlerde bulunuyor.

İlerleyen günlerde işçiler yaptıkları iş yavaşlatma vb. eylemliliklerle direnişteki işçileri sahiplenirken patron ve taşeron, **12 Nisan Salı** günü 15 işçiyi daha iş saatinde eylem yaptıkları gerekçesiyle işten attı. İşten atılanların sayısı 39'a ulaşırken, sendikaya üye olan 15 işçi de tazminatlarını almayı reddederek direnişteki işçilere katıldı. (Kartal)

Serna-Seral işçileri dayanışma gecesi düzenledi

TEKSİF Bakırköy Şubesi'ne üye oldukları gerekçesiyle işten atılan ve **16 Eylül 2005** tarihinden bu yana direnişte olan Serna-Seral işçileri, direnişlerinin 202. günü olan **5 Nisan 2006** tarihinde Kartal Rahmanlar'da bulunan **İlhanlar Düğün Salonu**'nda bir dayanışma etkinliği düzenledi.

Etkinliğe yaklaşık 800 kişi katılırken, düğün salonu "**Genel grev, genel direniş**", "**Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiç birimiz**" vb. dövizlerle süslenmişti. Gece saat 19.30'da yapılan açılış konuşmasıyla başladı. Ardından **Kadıköy Tunceliler Derneği Halk Oyunları Ekibi** yöresel oyunlarıyla kitleye güzel bir gösteri sundu. Grup Umudun Türküsü'nün ardından **TEKSİF Bakırköy Şube Başkanı Çetin Yelken** bir konuşma yaptı. Sinevizyon gösteriminin ardından işçiler adına bir konuşma yapan **Altun Göğçin, Nazım Hikmet'in "Hoş Geldiniz"** şiiriyle geceye katılanları selamladı. Göğçin, 1 Mayıs'ın özüne uygun kutlanması gerektiğini belirterek herkesi alanlara çağırdı. Grup Yorum sahnedeyken "**İçerde dışarda hücreleri parçala**", "**Yaşasın devrimci dayanışma**" sloganları atıldı. **Sennur Sezer** ile **Adnan Özyalçın**er de geceye şiirleriyle katıldılar. **Sabahat Akkiraz**'ın söylediği parçalara kitle eşlik ederken, türkülerle birlikte halaylar çekildi. **Adile Yadırgı**'nın da türkülerıyla katıldığı gecede sahneye son olarak Burhan Berken çıktı. Berken'in söylediği Kürtçe parçalarla kitle coşkulu dakikalar yaşadı, halaylar çekti.

Geceye aralarında **Partizan, İşçi Köylü, YDG, DHP, EKD, Maltepe HKM, Genel-İş 3 No'lu Bölge, Deri-İş Tuzla Şubesi, Eğitim-Sen Genel Merkezi, EMEP**'in de bulunduğu bir çok kurum dayanışma mesajı gönderdi. Gecede "**Serna-Seral işçisi yalnız değildir**", "**Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiç birimiz**", "**Yaşasın devrimci dayanışma**" vb. sloganlar atıldı. (Kartal)

Emekçinin Gündemi

SEMPOZYUM VE 1 MAYIS ÇALIŞMALARIMIZA HIZ VERELİM!

Emperyalist güçler kendi varlıklarını koruma ve güçlendirmeye yönelik, biz emekçileri hergün daha fazla ezmeye, yoksulluğa ve sefaletle düşürecek yasalar çıkarmaktalar. Emperyalizmin işçi sınıfına yönelik hedef ve amaçlarını teşhir ve bu politikaların işçi ve emekçileri nelerle karşı karşıya getireceği ve alternatiflerinin neler olması gerektiğini de içerisinde barındıracak "**Emperyalizmin işçi sınıfına yönelik saldırılarına karşı birlik mücadele zafer**" başlıklı uluslararası sempozyuma yaptığımız hazırlıkları yeniden gözden geçirerek, eksik kalan yerleri tamamlamalı ve katılımın daha fazla olmasının çaba ve gayreti içerisine girmeliyiz.

Yapılacak olan sempozyumun gerek ülkemizdeki işçi sınıfı ve emekçiler gerekse tüm dünyada ezilenlerin mücadelesine katkı anlamında düşünmek ve değerlendirmek gerekir. En önemlisi de yapılacak olan sempozyumun ülkemizde işçi sınıfının örgütlenmesi ve bilinçlendirilmesine yönelik mütavazı bir adım olduğunu kavramak önemlidir. Hemen sonraki haftanın da 1 Mayıs olması vesilesi ile bugüne

kadar işlediğimiz gündem ve konulara daha da yoğunlaşıp gerek sempozyumun gerekse 1 Mayıs'ı özüne uygun ve kitlesel bir şekilde geçmesinin çalışmaları yapılmalıdır.

Bu 1 Mayıs'ta öne çıkarmamız gereken ana temaları birkaç madde halinde ele alıp çalışmalarımıza yön vermeliyiz. Bugün egemen sınıfları başta devrimci ve komünistlere yönelik olmak üzere bir dizi saldırı yasaları çıkarmaktalar. Bu saldırıların yan sıra;

-Emperyalist işgal ve saldırganlık,
-Kürt halkına yönelik artan kapsamlı saldırılar,

-Genel sağlık sigortası ve sosyal yıkım yasaları,

-Kentsel dönüşüm adı altında yıkılmaya çalışılan gecekondu yıkımlarına karşı,

-Terörle mücadele yasası adı altında çıkartılmaya çalışılan anti demokratik yasalar başlıca gündemlerimizi oluşturacaktır.

Elbetteki emperyalist haydutların ve işbirlikçi uşaklarının saldırıları bütün bunlarla sınırlı değildir ve öylede kalmayacaktır. Başta **ABD** ve **İngiltere** olmak üzere daha

dün Afganistan ve Irak üzerinden yürütülen bu işgal ve savaş şimdi İrani da hedefleri arasına alarak bölge halklarına yönelik yeni katliamların hesapları yapılmaktadır. Emperyalistlerin tüm dünya halklarına yönelik gerçekleştirdiği bu saldırganlıklar, dünya halklarının meşru direnişlerine çarpmaya başlamıştır. İşgal altındaki ülkelerin halkları ayaklar altına alınmak istenen onurlarını ve değerlerini korumak için kahramanca direnmeye devam etmektedirler. Fransa'da yaşanan gelişmeler de özellikle bizler açısından oldukça anlamlı mesajlar vermektedir. Fransız gençliğinin başlattığı ve işçilerinde katılımıyla dalga dalga Fransa'ya yayılan eylemlilikler emperyalist Fransa'ya geri adım attırılmıştır. Bu durum ülkemizde de benzer şekillerde yaşam bulmaktadır.

Özellikle **Çorlu, Gönen** ve **Tuzla** deri işçilerinin özelleştirme ve taşeronlaştırmaya karşı, işten çıkarmalara karşı başlattığı ve 400-500 günleri bulan ve halen de devam eden direnişler, **TEKEL** işçilerinin, **Serna Seral** işçilerinin, **Has Alüminyum** işçilerinin vb. devam eden direnişleri, köylülerin topraklarına sahip çıkmaları, tarımın tasfiyesine karşı başlatılan eylemlilikler, evlerinin yıkılmasına karşı örgütlenip mücadele eden gecekondu halkı, öğrencilerin üniversitedeki anti-demokratik uygulamalara karşı çıkmaları vb. Emperyalist güçler oluşturdukları tüm bu programları hayata geçirmeye çalışırken, elbetteki yanlarına birilerini

almak ve bu politikaları uygulanabilir hale getirme çabasını da verdiler. **Bunlara en büyük desteği yıllardır başımıza çöreklenen işbirlikçi ve ihanetçi sendika yöneticileri vermiştir.** Kendi saltanatlarının sürebilmesi için işçi ve emekçiler bilgilendirilmemiş, öncü işçileri tasfiye ederek uşaklık yapmışlardır.

Tüm bu gelişmeler içerisinde 2006 1 Mayısına giriyoruz. Bizleri açlıkla terbiye etmek isteyenlere karşı, emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı daha güçlü ve örgütlü bir karşı koyuşu gerçekleştirmek için 1 Mayıs'ta afiş, pankart, döviz ve flamalarımızla birlikte alanlarda olmalıyız. **Devrimci Demokratik Sendikal Birlik** pankartının arkasında yerlerimizi alıp, işçi ve emekçilerin Sendikal Birliğimiz çatısı altında örgütlenmesine hizmet etmeliyiz. Unutmayalım ki, çocuklarımıza daha iyi bir gelecek bırakmak örgütlenmek ve örgütlü mücadele yürütmekle olur.

Emperyalizme ve onların işbirlikçi uşaklarına verilecek en güzel cevap örgütlü ve kitlesel bir şekilde alanlarda olmaktır. Gerek sempozyumun gerekse de 1 Mayıs çalışmalarının başarıya ulaşması ve amaçladığımız hedefler doğrultusunda gerçekleşmesi biz Devrimci **Demokratik Sendikal Birlik** faaliyetçilerinin çalışması ölçütünde gerçekleşecektir. Unutmayalım ki, ne kadar emek verip çalışırsak karşılığını da o ölçüde alırız

Sinan köylülerinin toprak mücadelesi yaşam mücadelesine dönüştü!

Sinan köyünde ağanın zulmüne karşı verilen toprağına sahip çıkma mücadelesi, artık yaşam mücadelesine dönüşmüş durumda. Yıllarca toprağıni işleyen köylüler, 2003 yılında DGD alımı için başvurdukları İl Tarım Müdürlüğü'nde öğrenmişler toprağıni kendilerine ait olmadığını. O zaman ortaya çıkmış Sinan ağasının hileyle arazilerin tapu kayıtlarını kendi üzerine aldığı. Şu an köylülerin oturdukları evlerden, meralarına, ağılından bostanına kadar neleri varsa ağanın üzerine kayıtlı.

"Bizler toprağıımızı geri almak için geldik buraya ve alıncaya kadar gitmeyeceğiz. Eğer bunun sonunda kan dökmemiz gerekirse dökeceğiz. Zaten köyde jandarma bize silah doğrultmuş. Ağanın yaptığı zulüm yetmiyor mu gibi bir de devletten zulüm görüyoruz..."

Sinan köyünde ağanın zulmüne karşı verilen toprağına sahip çıkma mücadelesi, artık yaşam mücadelesine dönüşmüş durumda. Yıllarca toprağıni işleyen köylüler, 2003 yılında DGD alımı için başvurdukları İl Tarım Müdürlüğü'nde öğrenmişler toprağıni kendilerine ait olmadığını. O zaman ortaya çıkmış Sinan ağasının hileyle arazilerin tapu kayıtlarını kendi üzerine aldığı. Şu an köylülerin oturdukları evlerden, meralarına, ağılından bostanına kadar neleri varsa ağanın üzerine kayıtlı. Köylüler son iki yıldır, kendilerinin ekmediği toprakları ağa ve adamlarının ekmemesi için, gece gündüz nöbet tutar olmuşlar. Ağa, jandarmayı da yanına alarak kadın,

erkek, yaşlı, çocuk demeden saldırmış köylülere.

Kendileri anlatıyor **Abdi İpekçi Parkı**'ndaki sohbetlerimizde, ağanın köyde 1950-60-70'li yıllarda kendisine karşı koyan köylüleri tehditlerle göçe zorladığını. Köye girme yasağı bile koymuş kendisine başkaldıran köylülere. İki ay önce 3 günlükken ölen bebeğini gömen babayı ve ona yardım eden 12 arkadaşını, "ağa toprağına gömdü" diye mahkemeye vermiş.

Tüm bunlara rağmen Sinan köylüleri, topraklarını ağadan geri almak için çıldırmadık kapı bırakmamışlar. Geçen yıl Ankara'ya gelerek devlet yetkililerinden "Toprağıımızı ağadan geri almanız için gerekli çalışmalarda bulunacağız" sözünü alıp geri dönmüşler. Ancak bir sonuç çıkmayınca tekrar **15 Nisan Cumartesi** günü tekrar Ankara'ya gelerek Apdi İpekçi Parkı'nı mekan tuttu Sinan köylüleri. Köylüler yaşadıkları haksızlıkları belgeleriyle birlikte sendikalara, derneklere ve odalara anlatarak onlardan destek istediler.

Yüksel Caddesi'nde imza standı açıköylüler **15 Nisan** günü köyden gelen yaklaşık 300 köylü ile birleşerek topraklarını geri almak için gerekirse günlerce kalacaklarını belirttiler. Köylülere **Tüm Köy-Sen**, Tarım Orkam-Sen, **Ziraat Mühendisleri Odası**, **KESK Şubeler Platformu**, **DİSK Ankara temsilciliği**, Petrol-İş Sendikası Ankara Subesi, **Tüm-Tis** Ankara Şubesi ve **Halkevleri Genel Merkezi** destek olacaklarını belirtti.

Petrol-İş sendikası önünde saat 12:30'da toplanan köylüler, Apdi İpekçi Parkı'na doğru yürüyüşe geçerek burada bir miting yaptılar. Köylüler "**Vekil ağa, bakan ağa, ey köylü kalk ayağa**", "Dedem sürdü, babam ekti, devlet ağaya verdi", "**Toprağıımızı geri istiyoruz**" vb. döviz ve pankartlarla Apdi İpekçi Parkı'na kadar yürüdü. Sinan köylülerine İşçi-köylü okurları da destek verdi. Burada bir konuşma yapan Tüm Köy-Sen Genel Başkanı **Şevki Konur**, Sinan köylülerinin toprak mücadelelerinde yanlarında olacaklarını belirtti. Yaklaşık iki saat süren mitingin ardından köylüler görüşmelerden sonuç alıncaya kadar

parkta kalacaklarını açıkladılar.

- **Hasan Parça (Sinan köylüsü)**; Sinan ağası 1940 yıllarında muhtarlar baskı yaparak bu arazileri toplamıştır. Ağa 1956'larda tapu kadastroyu köye getiriyor. Kendi adamlarıyla tapu kadastroda tutanak tutturuyor, "bu arazilerin sahiplerini çok aradık, bulamadık" diyor. Biz o zaman da köyde otuyorduk. Köyde 200'ün üzerinde hane vardı. Ama onlar bizi yok sayarak malımızı aldılar. Arazilerimiz Maliye'den Hazine'ye geçiyor. Ağa da Hazine'ye dava açıyor, "ben bu köyde oturuyorum, ben bu arazilerin sahibiyim, ben bakıyorum" diyerek. Bu şekilde arazi parselleniyor. Evimizi, arazimizi kendi üzerine tapuluyor. Şu an köylüler olarak mağduriyet içerisindeyiz. Geçen sene de geldik Başbakan ve milletvekilleriyle görüştük. Bizi dinlediler, "tamam" dediler. Ama aradan yaklaşık iki yıl geçmesine rağmen bir arpa boyu yol alamadık.

Şu an iki köyün bütün arazisi ağanın. Sadece bizim köyü değil bir başka köyü daha işgal etmiştir. Ama mücadelemiz burada bitmeyecek, toprağıımızı alana kadar bitmeyecek. Sonuna kadar mücadele edeceğiz.

- **1960'lı yıllardan itibaren ağa çeşitli oyunlarla sizin toprağıınızı elinizden almış. Ağanın toprağıınıza el koyduğunu siz nasıl öğrendiniz?**

- Ağanın o zaman tapuyu üzerine aldığını bilmiyorduk. Doğrudan Gelir Desteği çıktı, biz müracaatta bulunduk. Tapu Kadastro İlçe Müdürü dedi ki, "sizin tapunuz yok, hepsi ağanın üzerine."

- **Ankara'ya hangi taleplerle geldiniz?**

- Bizim arazimiz zaman aşımına uğradı. Hileyle, hurdayla ağanın toprağıımızı aldığını devlet de biliyor. Kanunu yapan da değiştiren de TBMM'nin yetkisi altındadır. Biz köyümüzü bırakıp başka yere gitme düşüncesinde değiliz. Köyümüzde toprağına sahip çıkmak için çadır kurduk.

Biz o tarlaların sahibiyiz, ağa ve yeğenleri tarlayı sürmeye çalışıyor, bizde karşı çıkıyoruz. Geçen sene jandarma saldırdı.

- **Siz yaşadıklarınızdan bahseder misiniz?**

- **Necit Avanoz:** Sesimizi duyurmak için

çeşitli televizyon programlarına faks çektik. Nedense hiç birisinden bir haber alamadık. Medya bizimle ilgilenmedi. Bu kadar insanın eziyet çekmesi haber olmadı. Bir hayvan ölüyor, bir köpek ölüyor onu gündeme alıyorlar, saatlerce görüntülerini veriyorlar. **Peki bu insanların bir köpek kadar değeri yok mu?** Ya bunu bile yapıyorlar, ya da baskı altındalar.

- **Bunun sebebi nedir sizce?**

- **M.A.** İki ay önce benim üç günlük bebeğim öldü. Ölen bebeğim için mezar kazdık ve gömdük. Bana yardım eden 12 köylüyle birlikte ağa beni mahkemeye verdi ve Savcılık'a çıkarıldık. Benimle birlikte 12 arkadaşım ağanın toprağına mezar açtık diye yargılanıyoruz.

- **Sinanlı köyünden bir kadın:** Benim 7 tane çocuğum var. 3 çocuğumla Ankara'ya geldim. Biz toprağıımızı geri vermelerini istiyoruz.

Köylüler kararlı...

Sinanlı köyünün toprak mücadelesinde destek olmak için imza kampanyası 12 gün boyunca Ankara'da stand açılarak sürdürüldü. Standın başında Sinanlı temsilcisinden **Halil Duru**'nun görüşlerini aldık;

- **Halil Duru:** 10 gün Yüksel Caddesi'nde stand açarak imza kampanyası başlattık. Türkiye'de şimdiye kadar feodal sisteme karşı imza kampanyası başlatan köylüler olmamıştı. Biz iki senedir bu davaya baş koymuşuz, herkesin kapısını çaldık. Sendikaları dolaştık, destek istedik. Köylülerin mağduriyetini anlattık.

- **İsmet Erdem:** Ben evimi 1987'de Batman'da iş bulduğum için bırakıp taşındım. 5-6 sene Batman'da kaldım ailemle. İşim bittikten sonra köyüme döndüm. Köyümde evim vardı, dedelerimden kalmıştı. Evimi genişletmek için 2 oda daha eklemek istedim. Bundan sonra ağa tarafından evimden atılmak istendim. Mahkemeye verdi ağa beni. Sonra karar bana verildi. Nasıl olduysa haklılığım ortaya çıktı. Bu dört yıl boyunca ben borçlanmıştım. Sonra evimin tapusunu çıkartmak istedim. Baktım ki, tapuyu kendi üzerine kaydetmiş.

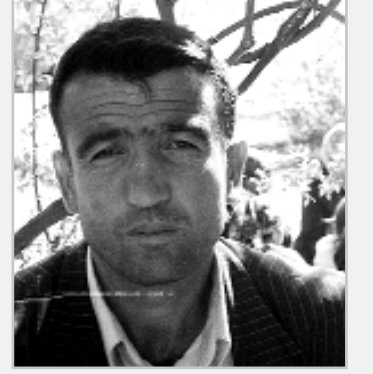
“Ağalar Meclis’te, köylüler sokakta!”

Sinan köylüleri iki gündür Ankara’da eylem yaparken, ağa da köyde terör estirmeye devam ediyor. Önceki gün ağaya çalışan silahlı korucular köyden 8 kişiyi kaçırarak Yukarı Zilek köyüne götürüp silahla tehdit ederek dipçikleriyle dövmüşlerdir. Yapılan saldırıyı haber alan köylüler, TBMM’ye yürümek istediler. Ancak polis ve Çevik Kuvvet köylülerin etrafını sarıp, yürümelerini engelledi. Öğlen saat 13:00’den itibaren parkta süren gerginliği köylüler “Hile ağadan, mühür devletten”, “Ağalık yıkılsın köylüler kurtulsun”, “Ağalar Meclis’te köylüler sokakta” vb. sloganlar atarak uzun bir süre beklediler. Meclis’e ve AKP’ye

yürümek isteyen köylülere izin verilince köylüler de parkta bir basın açıklaması yaptılar. Köylüler adına Sinan Sever, kendileri Ankara’dayken ağanın si-

lahlı korucularının köylerini basıp, silah zoruyla köylülerini tehdit ederek, kaçırıp dövdüğünü belirterek, “İki gündür yanında ekmeği bile olmayan biz Sinan köylülerinin parkta kalmamıza izin verilmekten, nasıl oluyor da eli silahlı insanlar köy basabiliyorlar” diyerek köylerinde yaşanan saldırıyı kınadı. Köylüler ayrıca toprak sorununa çözüm üretilene kadar Abdi İpekçi Parkı’nda beklemeye devam edeceklerini de söylediler. Yapılan eylemde Tarım Orkam-Sen Genel Başkanı Sezai Kaya ve Tüm Köy-Sen Genel Başkanı Şevki Konur da birer konuşma yaptı. Köylülerin eylemi başta yaşanan gerginliğe rağmen olaysız sona erdi.

Hüseyin Taşdemir (Tüm Köy-Sen Bismil Şubesi Yönetim Kurulu üyesi): Sendika Bismil’de 8 ay önce kuruldu. Çalışmamızı hakkını arayan bütün köylüler için yapıyoruz. Herkesi sendikaya davet ediyoruz. Bu arazi sorunundan dolayı başımız rahat değil. Sendika aracılığıyla mücadelemize devam ediyoruz. Bizim köye bağlı beş köy daha var, onlar korkusundan sendikaya üye olmadılar. Onlar zannediyorlar ki, Sinan köylüleri kaybedecek. Hayatta kaybetmeyiz. Onlar diyorlar ki, “siz kazanırsanız biz de kazanırız.” Ama öyle olmuyor. Onlar da bizim gibi Ankara’ya gelmiş olsa idi, daha farklı olurdu. Şimdi onlar bizi dört gözle bekliyor. “Bizim için de çalışıyorsunuz” diyorlar. Ağa onları köyden çıkartacak diye korkuyorlar.

Şevki Konur (Tüm Köy-Sen Genel Başkanı): Burada platform oluşturduk. Çağrıcı sendika ve örgütler olarak 3 tane kurum var. Tüm Köy-Sen, Tarım Orkam-Sen ve Ziraat Mühendisleri Odası. Bunun yanında Petrol-İş, DİSK Ankara Temsilciliği, KESK Şubeler Platformu, Halkevleri Genel Merkezi, TÜMTİS Ankara şubesi var. Tarım ve Köyişleri Bakanlığı’ndan, İçişleri Bakanlığı’ndan, TBMM Başkanlığı’ndan ve Başbakan’dan randevu istedik. Bir tek talebimiz var “Toprak reformu uygulansın.” Toprak Reformu Yasası var. Bakanlar Kurulu’nda duruyor, uygulanmıyor. Biz de diyoruz ki var olan bu yasa uygulansın.

Sinan köylülerinin bir talebi var. 300 yıldan beri işledikleri toprakları geri verilsin. Bir süre bekleyeceğiz. Ondan sonra köylüleri toplayıp görüşlerini alacağız. Köylüler ne karar verirlerse, biz de o karara uyacağız. Eğer Sinan köylüleri kararlılarsa, randevu talebinden cevap gelmediği durumda, TBMM önünde köylülerin basın açıklaması yapmaya çağıracağız, gerekirse orada oturacağız.

Köylüler elektrik mağduru!

AKP hükümeti aldığı her yeni kararlar köylüyü zor durumda bırakırken, son olarak sulama amacıyla elektrik kullanan köylülerin kullandıkları elektriğin desteklenmesi uygulamasına son veren bir karar aldı. İlgili karara göre, köylülere Doğrudan Gelir Desteği ödemesi yapılacağı açıklandı. Daha önce de tarıma yönelik sübvansiyonları kaldırarak Doğrudan Gelir Desteği’ni uygulayacağını söyleyen devlet, bu sözde destekten asıl payı büyük toprak sahiplerinin alacağını, orta ve yoksul köylülüğün mağdur olacağını gizlemeye çalışmaktadır.

Ülkemizde yaşanan bu soruna benzer bir sorun da Bangladeş’te yaşanıyor. Bangladeş’in kuzeybatısında köylüler, topraklarını sulamak için elektrik talep ediyorlar. Bu amaçla yaptıkları eylemde çıkan çatışmada 4 köylü öldürüldü. El bombası, satır ve sopaların kullanıldığı çatışmada 50 kişi de yaralandı. Eylemlere iki binden fazla köylünün katıldığı ifade ediliyor. (H. Merkezi)

Artvin Borçka’da fındık mitingi

Geçen yıl sattığı fındığın parasını alamayan Borçkalı fındık üreticileri, CHP Artvin İl Teşkilatı’nın organize ettiği mitingde buluştu. AKP hükümetinin tarım politikalarını protesto eden köylüler, geçen yıldan kalan alacaklarını istediler.

Mitingte bir konuşma yapan CHP Trabzon Milletvekili Şevket Arz, fındığın Karadeniz Bölgesi’nin önemli bir ürünü olduğunu belirterek, “Dünyanın fındık ihtiyacının yüzde 70’i bizim topraklarımızda yetişir. Her yıl ülkemizin kasasında döviz getirir. Fındık ayrıca vatan toprağını korur ve erozyonu önler. Fındığı ihanet eden, ülkeye ihanet etmiş olur. 6 milyar dolar ihracattan el-

de edilen gelirin çoğu fındıktan sağlanmaktadır. Ama bugün bakıyoruz, Temel’in fındığı, Hans’a teslim edilmiş. Hans malı götürüyor. Fındık üreticisi ise alacağını alamıyor” şeklinde konuştu.

CHP Artvin Milletvekili Yüksel Çorbacıoğlu ise, fındık üreticisinin sorunlarına değinmekten ziyade AKP hükümeti ve politikalarını değerlendirdi.

AKP yüzünden yoksulluk ve yolsuzluğun arttığını öne süren Çorbacıoğlu, “AKP iktidarı seçim meydanlarında dokunulmazlıkları kaldıracaklarını, yoksulluğu gidereceklerini ve yolsuzluk yapanlara tek tek hesap soracaklarını söylemişlerdi. Bugün ba-

kıyoruz, dokunulmazlığı kaldırmadılar, yoksulluğu gideremeyip daha da artırdılar, yolsuzlukla mücadele edecekleri yerine şimdi kendileri yolsuzluk yapıyorlar” dedi. Çorbacıoğlu, konuşmasının sonunda bölgede yaşanan en önemli sorunun orman sorununu olduğunu belirterek, “Elinizde tapunuz olduğu halde kendi arazinizde ağaç bile kesmiyorsunuz” diye konuştu. Fındık üreticilerinin sorunlarına sahip çıkmaktan çok, siyasi rant peşinde koşan CHP milletvekilleri daha çok kendi propagandalarını yapmanın derdindeydiler. Mitingin sonunda kitle topluca horon tepti. (H. Merkezi)

Çimento tozlarının yok ettiği kiraz ağaçları...

Ege Bölgesi köylüleri son 10-15 yıldır topraklarını, sularını kısacası tüm yaşam alanlarını, emperyalistlerin; onların uşaklarının bölgeye kurmaya çalıştığı ve çevreye ve insanlara büyük zarar veren siyanürlü altın madenleri, çimento fabrikaları, termik santraller ve taş ocakları gibi zehir üreten işletmelerden korumak için mücadele ediyor. Örneğin Bergama köylüleri, 15 yılı aşkın bir zamandır topraklarındaki siyanürlü altın madenine karşı mücadele ediyor. İzmir’in yanı başındaki, kente içme suyu sağlayan barajların havzasında bulunan Efemçukuru köylüleri de, yine siyanürlü altın madenine karşı direniyor. Hem işletme sahası, hem çıkarılacak altın miktarı, hem de üretim tekniği ile Uşak Kışladağ’daki işletme

aşamasına gelen altın madeni ise, Bergama ve Efemçukuru’ndaki altın madenlerinden kat kat daha büyük bir bela, yöre köylüleri için.

İzmir-Manisa sınırında, Manisa merkeze bağlı Bozköy beldesinde, Ak-Ege Beton AŞ tarafından yapılmak istenen çimento fabrikası, yörede yaşayan 35 bine yakın insanı doğrudan ilgilendiriyor. Bölgedeki 150 bin dekar arazide ekolojik tarım ve meyvecilik yapan köylüler, meyve bahçelerinin, sağlıklarının ve geleceklerinin tehlikede olduğunu söylüyorlar. Bunu önlemek için ise çimento fabrikasının yapılmasına izin vermeyeceklerini sözlerine ekliyorlar.

Yörelerinde yapılmak istenen çimento fabrikası köylülerin kabusu gibi. Çevredeki 10

köyün halkı, belediye başkanları, muhtarlar, İzmir’den hukukçular ve El Ele Hareketi yöneticileri ile akademisyenlerin destek verdiği yaklaşık 1000 kişi, 5 Mart günü İzmir-Manisa sınırında bulunan Yiğitler Köyü Meydanı’nda bir eylem yapmıştı. Eylemde “Çimento bulut değil yağmur bulutu istiyoruz”, “Kırmızı altını öldüremezsiniz”, “Al kiraz bal kiraz, senin başını da yiyecekler herhal” sloganlarını atan köylülere Yeşilyurt, Sinancılar, Sarılar, Yiğitler, Halilibeyli, Bozköy, Çambel, Sütçüler köylüleri de destek sunmuştu. Ancak yapılan eylemler ve köylülerin açıklamalarına rağmen bölgede fabrika açma yönlü çalışmalar devam ederken, köylülerde bu uygulama ile mücadele edeceklerini belirtiyorlar. (İzmir)

İlyas Aktaş'ın katili devlettir!

14 HPG gerillasının katledilmesinin ardından devletin Diyarbakır'da gerilla cenazelerine saldırması sonucu çıkan olaylarda karakoldan açılan ateş sonucu kafasından vurulan ve yaklaşık 10 gündür yoğun bakımda yaşam mücadelesi veren **Devrimci Demokrasi** gazetesi muhabiri **İlyas Aktaş**, beyin ölümünün gerçekleşmesinin ardından **14 Nisan 2006** tarihinde şehit düştü.

Devrimci Demokrasi gazetesinin Diyarbakır temsilcisi olan ve olay günü muhabirlik görevini yapan Aktaş, çevredeki bir karakoldan açılan ateş sonucu kafasından vurulmuş, ilk müdahale **Diyarbakır Devlet Hastanesi**'nde yapılmış, buradan **Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi**'ne sevk edilmişti.

İstanbul

13 Nisan Perşembe günü İstanbul'da Devrimci Demokrasi gazetesi ve DHP'nin ortak yaptığı ve bazı devrimci çevrelerin de destek verdiği basın açıklaması ile İlyas Aktaş'ın mücadelesi ve nasıl katledildiği aktarıldı.

Saat 13:00'de **Galatasaray Postanesi** önünde toplanan kitle "**Devrimci basın susturulamaz**" sloganlarıyla açıklamaya başladı. Burada kitle adına basın metnini okuyan **Hakan Bingöl**; arkadaşlarının beyin ölümü gerçekleştiği halde ailesinin isteği üzerine yoğun bakım ünitesine bağlı olarak yaşatıldığını söyleyerek, bu olaylar üzerine gelişen gösterilerde 12 kişinin devlet tarafından katledildiğinin altını çizdi.

Aktaş'ın uzun süredir kolluk güçleri tarafından tehdit edildiğini belirten Bingöl, Diyarbakır'daki olayların ilk günlerinde vurulan bir çocuğa yardım etmek isteyen Aktaş'ın polis tarafından engellendiğini ve gelişen tartışmada polislin Aktaş'a "**Seni tanıyoruz, ayağımızı denk al**" şeklindeki tehdidinden bir gün sonra vurulduğunu söyledi.

30 Mart Perşembe günü **Yeni Köy Mezarlığı** yolu üzerinde gerçekleşen

gösteride vurulan Aktaş'ın durumunu anlattıktan sonra **Metin Göktepe**, **Musa Anter** ve **Ferhat Tepe** örneklerini veren Bingöl, bu saldırıların bilinçli olarak yapıldığını sözlerine ekledi.

R. T. Erdoğan'ın "**Çocuk da olsa, kadın da olsa terörün maşası haline gelenlere gereken yapılacaktır**" söylemini hatırlatan Bingöl, bu katliamların burjuva medya ve onun kaleşörleri tarafından "**hükümetin kararlılığı**" diye gösterilmeye çalışıldığını kaydederek, bugüne kadar yüzlerce insanın tutuklandığı ve katledildiği bu olaylarla ilgili hiçbir soruşturma açılmadığını da sözlerine ekledi.

Bingöl; DTP'li yöneticiler için yalnızca "**Kürt oldukları**" için soruşturma

açıldığını, yine Diyarbakır muhabirleri olan **Sevda Karakuş**'un "**örgüte yardım**" bahanesi ile Diyarbakır E Tipi Hapishanesi'ne konulduğunu vurgulayarak, devletin bu politikaları kabul etmeyeceği gibi katliamları da meşrulaştırmak için elinden geleni ardına koymayacağını bildiklerini belirtti. Tüm bu saldırılara karşın devrimci-demokrat basının yine görevini yapacağını belirten Bingöl, "**Susmadık, susmayacağız**" sözleriyle açıklamayı noktaladı. Uzun süre "**İlyas Aktaş'ın katili devlettir**", "**Baskılar bizi yıldırılmaz**" sloganlarını atan kitle açıklamanın ardından eylemi bitirdi.

Ankara

İlyas Aktaş'ın yaşamını yitirdiği günün akşamı saat 18:00'de **Yüksel Caddesi**'nde **Demokratik Haklar Platformu** bir basın açıklaması düzenledi. Devrimci kurumların ve **Partizan**'ın destek verdiği eylemde, İlyas Aktaş'ın fotoğrafları taşınarak "**İmha, inkar saldırılarına karşı yaşamın halkların kardeşliği, direniş ve zaferi**" pankartı açıldı. Açıklamada yaşanan sürece ve saldırılara değinilerek; "Diyarbakır'daki yapılan saldırılarda yakın mesafeden kafasına aldığı kurşunla yaralanan yoldaşımız günlerdir yoğun bakımda tutulmaktaydı. İnkâr ve imha saldırıları karşısında kendi ulusal kimliğine sahip çıkarak direnme hakkını kullanan Kürt ulusuyla sadece dayanışma değil, aynı kararlılıkla, aynı cüretle saldırıların karşısında olmak görevini devrimci olmanın sorumluluğuyla yerine getiren İlyas Aktaş, devrim ve demokrasi mücadelesinde bayraklaşarak aramızdan ayrılmıştır. Anısının önünde saygıyla eğilerek, bize devrettiği mücadele bayrağını

zafere olan inancımızla dimdik taşıyacağımıza söz veriyoruz" denildi. Açıklama "**Devrim şehitleri ölümsüzdür**", "**İlyas Aktaş ölümsüzdür**", "**Şehit namırım**", "**Kahrolsun faşist diktatörlük**" vb. sloganlarla sona erdi.

Bursa

AVP Tiyatrosu önünde yapılan basın açıklamasında İlyas Aktaş'ın devlet tarafından bilinçli şekilde katledildiği vurgusu yapılarak, devrimci basının katliamlarla susturulamayacağı dile getirildi. "**İlyas Aktaş ölümsüzdür**" Devrimci Demokrasi okurları imzalı pankartın açıldığı eyleme **HÖC**, **ESP**, **BDSP**, **Partizan** ve **KP** de destek verdi. Açıklama sloganlar eşliğinde sona erdi.

Devrimci Demokrasi çalışanları Diyarbakır'a alınmadı!

İlyas Aktaş'ın cenaze törenine gitmek için Diyarbakır'ın Dicle İlçesi'ne gelen Devrimci Demokrasi çalışan ve okurlarına ilçeye giriş izni verilmedi. Bunun üzerine yapılan basın açıklamasında konuşan İstanbul Büro çalışanı **Emrah Kalkan**, kolluk kuvvetlerinin Dicle'ye girişlerine izin vermediğini ve keyfi bir uygulama ile iki arkadaşlarının gözaltına alındığını ifade etti.

O'nun kalemini yerde bırakmayacaklarını kaydeden Erten, "**Evet İlyas artık aramızda olmayacak, ancak bizler devrimci-demokrat-komünist basın olarak halkın gerçekleri görmesi için devrimci gazeteci olma sorumluluğumuz, canımız pahasına da olsa yerine getirmeye devam edeceğiz. İlyas Aktaş'ların Musa Anter'lerin ve Metin Göktepe'lerin yolunda yürüyeceğimize söz veriyoruz**" dedi. (H. Merkezi)

Aktaş köyünde defnedildi...

23 yaşındaki **İlyas Aktaş** Dicle'nin Kırkpınar Köyü'nde "**Şehit namirin**" sloganları eşliğinde toprağa verildi. Öğlen saatlerinde Diyarbakır'ın Dicle ilçesi Kırkpınar Köyü'ne (**Herdan**)

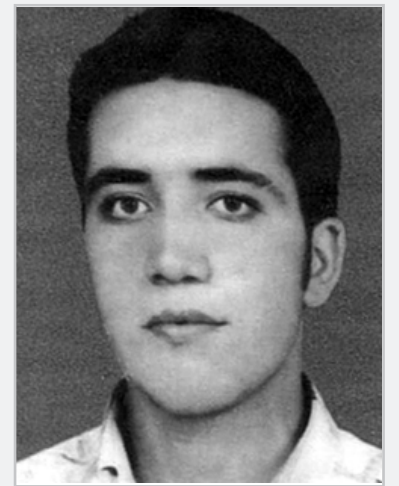
getirilen Aktaş için Orta Camii'nde tören düzenlendi. Törene, yaklaşık bin kişi katıldı. Cenaze töreni sırasında "**Şehit namirin**", "**Ey şehit em bi terene**" şeklinde sloganlar atılırken, kadınlar Kürtçe ağıtlar yaktılar. Cenaze töreninin ardından Aktaş'ın cenazesi yaklaşık 50 araçlık konvoy eşliğinde Kırkpınar Köyü Mezarlığı'na götürüldü. Aktaş'ın cenazesi burada toprağa verildi.

Mezar başında yapılan bir dakikalık saygı duruşunun ardından, Kürtçe kısa bir konuşma yapan DTP Dicle İlçe Başkanı **Nusret Akbaş**, Diyarbakır'da yaşanan olaylara değinerek,

B a ş b a - kan'ın kadın ve çocuklara yönelik açıklamalarını eleştirdi. H a l k ı n kendi evlatlarına sahip çıktığı için kurşunlara hedef olduğu-

nu ifade eden Akbaş, "Devlet bize diyor ki siz şehitlerinize sahip çıkarsanız sizi de vururuz. Bu memlekette şehitlerine sahip çıkmak suçsa ne yapalım. Bu kabul edilebilecek bir

şey değil" dedi. Cenaze törenine Devrimci Demokrasi Gazetesi çalışanlarının yanısıra, Dicle Belediye Başkanı **Abdullah Akengin**, Ergani Belediye Başkanı **Nadir Bingöl**, DTP'li yöneticiler ve Aktaş'ın akrabaları ile üniversiteden arkadaşları katıldı.

Ayrıca Dersim'den cenaze törenine katılmak için gelen bir grup öğrenci ise Dicle girişinde askerler tarafından kente girişleri engellendi.

(H. Merkezi)

Devlet terörüne karşı mücadeleyi yükselt!

Gülsuyu'nda TKP/ML ve MLKP'den ortak eylem

Gülsuyu-Gülensu'da TKP/ML ve MLKP militanları tarafından bir korsan örgütlendi. Elimize e-mail yolu ile ulaşan açıklamaya göre militanlar eylemde "Kürt halkına yönelik katliamların hesabını soracağız! MLKP-TKP/ML" pankartını açtılar. Açıklamada "Türkiye Kürdistanı'nın Amed kırsalında kimyasal silahlarla katledilen 14 HPG gerillasının cenaze törenine azgınca saldıran faşist TC'nin kolluk güçleri, çocuk-geçen-yaşlı ayrımı yapmadan Kürt halkının üzerine kurşun yağdırmış, onlarca insanın yaralanmasına yol açmış ve ilk günlerde 3 tane çocuk katledilmiştir. TKP/ML militanları olarak Partimizin önümüze koymuş olduğu yönelime uygun hareket ederek, Kürt halkına yönelik imha saldırılarına karşı halkın yanından olma ve faşist devletten hesap sorma bilinciyle hareket ettik. Bunun için eylemin niteliğine uygun olarak MLKP ile ortak paydada birleşip Gülsuyu Heykel Meydanı'nı molotoflarla trafiğe kapattık" denildi.

Açıklamaya göre eylemin devamında "Amed halkı yalnız değildir", "Yaşasın halkların kardeşliği", "Katil devlet hesap verecek" sloganları gür bir şekilde atıldı. Eylem esnasında TKP/ML ve MLKP militanları tarafından ayrı ayrı ajitasyon konuşmaları yapıldı.

Eylemin bitimine doğru eylem esnasında açılan "Kürt halkına yönelik katliamların hesabını soracağız! MLKP-TKP/ML" imzalı pankart Heykel Meydanı'na asıldı. Yaklaşık yarım saat süren eylem, militanların ayrı sokaklardan geri çekilmesiyle sona erdi. TKP/ML militanları çekilme esnasında "Yaşasın partimiz TKP/ML, Halk Ordusu TİKKO, TMLGB", "Kürt halkına özgürlük, Halk Savaşıyla gelecek" sloganlarını attılar.

Ağrı'da açıklama...

Ağrı'da 3 Nisan 2006 tarihinde biraraya gelen devrimci ve demokrat öğrenciler, DTP İl Teşkilatı ve Ağrı halkı; faşist TC'nin halk üzerinde estirdiği terörü kınadı.

Yaklaşık 500 kişiden oluşan kitle, saat 12:00'de DTP İl Binası'ndan kortejler eşliğinde ve sloganlarla yürüyüşe geçti. Kitle, AKP binasına yaklaştığında panzer ve polis barikatlarıyla karşılaştı.

Polis barikatını taş atarak aşmaya çalışan kitleye polis, biber gazı attı. Kısa süren gerginlik DTP yöneticilerinin müdahalesiyle sona erdi. Bu arada gençlerle DTP yöneticileri arasında yer yer tartışmalar yaşandı. (Ağrı YDG)

Kürt halkının direnişine destek

4 Nisan 2006 tarihinde İnönü Parkı'nda biraraya gelen Partizan, Alinteri, HKM, DHP, İHD, ESP, DTP, EMEP, SDP, KESK, SEH, İşçi Mücadelesi, TÖP, Halkevleri, Yakapınar-Küçük Dikili belediye başkanları ve meclis üyeleri Türkiye Kürdistanı'nda yaşanan devlet terörünü kınamak amacıyla bir basın açıklaması yaptı.

Açıklamada "Şemdinli olayları ile bir kez daha açığa çıkan, teşhir olan güç odakları, yaşanan olayları bahane ederek karşı saldırıya geçmekte, ülkede ne kadar demokratik kazanım varsa geri almaya çalışmaktadır. 14 HPG gerillasının kimyasal silahlarla katledilmesi ve sonrasında cenazelerine onurlu bir duruşla sahip çıkan halka yönelik saldırılar buna örnektir" denildi. Açıklamada ayrıca "Biz aşağıda imzası olan kurumlar olarak, alelacele çıkartılmak istenen, temel hak ve özgürlüklerimizi elimizden alan ve anti-demokratik bir düzenleme olan Terörle Mücadele Kanunu Tasarısı'nın geri çekilmesini istiyoruz" denildi.

Açıklama sırasında "Devlet terörüne son", "Diyarbakır halkı yalnız değildir", "Kahrolsun MİT, JİTEM, Kontr-gerilla" vb. sloganlar atıldı. (Adana YDG)

"Katiller halka hesap verecek!"

7 Nisan Cuma günü saat 12.00'de Taksim Galatasaray Postanesi önünde biraraya gelen Tekstil-Sen Genel Merkezi, Limter-İş Genel Merkezi, Dayanışma Sendikası Genel Merkezi bir basın açıklaması düzenledi. Açıklamaya çeşitli sendikalar da destek verirken eylemde "Tutuklananlar, gözaltılar serbest bırakılsın, sorumlular yargılsın, adalet istiyoruz" pankartı açıldı. "Özgürlük adalet eşitlik", "Askeri operasyonlar durdurulsun" dövizleri taşıyan kitle, "Katiller halka hesap verecek", "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek", "Hepimiz Kürdüz, Iraklı, Filistinliyiz" sloganları attı. Açıklamayı Tekstil-Sen Genel Başkanı Ayşe Yumri Yeter okudu. Açıklamada genel olarak, bölgede yaşanan olaylara değinilerek, Terörle Mücadele Yüksek Kurulu'nun 8 yıl aradan sonra devreye sokulduğu hatırlatılarak bunun önümüzdeki süreçle ilgili çeşitli sinyaller verdiği ifade edildi. Açıklama 1 Mayıs'a çağrı ile bitti. (İstanbul)

Devlet terörü Elazığ'da protesto edildi!

Devletin Kürt halkı üzerindeki saldırılarını protesto eden Partizan ve HÖC; Elazığ'da Hozat Garajı önünde bir basın açıklaması yaptı. 8 Nisan 2006 tarihinde saat 12:30'da biraraya gelen kitle, alkışlarla eylemi başlattı. Sık sık "Baskılar bizi yıldıramaz", "Anaların öfkesi katilleri boğacak", "Kürt halkı yalnız değildir" vb. sloganların atıldığı eylemde "Kürt halkı üzerindeki bas-

kılara son! HÖC-Partizan" yazılı pankart açıldı.

Kitle adına okunan açıklamada, devletin katliamcı yüzü deşifre edilerek "Kürt halkı üzerindeki tüm baskı, zulüm yasalarına, katliamlara, asimilasyon ve inkar politikalarına derhal son verilmelidir. Kürt halkının tüm ulusal hakları koşulsuz tanınmalıdır" denildi. Eylem alkışlar ve sloganlarla bitirilirken çevrede toplanan halkın da eylemi ilgiyle izlediği görüldü. (Malatya)

Kürt halkı yalnız değildir!

İzmir'de 8 Nisan günü Partizan ve ÖMP'nin örgütlediği DHP, ESP, BDSP, İCİ, Ege 78'liler, Limter-İş, Devrimci Hareket ve İHD'nin desteklediği bir eylem yapıldı.

Saat 12:30'da Kemeraltı girişinde "Amed halkı yalnız değildir" ÖMP-Partizan pankartı ve çeşitli dövizlerin açıldığı eylemde, yapılan açıklamada devletin yüzyıllardır Kürt halkına yönelik asimilasyon, imha inkar saldırılarının olduğu, Kürt halkının da bu saldırılara karşı koyduğu anlatıldı.

Başta Amed olmak üzere Kürt illelerinde yaşanan katliama vurgu yapılarak, 3 yaşındaki çocukların dahi büyük bir pervasızlıkla katledildiği hatırlatıldı.

Bu saldırılar bahane edilerek TMY Tasarısı'nın yeniden gündeme getirildiği, 1 Mayıs öncesi de halkın alanlara çıkmasını engellemek için çeşitli spekülasyonların ortaya atıldığı söylendi.

Sık sık "Bedel ödedik bedel ödeceğiz", "Yaşasın halkların kardeşliği", "Faşizmi döktüğü kanda boğacağız", "Amed halkı yalnız değildir" vb. sloganların atıldığı eylemde, DHP adına da kısa bir konuşma yapılarak Diyarbakır'da polis tarafından vurulan Devrimci Demokrasi muhabiri İlyas Aktaş'ın yaşamını yitirdiği duyuruldu. (İzmir)

Teröristler “Terörle Mücadele” Yasası hazırlarsa...

10 Nisan tarihi itibarıyla yeniden kurul imzasına açılan ve kısa sürede Meclis gündemine geri getirilmesi planlanan **Terörle Mücadele Yasa Tasarısı** ile ilgili eylemler devam ediyor. 13 Nisan Perşembe günü Taksim’de biraraya gelen **TMY Tasarısı Karşıtı Birlik**, “**Örgütlenme hakkımız engellenemez**” sloganı ile yasa’yı protesto etti. Saat 13:30’da **Mis Sokak** önünde biraraya gelen kitle, buradan pankartlarını açarak Galatasaray Lisesi önüne doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş sırasında “**TMY Tasarısı geri çekilsin**” ve “**Söz, eylem, örgütlenme hakkımız en-**

gellenemez” sloganları atıldı. Yürüyüş sırasında kitleyi provoke etmeye çalışan bir sivil polisin kitleye “**Slogan atmayacaksınız, burada benim dediğim olur**” sözlerine karşılık kitle, meşru hakkını kullanmaya devam ederek zılgıt ve sloganlar eşliğinde yürüyüşe devam etti.

Postane önüne gelindiğinde burada “**Faşist yasalar değil, demokratik haklar**” sloganları eşliğinde basın açıklaması yapıldı. Kitle adına açıklama yapan **Güneş Çelik**, işçi, emekçi, öğrenci yığınların yürüttüğü hak alma mücadelesini engellemek, baskı ve yıl-

dırma politikalarını daha rahat uygulamak amacı ile hazırlanan TMY Tasarısı’nın Bakanlar Kurulu’ndan geçerek Meclis Genel Kurulu’na sunulduğunu belirtti.

Açıklamada devletin, Newroz kutlamalarının ardından TMY Tasarısı için çalışmalarına hız verdiğini ve Kürt halkına yönelik devlet güdümündeki terörist saldırılara karşı doğan tepkiyi de bahane ettiğini belirten Çelik, tasarının 1 Mayıs’tan önce Meclis’ten geçirilmek istendiğinin altını çizdi.

Devletin kimleri terörist kapsamına aldığı zaten belli olduğunu da sözlerine ekleyen Çelik, yeni oluşacak yasa ile sendikacıların bile “**terörist**” kapsamına alınacağına ve emekçilerin hak alma mücadelelerinde de süresiz gözaltıların ve asılsız iddiaların hedefi olacağına ve sendikalara kapatma davaları açılacağına dikkat çekti.

Aynı yasada artık öldürülen gerillaların cesetlerinin ailelerine verilmeyerek toplu mezar şeklinde çatışma yerlerine gömüleceklerini de belirten Çelik, bu yolla devletin yıllardır yaptığı toplu katliamların da yasallaştırılacağını, işkence ve katliam uygulamalarının artacağını söyledi. Açıklamanın sonunda Çelik, herkesi mevcut haklarını korumak üzere **TMY Tasarısı**’na karşı mücadele vermeye çağırdı.

Bakan’dan pembe açıklamalar;

11 Nisan Salı günü Meclis’te açıklama

TMY Tasarısı’na hayır!

TMY Tasarısı Karşıtı Birlik, 9 Nisan Pazar günü saat 13:00’de Taksim Mis Sokak da biraraya gelerek bir basın açıklaması yaptı. “**TMY Tasarısı geri çekilsin-Tüm anti-demokratik yasalar iptal edilsin!**” pankartı açan kitle, “**Söz, eylem, örgütlenme hakkımız engellenemez**”, “**Faşist yasalar değil, demokratik haklar**”, “**TMY tasarısı geri çekilsin**” vb. sloganlar attı.

Basın açıklamasını birlik adına **Figen Yüksekdağ** okudu. Açıklamada, Diyarbakır’da yaşanan olaylarda 4 çocuğun katledildiği hatırlatılarak “**son olarak, bizler demokratik hak ve özgürlüklerimiz için mücadeleyi, insanlık onurunu savunma eylemini her koşulda sürdürmeye devam edeceğiz**” denildi. (İstanbul)

yapan Adalet Bakanı **Cemil Çiçek**; bu yasanın kimsenin hakkını gasp etmeyeceğini iddia ederek “**Kimsenin elinden haklarını almak gibi bir niyetimiz yok**” dedi. Bakanın sözlerinde dikkati en çok çeken nokta da Diyarbakır’daki olayları gerekçe göstererek yasa’yı savunması oldu. (İstanbul)

TUYAB: “6 yıldır işkence sürüyor!”

7 Nisan Cuma günü saat 13:00’de Galatasaray Postanesi önünde biraraya gelen TUYAB’lı aileler, hapisanelerde 6. yılına giren tecrit uygulamasını protesto ettiler. Üzerinde TUYAB yazılı önlükler giyerek, “**Anaların öfkesi katilleri boğacak**”, “**Devrimci tutsaklar yalnız değildir**”, “**Fatma Koyupınar yalnız değildir**” sloganları atan aileler adına basın metnini **Kader Özdemir** okudu. Açıklamada, 6. yılına giren tecridin tutsaklar üzerindeki fiziki ve psikolojik etkilerinden söz edilerek, tecritin kaldırılması istendi. Açıklamada ayrıca türkü söylediği, askeri düzende sayım vermediği vb. nedenlerle çeşitli cezalar alan tutsakların, tecrit işkencesine karşı çeşitli biçimlerde direndiği de belirtildi. “**Tüm bu uygulamalar sonucu meydana gelen ölümlerden Adalet Bakanlığı sorumludur**” denilen açıklama, alkış ve sloganlar eşliğinde devam etti. Ardından Galatasaray Postanesi’nden Adalet Bakanlığı’na faks çekildi.

(İstanbul)

İnsan hücreye sığar mı?

Hapishanelerde hak ihlalleri artarak devam etmektedir. **Yeni çıkarılan yasalarla onursuz aramalar ve çeşitli kısıtlamalar tutsaklara dayatılmaktadır.**

1 Haziran 2005 tarihinde yürürlüğe giren yeni yasanın uygulama detaylarının belirlendiği tüzük, beraberinde hapisanelerde yeni bir direnişin sinyallerini veriyor.

Sigaranın bile sınırlandırıldığı F Tipi hapisanelerde, slogan atmak, yüksek sesle konuşmak vb. akla gelebilecek şeyler dahi disiplin suçu olarak değerlendirilmekte ve siyasi tutsaklara aylarca mektup ve görüş yasağı konmakta, hatta daha da ileri gidilerek hücrelerinde bulunan televizyonlarına dahi el konmakta, günlük gazeteler verilmemektedir.

Hapishanelerde yaşanan hak ihlallerine karşı dışarıda çeşitli kurum ve kuruluşlar mücadele etmektedirler. Özellikle son dönemde artan saldırılara karşı “**İnsan hücreye sığar mı?**” sloganıyla yürütülen çalışmalar bulunmaktadır. İzmir’de de **İzmir Cezaevi İnisyatifi (İCİ)** bu kapsamda çeşitli çalışmalar yürütmektedir.

Bu çalışmalarını duyurmak ve yaşananları protesto ederek kamuoyunu bilgilendirmek için **15 Nisan** günü Konak Eski Sümerbank önünde İCİ tarafından bir basın açıklaması yapıldı. Saat 13:30’da başlayan eylemde sık sık “**İnsanlık onuru işkenceyi yenecek**”, “**Devrimci tutsaklar onurumuzdur**”,

“**Bedel ödedik bedel ödeteceğiz**” sloganları atıldı. Kitle adına açıklamayı **Mihriban Karakaya** yaptı. Açıklamada Tekirdağ 1 Nolu F Tipinde bulunan Hasan Şahingöz’ün göndermiş olduğu mektuptan alıntılar yapılarak, F Tipi hapisanelerde yaşananlar anlatıldı. “**Diyorsunuz ne güzel... Ancak sesimizi hapisanedekiler için daha güçlü çıkaramadıkça, -ve ‘insan hücreye sığar mı?’ sorusunu her gün-herkese sormadıkça düşünmek yeterli olmuyor**” denilerek açıklama sona erdi. (İzmir)

“Yargılanan değil, yargılayan olacağız!”

Faşist Kemalist diktatörlük **19 Aralık 2000** tarihinde gece saat 04:00 sıralarında 22 hapisaneye birden eş zamanlı operasyon düzenleyerek 28 devrimciyi katletmişti. **Ümraniye Hapishanesi**’ndeki devrimci tutsaklar devletin saldırılarına karşı 4 gün boyunca onurlu bir şekilde direnmişlerdi. Devlet 19 Aralık katliamında Ümraniye’de tutsak bulunan 399 kişi hakkında “**İsyan çıkarmak, devlet malına zarar vermek ve ölüme sebep olmak**” suçlamasıyla İstanbul 1. Ağır Ceza Mahkemesi’nde dava açmıştı.

Bu davanın duruşması **10 Nisan Pazartesi** günü Üsküdar Adliyesi 1. Ağır Ceza Mahkemesi’nde görüldü. Davaya tahliye olan 10 kişi ile birlikte halen hapisanede bulunan tutsaklar da katıldı. Söz alan her “**sanık**” devletin katliamcı yüzünü teşhir ederek, sanık olmayı kabul etmediklerini, katliamı yapanın devletin temsilcileri olduğunu ve hesabını vermeleri gerektiğini vurgulayarak, yarın aynı durum yaşansa yine yaşam haklarını korumak için direneceklerini belirttiler. Katliamda yaralanan tutsaklar ise bilirkişinin inceleme yapmasını, sorumlular hakkında hukuki işlem yapılmasını talep ettiler. Mahkeme heyeti, F Tipinde kalan tutuklu ve hükümlülerin, dönemin Cumhuriyet Savcısı, Cezaevi Müdürü, gardiyanları ve diğer personelin dinlenmesine karar vererek duruşmayı **25 Temmuz 2006** tarihine erteledi. (Kartal)

5. Uluslararası Gözaltında Kayıplar Kurultayı'na çağrı

“Kayıplar bulunsun, hesap sorulsun” sloganı ile toplanan kayıp yakınları kaybetme politikasının tüm dünyada uygulandığının altını çizdiler.

Galatasaray Lisesi önünde 15 Nisan tarihinde biraraya gelen kayıp yakınları, “Toplu mezarlar açılsın, bin operasyon açıklansın” pankartı ve kayıpların fotoğraflarını taşıyarak oturma eylemi yaptı.

Burada kayıp yakınları adına açıklama yapan 1995 yılında gözaltına alındıktan bir süre sonra Beykoz mevkiinde ölü olarak bulunan Rıdvan Karakoç'un kardeşi Hasan Karakoç, Kayıplara Karşı Uluslararası Komite (ICAD), Yakınlarını Kaybeden Ailelerle Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği'nin (YAKAY-DER) organizasyonu ile Diyarbakır'da gerçekleş-

cek olan 5. Uluslararası Gözaltında Kayıplar Kurultayı'na dikkat çekti.

Şemdinli'de halka kurşun sıkanlara “iyi çocuk” denilerek serbest bıraktığını ve JİTEM çetesi suçu üstü yapan halkın tutuklandığını kaydeden Karakoç, Kürtlerin Newroz kutlamalarına ise kimyasal silahlarla, askeri operasyonlara yanıt verildiğini belirtti.

ANKARA

Yüksel Caddesi İnsan Hakları Heykeli önünde toplanan DTP Ankara İl Örgütü, SDP Ankara İl Örgütü, ESP, Partizan, Ankara 78'liler Derneği ve İHD Ankara Şubesi üyeleri,

“Toplu Mezarlar Açılsın, 1000 Operasyon Açıklansın” yazılı pankart açarak kayıpların fotoğraflarını taşıdılar. Kitle adına konuşan Melek Güneş, dünyada kaybetmenin muhaliflere yönelik sindirme, yok etme yöntemi olarak devam ettiğini kaydetti.

Güneş, Terörle Mücadele Yasa Tasarısı'nın da yeni toplu infazlar ve toplu mezarlar yaratmanın alt yapısını hazırladığını kaydetti.

İZMİR

16-20 Mayıs 2006 tarihleri arasında Diyarbakır'da gerçekleştirilecek olan 5. Uluslararası Gözaltında Kayıplar Kurultayı'nın duyurulması ve katılım çağrısı için 15 Nisan günü ESP tarafından örgütlenen ve Partizan, DHP, Tay-Der, Emek Partisi, 78'liler, İHD, SDP, Genel-İş 5 Nolu Şube ve İCİ'nin destek verdiği eylem, Kemeraltı girişinde saat 12:30'da yapıldı.

“Kayıplar bulunsun hesap sorulsun”, “Anaların öfkesi katilleri boğacak”, “Darbeciler yargılsın” sloganlarının atıldığı ve gözaltında kayıpların resimlerinin ve çeşitli dövizlerin açıldığı eylemde açıklamayı Hülya Gerçek okudu.

Ülkemizdeki ve dünyadaki kayıpların durumunun sayısal verilerle anlatıldığı açıklamada, yapılacak olan kurultaya katılım çağrısı yapıldı. Açıklamanın ardından 10 dakikalık oturma eylemi yapıldı.

TAYAD'lılar her Cumartesi Kemeraltı'nda

TAYAD'lı aileler hapisanelerde yaşanan tecride dikkat çekmek için her Cumartesi Kemeraltı girişinde eylem yapıyor. 8 Nisan Cumartesi günü de aynı yerde saat 13:00'da bir basın açıklaması yapıldı. Saat 12:30'da T. Kürdistanı'nda yaşanan katliamları protesto eden Partizan, ESP, ÖMP, DHP, BDSP'nin de içinde yer aldığı grubun da destek verdiği ve sık sık “Yaşamın devrimci dayanışma”, “Tecride son”, “Tecridi kaldırın ölümleri durdurun” sloganlarının atıldığı eylemde yapılan açıklamada, “Ve kendine insanım, demokratım, devrimciyim, duyarlıyım diyen herkesi tecride karşı çıkmaya, sesimizi yükseltmeye çağırıyoruz” denildi.

Açıklamanın ardından 5 dakikalık oturma eylemi yapıldı. Oturma eyleminde F Tipi Hapishaneden gelen bir tutsak mektubu okundu.

*15 Nisan günü yine aynı yerde TAYAD'lı aileler tarafından bir basın açıklaması yapılarak tecride son verilmesi istendi. Açıklama sonunda 5 dakikalık oturma eylemi yapıldı. Oturma eylemi sırasında ÖO'na başlayan Av. Behiç Aşçı'nın göndermiş olduğu mektup okundu. (İzmir)

“Tecrite son”

Mersin Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği 10 Nisan Pazartesi günü devam eden Ölüm Orucu direnişi ve tecritle ilgili olarak bir basın açıklaması yaptı.

Saat 12:30'da Taş Bina önünde biraraya gelen dernek üyeleri “Tecrite Son” yazılı pankart açtı. Hapishanelerde yaşanan tecrite dikkat çekerek, dışarıda Ölüm Orucu'nu sürdüren Fatma Koyupınar ve yeni başlayan Avukat Behiç Aşçı'ya destek verilmesi istendi. Kitle adına bir konuşma yapan Hasan Biber, Gençlik Derneği üyelerine yönelik Erzinan ve Mersin-Kazanlı'da yapılan saldırıları hatırlatarak bağımsızlık mücadelesinin Türk, Kürt, Laz, Çerkez tüm milliyetlerin mücadelesi olduğunu vurguladı.

Tecrit afişine Kazanlı'da saldırı

“Tecrite Son” yazılı afişleri Kazanlı'ya asmaya çalışan Mersin Gençlik Derneği üyeleri muhtarın adamları tarafından saldırıya uğradı.

8 Nisan Cumartesi günü gerçekleşen olayda dernek çalışanları eli sopalı 15-20 kişilik grup tarafından saldırıya maruz kaldı. Yaşanan arbededen sonra toplanan halk saldırganları uzaklaştırırken gözaltı yapmaya çalışan polisle çatıştı.

Polisin halktan dört kişiyi gözaltına alması üzerine Kazanlı halkı karakola yürüdü. Akşam saatlerinde gözaltılar serbest bırakıldı. Gençlik Derneği ertesi gün aynı yerde olayı kınayan bir basın açıklaması yaptı. (Mersin)

Faşizmin ajanlaştırma saldırısı devam ediyor

Bir süre önce gazetemizde İzmir'de polis tarafından kaçırılarak ajanlık dayatmasıyla karşı karşıya kalan Müjde Demirpençe'nin haberini yayınlamıştık. Bu olay hala hafızalarımızda tazeyken, İzmir'de yeni bir ajanlık dayatmasıyla karşı karşıya kalındı.

Faşizm, devrimci ve demokrat kesime yönelik saldırılarda sınır tanımamaktadır. Katliamlar, gözaltılar, tehditler, işkenceler vb. akla gelebilecek her türlü yöntemi kullanmaktan geri durmamaktadır. Bu saldırılardan biri de ajanlık dayatmasıdır. Gözüne kestirdiği insanları kaçırarak tehditlerle kendilerine

“yardımcı” olmalarını istemekte (yardımcı olmaktan kasıt ajanlıktır), isteklerini yapmalarını durumunda ise kendisine, ailesine zarar verileceği ya da geleceğiyle ilgili tehditler savrulmaktadır.

Son dönemde bu yöntem İzmir'de hız kazandı. Son örnek 7 Nisan günü evinden alınarak ajanlık teklif edilen üniversite öğrencisi, Devrimci Demokrasi okuru Hüseyin Etil'dir. Konuyla ilgili 12 Nisan günü İHD İzmir Şubesi'nde bir basın açıklaması yapıldı. İHD, DHP ve Hüseyin Etil'in katıldığı açıklamada, Etil yaşadıklarını anlattı. 7 Nisan günü önce polis olduğunu söyleyen

birinin evini aradığını, sonra birinin geldiğini, yalnız olduğunu öğrendikten sonra gidip, iki kişiyle geldiğini ve kendisi bir kahveye götürerek “sen kamu yönetiminde okuyorsun, kaymakam olacaksın, elimizde sana ait fotoğraflar var, bizimle görüşürsen bunları yok edebiliriz” dediklerini anlatan Etil, ayrıca her gün Devrimci Demokrasi bürosuna gidip 2-3 saat oturmasını ve öğrendiklerini kendilerine iletmesini istediklerini kendisinin de bunları kabul etmediğini anlattı.

Açıklamada İHD ve DHP adına da birer konuşma yapılarak bu saldırıların amacı anlatıldı. (İzmir)

GSS: Genel Saldırı Sistemi!

1 Mayıs'a yaklaştığımız bu günlerde egemenler, saldırı yasalarına hız verdiler. Geçmişte bedeller ödenerek kazanılmış birçok hakkın gaspı ve bunlar üzerinden yeni rant kapıları anlamına gelen bu yasalardan biri de **Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı**.

Sosyal hakların ve sağlık hizmetlerinden doğan hakların büyük çoğunluğunu gasp eden; hastaneleri teker teker özelleştirmek yerine direkt sistemi paralı hale getiren yasa tasarısı, içinde yapılan değişikliklerle 18 yaşa kadar sağlık hizmetlerinden yararlanmayı getirirse de, **(ki bu zaten bu mevcut lasalarda da var!)** bundan sonra ise sigortalı olmak isteyenleri prim adı altında adeta "harcaca" bağlıyor.

Geçtiğimiz hafta itibariyle GSS, Meclis gündemine girdi. Birden fazla saldırı yasasını hızlı bir şekilde gündeme getirerek, onaylamak isteyen devlet, yasanın sadece "**PEM-BE**" yanlarını halka açıyor. Yeşil kartlı diye bir oğlunu Samsun'da, bir oğlunu da Ankara'da hastane önünde kaybedenlere inat, yasaları gündeme sokanlara, egemenlerin bu tutumuna karşı GSS'ye dur demek için emekçiler de meydanlardaki yerlerini almayı hazırlanıyor. Yasa bu hafta içinde "**temel yasa**" olarak 6 güne yayılmış halde görüşülecek ve resmileştirilmeye çalışılacak.

İSTANBUL

İstanbul'da biraraya gelen Türk-İş, KESK, DİSK İstanbul Şubeleri ile İTO ve TMMOB üyeleri **Çağlayan Meydanı**'nda saat 15:00'de toplanarak AKP il binası önüne yürüdü. AKP'nin önünde oturma eylemi yapan işçi ve emekçilere seslenen İTO basın sözcüsü **Osman Öztürk**, AKP'nin halkın iradesini hiçe sayarak sadece IMF'den aldığı direktifleri yerine getirdiğini söyledi. Sağlık sisteminde bir çözümün ancak emekçilerle beraber olabileceğini vurgulayan Öztürk, Türkiye'nin 830 milyon dolar için bu onursuzluğu hak etmediğini söyleyerek halkı buna karşı sokaklarda birleşmeye çağırdı.

Yasa tasarısını değerlendiren DİSK Genel Başkan Yardımcısı **Mahmut Seren**; "**Bir de utanmadan devrim diyorlar**" dedi.

Benzer eylemler ülkede diğer yerlerde de yapıldı. Hakkari, Muş, Van, Bitlis, Sivas, Bolu, Bursa, Antalya gibi birçok ilde halk eyleme çağırıldı.

GSS'de devletin özellikle övündüğü "**18 yaş altındaki herkese ücretsiz sağlık hizmeti verilmesi**" SES Genel Başkanı **Köksal Aydın**'ın 15 Nisan'da yazılı olarak yaptığı açıklamaya konu oldu. Tüm bu yaklaşıma "**Zaten ücretsiz**" yanıtını veren Aydın, zaten sağlık ocakları ve ebe evelerinde gebelere ve 0-5 yaş arası çocuklara ve tüm nüfus dilimine sağlık hizmetlerinin ücretsiz sunulmak zorunda olduğunu ve Sağlık Hizmetlerinin Sosyalleştirilmesi yasının bunu getirdiğini belirtti.

BURSA

Bursa'da **14 Nisan** günü AVP Tiyatrosu önünde toplanan **KESK Bursa Şubeler Platformu** Osmangazi Parkı'na yürüyerek oturma eylemi yaptı. DİSK'e bağlı sendikalar ve Türk-İş bölge temsilcisinin de destek verdiği eylemde, "**Sağlık haktır, satılmaz**", "**Parasız eğitim, parasız sağlık**", "**Mezarda emekli olmayacağız**" vb. sloganlar atıldı. Eylemde açıklama yapan SES Şube Başkanı **Çetin Erdoğan**, AKP hükümetinin emekçilerin tepkisini görmediğini IMF'nin direktiflerini yerine getirdiğini söyledi.

15 Nisan günü de KESK Şubeler Platformu Fomara Meydanı'ndan AKP il binası önüne kadar slogan ve alkışlarla yürüdü. Burada KESK adına açıklama yapan Çetin Erdoğan "**AKP hükümeti çekin elinizi emekçinin yakasından, bu halk sizden bunun hesabını sorar. Sınıf mücadelesi tarihi bu gibi deneyimlerle doludur**" dedi.

İZMİR

AKP hükümeti tarafından hızla Meclis'ten geçirilen **Sosyal Güvenlik Yasa Tasarısı**'na karşı eylemler sürüyor.

15 Nisan 2006 günü saat 14:30'da eski Sümerbank önünde "**Sağlıklı ve güvenli bir gelecek istiyoruz**" KESK İzmir Şubeler Platformu imzalı pankartın arkasında toplanan yaklaşık 300 kişilik grup, "**Sağlık haktır satılmaz**", "**Yaşasın örgütlü mücadelemiz**", "**Gün gelecek devran dönecek AKP halka hesap verecek**" sloganlarıyla Büyükşehir Belediyesi önüne kadar yürüdü.

Burada kitle adına SES İzmir Şube Başkanı **Ergun Demir** bir basın açıklaması yaptı. Bu yasa tasarısıyla ilgili referandum yaptıklarını, referandumda halkın yüzde

99.4 tasarıya hayır dendiğini vurgulayan Demir; "**AKP hükümetinin tercihi halktan yana değil**" dedi.

MERSİN

14 Nisan Cuma günü saat 17:45'te Taş Bina önünde biraraya gelen KESK üyesi emekçiler, "**Örgütlü toplum, demokratik Türkiye**", "**AKP halka hesap verecek**" vb. sloganlar haykırarak oturma eylemi yaptı. KESK Mersin Şubeler Platformu pankartının açıldığı eylemde konuşan Eğitim-Sen Mersin Şube Başkanı **Ünsal Yıldız**; sosyal güvenlik kurumlarının birleştirilmesi ile ilgili yasanın Meclis'ten geçtiğini ancak diğer bölümlerinin geçmesine izin vermeyeceklerini dile getirdi.

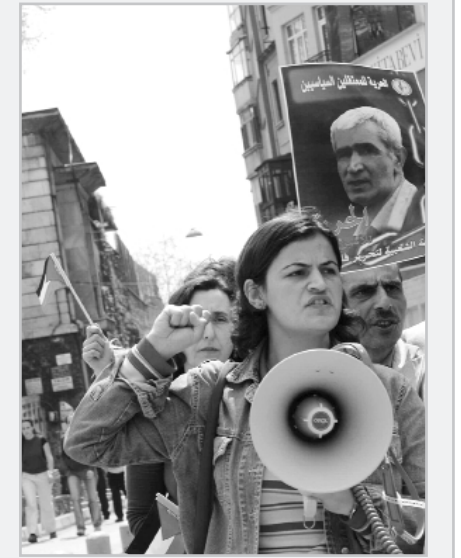
KOCAELİ

Kocaeli'de Başbakan Erdoğan'ın katılacağı AKP Kongre salonuna yürümek isteyen demokratik kitle örgütlerine gaz ve coplarla saldıran polis, çok sayıda kişiyi gözaltına aldı. **15 Nisan** günü DİSK, TTB, TMMOB ve KESK'in de aralarında bulunduğu demokratik kitle örgütleri, Belediye İş Hanı önünde toplandı. "**Sağlığımızı istiyoruz hemen**" yazılı pankart açan kitle, kongrenin yapılacağı **Atatürk Kapalı Spor Salonu**'na doğru yürümek istedi.

Merkez Bankası önüne kadar yürüyen kitle, burada polis barikatlarıyla karşılaştı. Barikatı aşmak isteyen kitleye polis biber gazı ve cop kullanarak saldırdı. Saldırının ardından oturma eylemi yapan kitle, barikatların kaldırılması halinde basın açıklaması yaparak dağılacaklarını söyledi, ancak barikatı kaldırmayan polis kitleye ikinci defa saldırdı.

Yaşananları protesto etmek için **TTB, DİSK, TMMOB** ve KESK Şubeler Platformu üyelerinin katılımıyla bir yürüyüş daha düzenlendi. Eğitim Şube binasından başlayan yürüyüş esnasında sık sık "**Emekçiye değil çetelere barikat**" sloganı atıldı. Belediye İşhanı önünde toplanan kitle adına basın açıklamasını yapan KESK Dönem Sözcüsü Selahattin Pehlivan, saldırıların kendilerini yıldırılmayacağını aksine daha kitlesel biçimde alanları saldırı yasalarına karşı kullanacaklarını ifade etti.

Filistin'e uzanan kardeşlik eli...

17 Nisan 1975 tarihinde işgale karşı direnen devrimcilerin tutuklanması ve İsrail hapisanelerine konması üzerine Filistin Ulusal Meclisi tarafından bu günün "**Filistinli Tutsaklarla Dayanışma Günü**" nedeniyle **17 Nisan Pazartesi** günü saat 12:00'de **Galatasaray Postanesi** önünde toplanan **FHDD (Filistin Halkıyla Dayanışma Derneği)**, HKM, Partizan ve ESP bir basın açıklaması yaptı. "**Kahrolsun emperyalizm ve Siyonizm! Filistinli tutsaklar serbest bırakılsın!**" yazılı pankart açan kitle, Arapça, Türkçe dövizler taşıdı ve sık sık, "**Ahmet Saadet yalnız değildir**", "**Kahrolsun İsrail siyonizmi**", "**Filistinli tutsaklar yalnız değildir**" vb. sloganlar attı. Basın açıklamasını FHDD Başkanı **Fusun Bandır** okudu. Eylem İsrail hapisanelerindeki tutsaklara kart atılmasıyla devam ederken eylem sonunda mayıs ayı sonunda etkinliklerinin süreceği belirtildi.

(İstanbul)

Ankara Devrimci

1 Mayıs Platformu kuruldu

İşçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günü 1 Mayıs yaklaşıyor. Diğer illerde olduğu gibi Ankara'da da çalışmalarını başlatılan 1 Mayıs DİSK, KESK, TMMOB gibi konfederasyonların örgütlediği süreci, sınıfsal özine uygun kutlanmasının dışına çıkarılmaya çalışması nedeniyle devrimci ve demokrat kurumlar "**Ankara Devrimci 1 Mayıs Platformu**" kurmuşlardır. **15 Nisan** günü Platform'un kuruluşunu, kamuoyuna açıklamak için Yüksel Caddesi'nde saat 12:00'de biraraya gelen ve platform içerisinde yer alan **Alınteri, BDSP, DHP, HÖC, Halkın Kurtuluş Partisi, Kaldıraç** ve **Partizan** bir basın açıklaması yaptılar. Burada "**Birleşik, kitlesel 1 Mayıs için ileri-Ankara Devrimci 1 Mayıs Platformu**" pankartı açılarak "**1 Mayıs'ta alanlara, iş bırakmaya**", "**1 Mayıs kızıldır, kızıl kalacak**", "**Kahrolsun emperyalizm, yaşasın mücadelemiz**", "**GSS geri çekilsin**" vb. sloganlar atılarak basın metni okundu. Açıklamanın ardından, platformun taleplerini içeren bildirilerin dağıtımı yapılarak eylem sona erdirildi. (Ankara)

Hayalet, İstanbul Üniversitesi'ne uğradı!

İstanbul Üniversitesi'nde yaşanan son gelişmelere dikkat çekmek isteyen öğrenciler, 5 Nisan Çarşamba günü konuya ilişkin bir açıklama yaptı. Açıklama Tez Koop-İş ve Eğitim-Sen'in üniversite şubesiyle de ortaklaşa yapılan eylem, saat 13:00'de Beyazıt Kampüsü önünde yapıldı. "Tüccar Rektör Defol, Yemekhanemizi Sattırmayız", "Yemeğime Dokunma, Özelleştirmelere Hayır" ve "İstanbul Üniversitesi Satılık Değildir, Özelleştirmelere Geçit Vermeyeceğiz" yazılı pankartlar açan kitle, burada "Yemekhane işçisi yalnız değildir", "Herkes eşit, parasız, anadilde eğitim", "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz" sloganlarını attı.

Tez Koop-İş adına açıklama yapan Abdullah Tetik; açlığa itildiklerinin altını çizerek, bugüne kadar kimsenin şu anda tartışılan özelleştirme furçasına cesaret edemediğini vurguladı. Bu politikaların başka yerlerde de yaşandığını ve sonuçlarının görüldüğünü anlatan Tetik; "Özelleştirmenin olduğu yerde hizmet kalitesi artmaz, fiyat ucuzlamaz. Bunu biliyoruz. Özelleştirmenin olduğu her yerde açık ve sefalet olmuştur" dedi.

Ardından Cerrahpaşa Tıp Fakültesi öğrencileri adına yapılan açıklamada, İÜ rektörü Mesut Barlak'ın kapıları sermayeye açarken halk gençliğine kapattığı söylenerek Barlak'ın safını belli ettiği kaydedildi.

Beyazıt Kampüsü öğrencileri adına yapılan açıklamada ise bugüne kadar yapılan saldırılarda önce kampüs girişlerinin kapatılarak tek bir giriş verildiği ve buralarda da üst arama ve kimlik sorgulama yaptırımlarının uygulanmaya çalışıldığı anlatıldı. Daha son-

ra körüklenen sivil faşist ve polis saldırılarıyla beraber özelleştirmenin gündeme getirildiğinin anlatıldığı açıklamada, polisin okul içindeki muhalefeti bastırmak için kampüste konumlandırıldığı ve bugün Avcılar Kampüsü'ne de aynı sebepler bahane edilerek saldırıldığı söylendi.

Bu saldırılara karşı her zaman hazır olduklarını ve haklarını savunmaktan vazgeçmeyeceklerini belirten öğrenciler "Polis defol üniversiteler bizimdir" ve "Direne direne kazanacağız" sloganlarıyla açıklamayı sonlandırdı.

Marmara Üniversitesi öğrencileri adına yapılan açıklamada da, bu saldırıların yıllardan beri var olduğunun altı çizildi. Ortak açıklama okunmadan önce kitle uzun bir süre "Faşizme karşı omuz omuza" sloganı attı. Kitle adına hazırlanan ortak açıklamayı SES Aksaray şubesinden Songül Beydilli okudu.

Beydilli; uluslararası emperyalist sermayenin iyice saldırganlaştığını ve saldırı araçları olan İMF ve DB'nin dayatmalarıyla özelleştirmelerin hızlandırıldığını söyledi. İşçi, memur ve köylülerin zaten özelleştirmelerden ötürü her gün biraz daha açlığa ve sefalet gömüldüğünü belirten Beydilli; sıranın eğitim ve sağlık alanlarına geldiğini söyleyerek, İÜ'deki durumun da bunun bir yansıması olduğunu belirtti.

Yemekhanelerin özelleştirilmesine özellikle dikkat çeken Beydilli; bu özelleştirmenin yalanlara dayandığını söyledi. Açıklamanın ardından kampüsün içine doğru yürüyüşe geçen kitleyi izleyen basın, "güvenlik" tarafından engellenmek istendi. Basına tekme yumruk saldırmak isteyen Özel Güvenlik

Birimi'ne (ÖGB) tepki, öğrencilerden geldi. Kitlenin saldırının olduğu yere doğru yönelmesiyle sivil faşistlerin ve polisin geçişine izin veren güvenlik, basını da almak zorunda kaldı.

Yürüyüş ve sloganlarla Rektörlük'ün önüne gelen öğrenciler, eylemlerini burada halaylar ve sloganlarla bitirdi. (İstanbul)

Ankara'da saldırılar durmuyor!

Son süreçte İstanbul, Ankara, İzmir, Tokat ve Sivas'taki üniversitelerde yaşanan saldırılara bir yenisi de geçtiğimiz günlerde eklendi. Ankara Gazi Üniversitesi'nde 13 Nisan Perşembe günü gerçekleştirilen basın açıklaması da bunu göstermiş oldu.

Üniversitenin Endüstriyel Güzel Sanatlar Fakültesi'nde araştırma görevlisi Remzi Altunpolat; sivil faşist bir güruhun saldırısına uğradı ve bunun üzerine Ankara'da bulunan üniversitelerden 145 öğretim üyesi kendisine destek vermek için harekete geçti.

13 Nisan günü Gazi Üniversitesi'ne gelen öğretim görevlileri içeri alınmayarak, Rektörlük'ün engeline takıldı. Bunun üzerine Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi önüne gelen öğretim görevlileri burada bir basın açıklaması yaptı.

Kitle adına açıklama yapan Ankara Üniversitesi araştırma görevlisi Cenk Yiğiter, olayı kınamak için Gazi Üniversitesi'ne kadar gittiklerini ancak kendilerine izin vermediğini söyledi.

Arkadaşlarının şu anda Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde tedavi edildiğini belirten Yiğiter; "Fakülte dekanı ile görüştük. Kendi-

si bize 'Girişiminizi takdir ediyorum ancak buraya gelmeyin, burada sizin can güvenliğinizi sağlayamayız, buraya gelerseniz kan gövdeyi götürür' dedi. Kendisine soruyoruz; gündüz vakti meslektaşlarımızı ziyarete gelenlerin can güvenliğinin sağlanmadığı bir yerde, çalışanların can güvenliğinin sağlanmadığı bir ortamda meslektaşlarımız nasıl güven içinde çalışabilir?" dedi.

Devam eden açıklamada Altunpolat'a önce "...uzun saçını kestireceksin..." diye sözlü sataşma olduğunu sonrada okul girişinde güvenlik kulübesinin önünde saldırıldığını söyleyen Yiğiter; bunun gerçekte Altunpolat'a değil bilimin, özgürlüğün, uygarlığın taşıyıcısı olan üniversite kurumuna gerçekleştiğini söyledi. Açıklamanın sonunda Yiğiter, adli ve idari makamları gerekli kovuşturmalara yapılması yönü çağrıda bulundu. Açıklamaya destek veren öğrenciler de açıklamanın sonunda uzun süre "Gazi faşizme mezar olacak" sloganını attı.

Benzer bir saldırı da bu açıklamanın ertesi günü 14 Nisan Cuma günü Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi'nde yaşandı. Okulun bir özel şirketle düzenlediği festival sivil faşistler tarafından basıldı. Bugüne kadar okula sermayenin daha rahat girişi için sürekli devrimci ve demokrat ve yurtsever öğrencilerin üstüne salınan faşistler burada ki saldırıda bir kişiyi kafasından yaraladı.

Okula sopa, sallama (döner bıçağı), taşla saldıran faşistlere karşı bir direniş gelişmezken, öncesinden saldırıya uğrayanlar için soruşturma açan rektörlük "Saldıranlara karşı gerekli şeyler derhal yapılacaktır..." açıklamasında bulundu. (H. Merkezi)

Erzincan'da 7 Nisan günü öğlen saatlerinde Gençlik Federasyonu üyesi bir grubun F tiplerinde komünist-devrimci-yurtsever tutsaklara karşı uygulanan tecridi protesto etmek için yaptığı oturma eyleminin 15-20 kişilik bir grup sivil-resmi faşistin saldırısına uğraması üzerine gruptan 4 kişi gözaltına alınmış, daha sonra serbest bırakılmıştır.

Yaşanan bu saldırı ve gözaltıları kınamak amacıyla 8 Nisan günü öğlen saatlerinde Partizan, DHP, ESP, Gençlik Federasyonu ve YÖGEH'in yapacağı basın açıklamasına Eğitim-Sen, Tunceliler Derneği, ÖDP, DTP, SES gibi kurumlar da destek sunmuşlardır. Kitle basın açıklamasına başlarken, yolun karşı tarafında toplanan sivil faşist grup sloganlar atarak ve bozkurt işaretleriyle toplanarak kitleye taşlı saldırıda bulundu. Faşist kolluk güçleri de basın açıklaması yapmak isteyen kitleye, sivil faşistlerle birlikte havaya ateş ederek ve gazlarla saldırdı. Saldırının ardından Buğday Meydanı'na çekilen kitle Fevzi Paşa Caddesi'ni trafiğe kapatarak, barikatlar kurdu. Toplanan kitle, faşist grup tarafından linç edilmekte olan arkadaşlarını kurtarmak için tekrar basın açıklamasının yapıldığı alana yürüyüşe geçti.

Polisin panzerler ve tazyikli suyla mü-

Erzincan'da faşist provokasyon

dahale ettiği kitleden bir kısmı Buğday Meydanı'nda yeniden toplanıp Cumhuriyet Mahallesi'ne yürüyüşe geçip, burada toplanmaya başladı. Burada yürüyüşe geçen kitle, mahalle içerisinde sloganlarla saldırıyı teşhir etti. Gittikçe büyüyen kitleye çok sayıda Özel Timin bulunduğu panzer-akreple saldırı gerçekleştirildi. Özel Timin kitle içerisine sürdüğü akrep bir kişiye çarparken bir akrep göstericilerin taşlamasıyla hasara uğradı, camları kırıldı. Yarım saat kadar süren çatışmada Özel Tim havaya ve kitleye M-16 silahlarıyla ateş açtı, mahallede terör estirdi.

Saldırıda ve Cumhuriyet Mahallesi'ndeki çatışmada çok sayıda ilerici, devrimci ve demokrat yaralandı. İki kişi olaylar sırasında sivil polisler tarafından kaçırılarak ölesiye dövülüp boş bir araziye atılmıştır.

Kitlenin alandan ayrılmasından sonra alanı boş gören sivil ve resmi faşistler polislerle birlikte gövde gösterisi yaparak sloganlarla yürümüştür. Ve demokrat esnafa ait işyerlerini taşlanarak tahrip etmişlerdir. (Erzincan)

Elazığ'da protesto!

Erzincan'da yaşanan saldırı Elazığ'da TAYAD'lı ailelerin yaptığı bir basın açıklaması ile protesto edildi.

10 Nisan 2006 tarihinde Hozat Garajı'nda saat 14:00'te biraraya gelen kitle "TAYAD'lı Aileler" yazılı pankart açarak "Baskılar bizi yıldırılmaz", "Faşizme karşı omuz omuza" vb. sloganlar atıldı.

Kitle adına basın metnini okuyan Sevcan Göktepe; saldırıların bizzat devlet eliyle örgütlenmiş olduğuna değinerek "Halka gerçekleri anlatmaya devam edeceğiz. Bu saldırıları ise mücadeleyle geri püskürteceğiz" dedi. Halkın ilgiyle izlediği eylemde çeşitli dövizler de açılırken, eyleme Partizan, DHP ve Elazığ Tunceliler Derneği de katılarak destek verdi. (Malatya)

Erzincan'da ortak basın açıklaması

12 Nisan Çarşamba günü Eğitim-Sen, SES, ÖDP, DTP ve Erzincan Tunceliler Derneği tarafından 7-8 Nisan günü yapılan faşist saldırıları teşhir etmek ve

daha sonrasında gelişen tepki ve açıklamalar dolayısıyla ortak bir basın açıklaması yapıldı.

Eğitim-Sen binasında Erzincan Eğitim-Sen Başkanı Ergun Yılmaz tarafından okunan basın açıklamasında yaşanan saldırılar kınandı.

"Devrimci dayanışma engellenemez!"

8 Nisan'da Erzincan Gençlik Derneği üyelerine polisin gözü önünde yapılan faşist saldırı ve bu saldırıyı kınamak için ertesi gün düzenlenen birçok devrimci kurum ve demokratik kitle örgütü, sendika ve partilerin de olduğu ortak basın açıklamasında polisin saldırısına karşı Ankara'da eylem yapıldı. 11 Nisan günü Yüksel Caddesi'nde bir araya gelen HÖC, BDSP, DHP, Alinteri, HKP, Kaldıraç ve Partizan yaptıkları ortak basın açıklamasıyla saldırıyı kınayarak, protesto ettiler. "Baskılar bizi yıldırılmaz", "Devrimci dayanışma engellenemez", "Yaşasın halkların kardeşliği" vb. sloganlar eşliğinde basın metni okundu. Açıklamada sürecin nasıl geliştiğine değinilerek "Bütün bu saldırılar, baskılar, tutuklamalar, katliamlar haklı mücadelemizi engelleyemez" denildi ve eylem sloganlarla sona erdi. (Ankara)

Proletarya Diktatörlüğü teorisini dikkatli bir şekilde incele

Proletarya Diktatörlüğüne dair Marksist-Leninist-Maoist teorisinin önemi dün olduğu kadar bugün de kendini hissettirmektedir. Revizyonizmin ideolojik saldırılarının ilk hedefi en başta Proletarya Diktatörlüğü olmuştur, Sovyetlerde ve Çin'de olduğu gibi. Günümüzde de "sosyalist" tabir edilen ülkelerde Proletarya Diktatörlüğünün esamesi okunmazken, barışçıl, seçimlerle vb. geçiş başta edilmektedir. İşte bu nedenle Çin'de 1969'da Chih Heng imzasıyla yayınlanan bu yazının önemli olduğunu ve bugün için de yol gösterici olduğunu düşünerek yayınlıyoruz.

Chih Heng

Lin Biao ve Konfüçyus'u eleştirme hareketindeki pratik deneyim, halkın **Proletarya Diktatörlüğünü** güçlendirme ihtiyacı konusundaki kavrayışını geliştirmek ve proletarya diktatörlüğü altında devrimi sürdürme bilincini güçlendirmek amacıyla, proletarya diktatörlüğüne dair **Marksist** teoriyi geçmişteki ve günümüzdeki sınıf mücadeleleri ile birlikte dikkatli bir şekilde incelemenin ve derinlemesine araştırmanın büyük gerekliliğini göstermektedir.

Marksizmin mükemmel örneği

Proletarya diktatörlüğü teorisi Marksizmin mükemmel bir örneğidir. Ta 19. yüzyılın ortasında Marksizm şekil almaya başladığında burjuva diktatörlüğünün proletarya diktatörlüğüyle yer değiştirmesi için çağrı sloganı ortaya kondu. Rusya'daki proleter devrimin deneyimini toplayan Lenin, daha sonra devlet üzerine Marksist teoriyi zenginleştirdi ve geliştirdi ve burjuvazi üzerindeki proletarya diktatörlüğünün güçlendirilmesinin önemini ve gerekliliğini tekrar tekrar açıkladı. **Çin'de Başkan Mao, Marksizm-Leninizmin evrensel doğrularını Çin devriminin somut pratiğiyle birleştirme ilkesini uygulayarak, Marksist Leninist proletarya diktatörlüğü teorisini savundu, geliştirdi.** Başkan Mao, proletarya diktatörlüğü altında devrimi sürdürme teorisini ileri sürdü ve tüm sosyalizm süreci için Çin'deki sosyalizmin zaferden zafere ilerlemesine öncülük eden temel çizgiyi formüle etti.

Marks ve Engels'in proletarya diktatörlüğünü gerçekleştirme parlak kavramını ileri sürmesinin üzerinden bir yüzyıldan fazla bir zaman geçti. Bu süreçte, dünya proletaryası ve diğer emekçi kitleler dalga dalga ilerledi ve burjuva diktatörlüğü yıkılmak ve proletarya diktatörlüğü-

nü kurmak için cesaretle ve azimle savaştılar. **Bu savaşta birçok devrim şehidi canını verdi ve yaşamlarını feda etti.** Dünyanın ilk sosyalist ülkesinin revizyonist yönetimin bir sonucu olarak sosyal emperyalist bir ülkeye dönüşmesi tüm devrimcilere engin bir ders verdi ve onların, proletarya tarafından politik iktidarın ele geçirilmesinden sonra revizyonizme karşı çıkmanın ve onu engellemenin önemi üzerine daha ileri bir kavrayışa sahip olmalarına olanak sağladı. Proletarya diktatörlüğü üzerine **Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi** teorisi, geçen yüzyılın proleter devrimci mücadelelerinde kazanılan deneyimin tam olarak bilimsel bir şekilde toplanmasının sonucudur. Son derece zengin bir içeriği benimseyerek proleter devrimin gelişmesini yönetme yasasını, kapitalizmden komünizme tarihi geçiş sürecinde sınıf mücadelesinin keskin ve karmaşık doğasını, proletarya diktatörlüğünün gerekliliğini, proletarya diktatörlüğünün doğasını ve görevlerini, proleter ve burjuva diktatörlükleri arasındaki farkı, proletarya diktatörlüğü altında düşmanla bizim aramızdaki ve halk içindeki çelişkileri doğru bir şekilde ele alma sorununu, proletarya diktatörlüğünün öncü rolünün sağlanmasını sorununu, üç temel

farklılığın (yani işçiler ve köylüler, şehir ve kırsal, kafa ve kol emeği arasındaki) ortadan kaldırılması, devletin sönmesi ve diğer sorunları açıkladı. **Tüm bunlar, proletarya diktatörlüğünü sağlamlaştırmak ve kapitalizmin restorasyonunu önlemek için yön göstermekte, ders vermekte, ilke ve politikaları ortaya koymaktadır.** Bu sosyalist devrim davamıza ve bugünü inşa etmemize rehberlikte fevkalade bir öneme sahiptir.

Proletarya Diktatörlüğünü sağlamlaştırmak için incele!

Çin'de bizimki proletarya diktatörlüğü altında sosyalist bir toplumdur. Bu tarihsel süreçte, ya proletarya diktatörlüğü sağlanacak, sosyalist yol tutulacak, burjuvazi bertaraf edilecek ve uzun süreli mücadele ve dönüşümle kapitalizmin bir daha asla yaşayamayacağı ve yeniden ortaya çıkamayacağı koşullar tedricen yaratılacak; ya da proletarya diktatörlüğü yıkılacak, kapitalizm restore edilecek, kapitalizmi üretmek için zemin hazırlanacak, toprak ağalarına ve kapitalist sınıfların iktidarı yeniden alınacak ve emekçi halkı sömürmesine ve ezmesine izin verilecek... **Bu, partimizin, devlet ve proletarya ile diğer emekçi sınıfların tarihsel kaderi ile ilgili temel bir sorundur.**

Başkan Mao'nun proleter devrimci çizgisinin rehberliğinde, Çin halkı yirmi yıl geçirdi ve politik, ekonomik, ideolojik ve kültürel alanlarda, özellikle Büyük Proleter Kültür Devrimi ve şu anki Lin Biao ve Konfüçyus'u eleştirme hareketi yürüttü; tüm bunlar bu sorunu çözmek içindi. Devrimimizi inşa için iyi işler yapmaya devam etmek ve revizyonizmle mücadele etmek ve onu engellemek üzere güvenilir bir garanti sağlamak için, tüm Komünist Parti üyeleri, kadroları, işçiler, köylüler, Halk Kurtuluş Ordusu savaşçıları ve aydınlar bu probleme çok büyük dikkat göstermelidir ve proletarya diktatörlüğünü sağlamlaştırmak için bu diktatörlük teorisini dikkatli bir şekilde incelemelidir. **Sadece bu şekilde, Marksizm'i revizyonizmden ayırdedebiliriz ve tüm bu tarihi sosyalizm dönemi için Partinin temel çizgisini daha iyi bir şekilde uygulayabiliriz.**

Başkan Mao şöyle söylüyor: "Sosyalist toplum oldukça uzun tarihsel bir süreci kapsar. Bu tarihsel sosyalizm döneminde, hala sınıflar, sınıf çelişkileri ve sınıf mücadelesi; sosyalist yol ile kapitalist yol arasında mücadele ve kapitalist restorasyon tehlikesi hala vardır. Bu uzun süreli mücadelenin karmaşık doğasını tanımalıyız. Uyanıklığımızı artırmalıyız. Sosyalist eğitimi uygulamalıyız. Sınıf çelişkilerini ve sınıf mücadelesini doğru bir şekilde ele almalı ve kavramalı; kendimizle düşman arasındaki çelişkileri halk arasındaki çelişkilerden ayırt etmeli ve bunları doğru bir şekilde kavramalıyız. Aksi durumda bizimki gibi bir sosyalist ülke karşısına dönecek, yozlaşacak ve kapitalist restorasyon gerçekleşecektir. Bundan böyle, bu problemin daha ciddi bir kavrayışını akılda tutmak ve Marksist-Leninist bir çizgiye sahip olmak için kendimize her yıl, her ay ve her gün hatırlatmalıyız." Başkan Mao tarafından formüle edilen bu temel çizgi, Marksist-Leninist proletarya diktatörlüğü teorisine ve Çin'deki devrimci pratiğe dayanmaktadır.

Bizler proletarya diktatörlüğü teorisini, sosyalist dönemde sınıf mücadelesi yasasını kavramazsak, üretici güçlerle üretim ilişkileri, üst yapı ile ekonomik zemin arasındaki çelişkiyi ısrarla incelemesek, proletarya diktatörlüğünün doğasını ve görevlerini bilmesek, mevcut sınıf mücadelesini ve iki çizgi mücadelesini görmezsek tüm tarihi sosyalizm dönemi için Partinin temel çizgisinin ve Parti tarafından ortaya atılan ilke ve politikaları anlamak ve uygulamak imkansız hale gelir. **Eğer proletarya diktatörlüğü altında devrimi sürdürme teori ve pratiği hakkında ideolojik olarak kalın kafalysak, eylemlerimiz etkili sonuçlar üretmez ve hatta yanlışta neden olabilir.** Burjuvazi üzerindeki proletarya diktatörlüğü sorununu açıklığa kavuşturamazsak revizyonizme dönebiliriz. Son yirmi yıl içindeki devrimdeki pratik deneyimimiz bu noktayı kanıtladı ve Büyük Proleter Kültür Devrimi ve Lin Biao ve Konfüçyus eleştirme hareketi bunu bir kez daha gösterdi.

Sınıf mücadelesinin yeni biçimlerde sürdürülmesi

Marksist proletarya diktatörlüğü teorisi, sosyalist toplumda hala sınıfların, sınıf çelişkilerinin ve sınıf mücadelesinin var olduğu gerçeğine dair bilimsel analize dayanır. Lenin kesin olarak göstermiştir ki: kapitalizmden komünizme geçiş süreci “**eşi benzeri görülmemiş keskinlikteki biçimlerde, eşi benzeri görülmemiş şiddette sınıf mücadelesi süreci**”dir. (Devlet ve Devrim) Çünkü “**sömürücü sınıflar, toprak ağaları ve kapitalistler yok olmamıştır ve proletarya diktatörlüğü altında birdenbire yok olmazlar.**” (Proletarya Diktatörlüğü Döneminde Ekonomi ve Politik). Uluslar arası zeminde ve kapsamlı sosyal bağlantılarla birlikte, bunlar umutsuz bir direniş ortaya koymak restorasyon umutlarını harekete geçirmek mecburiyetindedirler. Çünkü “**Küçük üretim, her gün, her saat ve kesintisiz olarak kapitalizmi, burjuvaziyi doğurur.**” (Sol Komünizm, Bir Çocukluk Hastalığı) Çünkü meta üretimi canlıdır, yürürlükte, gelişmektedir ve burjuvaziyi doğurmaktadır. Burjuva fikirlerle çürümenin bir sonucu olarak yozlaşma olgusu Sovyet hükümeti çalışanları, işçiler ve Parti üyeleri arasında ortaya çıkabilir. Çünkü “**tüketim maddelerinin dağıtımına ilişkin burjuva hak**” hala geçerlidir. Ayrıca halkın bir bölümünün bilinçleri yenilmiş burjuvazinin ancak uzun bir zaman diliminden sonra ortadan kaldırılabilecek çeşitli fikirler, gelenekler ve alışkanlıklarıyla prangalanmıştır. Bu nedenle Lenin tekrar tekrar vurgulamıştır ki; “Proletarya diktatörlüğü sınıf mücadelesinin sonu de-

ğildir, fakat yeni biçimler altında sürdürülmesidir.” (“**Özgürlük ve Eşitlik Sloganlarıyla Halkın Aldatılması**” konuşmasının yayımına önsöz)

Buna karşın eski ve yeni revizyonistler, kapitalizmden komünizme geçiş sürecinde sınıf mücadelesinin varlığını tanımazlar. Bu, Bernstein ve Kautsky için olduğu kadar, Sovyet revizyonist kliğinin ve Liu Şao Şi ve Lin Biao için de geçerlidir. Bunlar, sadece proletarya diktatörlüğüne karşı çıkmak, onu yıkmak ve kapitalizmi muhafaza etmek ve savunmak amacıyla “**sınıf mücadelesinin yavaş yavaş sö-nüp gittiği**” teorisinin borusunu çalmaya adanmışlardır kendilerini.

Zıtların birliği temel yasasına uygun olarak Başkan Mao, bizim proletarya diktatörlüğü sosyalist devletimizde üretim araçlarının mülkiyetinin dönüşümünün temel olarak tamamlanmasından sonra, üretim ilişkileriyle üretici güçler, üst yapıyla ekonomik alt yapı arasında uyum olduğu kadar hala çelişki olduğunun altını çizmektedir. “**Devrilmiş toprak ağaları ve komprador sınıfların kalıntıları ve bir burjuvazi hala mevcuttur ve küçük burjuvazinin yeniden biçimlendirilmesi daha henüz başlamıştır. Sınıf mücadelesi hiçbir surette sona ermemiştir.**” (Halk İçindeki Çelişkilerin Doğru Ele Alınması Üzerine) Ekonomik cephede, proletarya ile burjuvazi, sosyalist yol ile kapitalist yol arasındaki mücadele temel mülkiyet değişimi nedeniyle henüz sona ermemiştir. Gerçek olan şudur ki; Çin’in kırsal bölgelerinde, tarımsal kooperatifler yaratılmıştır, köylüler sosyalizmin geniş yolunu tutmuşlardır ve halk komünleri sistemi hayati bir rol oynamakta, fakat yeniden biçimlendirilmemiş olan toprak ağaları, zengin köylüler, karşı devrimciler, kötü unsurlar ve sağcılar yıkıcı faaliyetlerini durdurmamışlardır; küçük üretimin kalıntıları hala oradadır, köylülerin bir kesimi küçük üretimin alışkanlıklarını çeşitli derecelerde hala muhafaza etmekte, kırsal kesimin kapitalist güçleri sıkça ortaya çıkmakta ve sosyalist yol ile kapitalist yol arasındaki mücadele yoğun bir şekilde sürmektedir. Böylesi bir dönüşümün hala tamamlanmadığı, mülkiyetin bu taraflarının sosyalist dönüşümünün tamamlanma süreci görece uzun bir süreç olacaktır. Sanayi ve madencilik yatırımları için de benzer şekilde hangi çizginin uygulanacağı sorunu mevcuttur. **Başkan Mao’nun proleter devrimci çizgisi bize sosyalist yönü muhafaza etmede rehberlik etmektedir.** Fakat revizyonist çizgi bir bölümde baskın hale gelirse, bu bölüm onun doğasını değiştirecek, böylelikle mülkiyet davası şekilsel olarak sosyalist olmakla birlikte gerçekte kapitalist olacaktır. Sosyalist toplumda üç temel farklılık hala

vardır; aynı şekilde bu farklılıkların yansımaları olan burjuva hakkı da mevcuttur. Bu farklılıkları kısıtlamak (azaltmak) ve daraltmak için Prole-

lemeli, “**devrimi kavrama, üretimi ilerletme**” ilkesi anlayışımızı geliştirmeli ve partinin temel çizgisini uygulamada bilincimizi yükseltmeliyiz.

Başkan Mao’nun proleter devrimci çizgisinin rehberliğinde, Çin halkı yirmi yıl geçirdi ve politik, ekonomik, ideolojik ve kültürel alanlarda, özellikle Büyük Proleter Kültür Devrimi ve şu anki Lin Biao ve Konfüçyus’u eleştirme hareketi yürüttü.

“Tarihsel günleri sınıf savaşımının güçlü silahına dönüştürelim!”

Açıklama: Elimize e-mail yoluyla ulaşan TKP/ML'nin Merkezi Kitle Yayın Organı İKK'nın Nisan sayısından alınan aşağıdaki bildiriye güncelliğinden dolayı olduğu gibi yayınlıyoruz.

“Devrimin alevlerini örgütlenerek büyütelim!”

Toplumsal yaşamın değişim ve dönüşümünde, sürecin ileri doğru gelişiminde güçlü etkisi olan bu günler, günümüzün devrim yürüyüşünün bilinç, irade ve kararlılık silahıdır. Tarihsel günlerin her birinin anlam ve önemi, koşulları içinde yaşanan çelişiklere çözüm olma gücüyle, oynadığı rol ile anlaşılır.

Yoldaşlar,

Demokratik Halk Devrimi ve Sosyalizm mücadelesinde rehber edineceğimiz, mücadelemizin gelişimi ve ilerlemesi açısından takdire şayan değerler taşıyan, geleceğe hem kahramanlık, hem yücelik, hem de politik bakımdan eğitimlik içeren tarihi öneme sahip günlere yaklaşıyoruz. **Bu günler sınıf savaşımında kitlelerin bilinç ve belleğine önemli oranda etki yapan günlerdir, 24 Nisan, 1 Mayıs, 6 Mayıs, 18 Mayıs, 15-16 Haziran...** Sınıf bilinçli proleterler, bu tarihi günlerin sınıf savaşımına kazanımlarını, derslerini işçi sınıfına, köylülüğe ve halk gençliğine taşımaları, bu tarihi günleri günün silahı ve ileri bilinci haline getirmelidir.

Bu tarihsel günleri sembolik, takvimsel ve törensel günler olmaktan çıkarmak gerekir. **Bu tarihsel günler sıradan, olağan günler değildir.** Bu tarihsel günler, devrim ile karşı-devrim arasında, sınıf savaşımı pratiğinde yaşanan deneyimlerin sentezidir. Halk kitlelerinin zulme isyanını ve kendi geleceğine kendisinin karar vermesini sağlamak için, karşı devrimin zulmüne başkaldıran kahraman savaşçı-

ların, direnişçilerin, önderlerin en üst düzeyde mücadeleler sergiledikleri günlerdir. **Halkın kendi kaderini tayin etmesi olan devrim, böylesi günlerin bağrında olan kararlı ve örgütlü mücadeleyi benimsemeyi ve geliştirmeyi gerektirir.** Bu günler, yüksek bilinç, irade, kararlılık ve direniş günleridir. Toplumsal yaşamın değişim ve dönüşümünde, sürecin ileri doğru gelişiminde güçlü etkisi olan bu günler, günümüzün devrim yürüyüşünün bilinç, irade ve kararlılık silahıdır. **Tarihsel günlerin her birinin anlam ve önemi, koşulları içinde yaşanan çelişiklere çözüm olma gücüyle, oynadığı rol ile anlaşılır.** Ve bu günler anlaşıldığı, kavrandığı oranda sürecin ileri taşınması için bir kaldıraç rolünü oynar.

İşçi sınıfının, ezilen dünya halklarının, ulusların tarih sayfalarına kan ve emekle yazılan bu tarihi günlerde kazanılan zaferler coşkuyla kutlanmalı, yaşanan katliamlar lanetle kınanmalı, şehitleri coşkuyla anılmalıdır. Ve her bir gün kendi tarihsel, dönemsel koşulları içinde etraflıca değerlendirilmeli, çıkarılan dersler ışığında sınıf savaşımının hizmetine sunulmalıdır.

Bu günler yaşanmış bitmiş, takvim-

sel, sembolik günler ya da protokol eylemlikleriyle ele alınması gereken günler değildir. Bu tarihsel günler, sınıf savaşımının güncel görevleriyle birleştirilerek ele alınmalıdır. **Kitleleri örgütlemenin, eğitmenin, Partiye yakınlaştırmanın, devrime hazırlamanın, kurtuluşa, kendi gücüne inandırmanın günleri olarak ele alınmalıdır.** Bu tarihi günler, ancak sınıf savaşımının somut güncelliğiyle birleştirildiğinde anlam kazanır, layıkıyla anılmış olur ve devrimci sorumluluk yerine getirilir.

Anma ve protesto günlerini nasıl ele alacağız? Nasıl örgütleyeceğiz?

Yoldaşlar,

Bu gibi önemli günlere yaklaşımlarımızda sıradanlaşmış, basitleşmiş, kendini tekrarlayan üsluplardan, tutumlardan kurtulmak; günceli yakalayan, kitlelerin sınıf mücadelesindeki somut yaşadıklarına, devrimimizin bugünkü aşamasında ihtiyaç olan hedeflere yönelmek görev kabul edilmelidir. Halk kitlelerine neleri taşıyacağımıza, onların sınıf savaşımındaki

yerlerine, sorunlarına, gereksinimlerine bakarak yanıt vermek bir komünistin ilkesel tutumudur. **Ne yazık ki saflarımızda, uzun zamandır belirttiğimiz gibi, bu anlamda yanlış yaklaşımlar, eğilimler bulunmaktadır.** Kitlesele bir eylemde neredeyse tamamen ya da ağırlıklı olarak Parti sloganları atmak buna örnektir. Kitlesele eylemler öncesi, sürecin Partimiz tarafından nasıl değerlendirildiğinin, hangi güncel politikaları öne çıkarmamız gerektiğinin örgütlülüklerimize anlatıldığı ve ortak bir şekillenişin yaratılmaya çalışıldığı toplantılar örgütlememek ya da buna yeterince ağırlık vermemek de buna örnektir. Kitle çalışmalarını organize etmedeki tutukluluğumuz da buna örnektir.

Oysa, biliyoruz ki, bu çalışmalar yapıldığı takdirde katıldığımız eylemlerdeki duruşumuz çok daha sınıf bakış açısına sahip, daha politik, kitlelerin hareketine daha yakın ve etkileme gücümüz bu anlamda daha ileri hale gelmektedir. Kitlelerin kendiliğinden mücadelesi ile devrimci politik mücadelenin birbirinden ayrı, kopuk ilerlemesi devrimin objektif şartların uygunluğuna bağlı olduğuna açık ve net olarak inanılır.

Objektif şartların dışında bir irade savaşı içine girmezler. **Çünkü objektif şartlar, dolayısıyla kitlelerin sahip olduğu haklar, istemler, duygular devrime ulaştırılabilir karakterdedir.** Biz komünistler sloganlarımızı, hareket taktiğimizi kitlelerin yönelimini ileriye taşımak için saptırız... Bu da demektir ki, bu günlere hazırlığımız kitlelerin sınıf savaşımındaki konumuna göre ve kesinlikle devrime doğru olmalıdır.

Fazlasıyla aşına olduğumuz, kendimizi eleştirdiğimiz ya da dışarıdan eleştirildiğimiz **"anma için anma, protesto için protesto"** tarzına düşmeyelim. Yasak savar gibi, **"sorumlulukları yerine getirmiş"** görünmek gibi tutumlarla bu tarihsel günleri içerik olarak zayıflatmayalım.

Yoldaşlar,

Her komitemiz parti önderliğinin öne çıkardığı politikaları yeniden incelemeli ve bunları hareketine, duruşuna, tarzına

sindirmelidir. Eğer emperyalizmin Irak'taki işgaline karşı mücadelenin Türkiye'den yükseltilecek destek eylemleriyle halk kitlelerine benimsetme gereğine işaret ediliyorsa, sloganlarımıza, pankartlarımıza, hareketlerimize bu yansımalıdır. Politik ayrımlarımızda Irak işgaline karşı tavrı öne çıkartmalı, çeşitli politik akımları bu konuda saf tutmaya, ileri adımlar atmaya zorlamalıyız. Irak işgali basit, önemsenmeyecek bir olay kesinlikle değildir. Ve elbette işgal zulmüne karşı sürdürülen direniş de asla küçümsenemez, yok görülemez. Bu büyük direnişi küçümseyenlerin yeri, nerede oldukları bellidir. Türkiye halkının bu direnişe sempatisi de bilinmektedir. Çünkü bu direniş aynı zamanda halkımızın kendi yaşamındaki emperyalizme de darbeler vurmaktadır. Çünkü, halkımız emperyalizme nihayetinde karşıdır... Bu devrimci özü bizler, bu tarihsel günlerde canlandırmalı, harlandırmalı ve alevlere dönüştürmeliyiz.

Yine, işgale karşı direnişi terörizm olarak suçlayanlara, zulme isyanın meşruluğunu somut olarak Irak'taki işgal karşıtı direnişi savunarak yanıt vermeliyiz. Keza Filistin'de FHKC liderini esir almak için İsrail gericiliği tarafından bölgedeki emperyalist askeri birliklerin de rızasıyla düzenlenen hapishane baskınına protesto etmeliyiz. Emperyalistler ve Türkiye'deki faşist rejim bilmelidir ki halkların mücadelesi tüm dünyada yankı bulacaktır, desteklenecektir, birleşecektir... **Ve elbette halkımız da öğrenmelidir ki ezilenler her yerde aynı zulme, aynı vahşete farklı biçimlerde maruz kalmaktadır.** Tek başına yaşadığımız hiçbir zulüm, baskı yoktur. Yaşadıklarımız, tüm insanlık dışı haller emperyalist sistemin yıkıcı, baskıcı, zorba dünyasına aittir... Bilincimizi Irak direnişçilerinin, Filistin devrimcilerinin yaşadıklarıyla dirileştirelim, yumruklarımızı onların mücadelesine destek için sıkalım ve göklere savuralım...

Yoldaşlar,

Son günlerde faşist TC ordusunun Kürt halkına yönelik saldırganlığının vardığı noktalar inkar edilemez bir biçimde deşifre oldu. **Faşist partiler, sözcüler, yazarlar ordunun gerçekliğini örtmek için ortak bir çabaya giriştiler.** Orduya kimse'nin dokunamayacağı tüm kamuoyuna ilan edildi. Yaşar Büyükanıt devlet tarafından ihya edilerek, onun sorumluluğundaki apaçık bir vahşet savunuldu. **Devletin gerçek yüzü, kime hizmet ettiği, ne için ve nasıl çalıştığı bir kez daha görüldü.** Halkımıza reva görülenlerle ordu kurmaylarının rezil dünyaları gün gibi ortadadır. Kürt halkının, özelde Şemdinli halkının cesur hamlesi anılmaya değerdir...

Son olarak işçi sınıfının ve köylülerin ekonomideki sözde iyileşme, gelişmelere karşı yaşadıkları sefalet, işsizlik üzerinde durulmalıdır. Avrupa Birliği'nin takipçilerine oradaki işçi, öğrenci ve göçmen eylemlerine desteklerimizle karşı çıkmaya devam edelim.

Bütün bu konularda bakış açımız ve politikalarımız açıktır, bilinmektedir. Tarihsel günlere yaptığımız hazırlık tam da bu konulardaki ısrarlı, kararlı ve bilinçli duruşumuzu güçlendirmek olmalıdır.

Elimizdeki olanakları politikalarımızı kitlelere taşımak, anlatmak ve politik mücadeleyi yaygınlaştırmak için kullanalım...

Propaganda ve ajitasyon çalışmasının en geniş kesime hitap ettiği, etkili ve **(yazılı-sözlü)**, çok çeşitli ve çok yönlü araçlar kullanılarak ele alınmalıdır. Bu tarihsel günlerin ateşleyeceği, etkileyeceği, hitap edeceği kesimler, hedef kitlesi belli olan günlerdir. 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi işçi sınıfını, 1 Mayıs işçi sınıfının bütününü ve tüm emekçileri hedefler. Her bir günün hedef kitlesi hitap edeceği öncelikli alacağı kesim tespit edilip, en etkili tarzda propaganda ve ajitasyon çalışması örgütlenerek ele alınmalıdır.

İşçi sınıfının ve emekçilerin örgütlü olduğu tüm alan ve birimlerde, fabrikalarda,

işyerlerinde, sendikalarda, semtlerde **24 Nisan, 1 Mayıs, 18 Mayıs ve 15-16 Haziran** etkinliklerini en etkili ve kitlesel şekilde örgütlemek için şimdiden hazırlık çalışmalarına başlamak gerekir. Bu çalışma sadece işçi ve sendikalarda çalışan sınıf bilinçli proleterlerin görevi olarak algılanmamalıdır. Aynı zamanda semtlerde, kitle örgütlerinde görevli yoldaşlarla birlikte koordine içinde ele alınıp, örgütlenmelidir.

Keza 24 Nisan, 18 Mayıs vb. günleri Proletarya Partisi'nin kitlelerle bütünleşme onları eğitme ve devrimci savaşma kazandırma günleri olarak ele alınmalıdır. İdeolojik-politik hattın kitlelerle bütünleşmesinin sınındığı gün olarak ele alınmalıdır. İşçi sınıfına emekçilere ezilenlere güven ve coşku taşıyan, sınıf düşmanlarına korku salan günler olarak ele alınmalıdır.

Nisan ve Mayıs ayları, devrimci mücadele ve çalışmaların yoğunlaşma ve etkinlik kazandığı aylardır. Bu aylarda bu belli günler ideolojik, teorik olarak **Marksizm-Leninizm-Maoizm** bilimine olan bağlılığın ve inancın güçlendirildiği, devrim programına olan güvenin pratikte sınındığı günlere çevrilmelidir.

Proletarya Partisi, tarihsel günleri (24 Nisan, 1 Mayıs, 18 Mayıs, 15-16 Haziran) parti komitelerini sağlamlaştırma, kadro ve militanlarını devrimci düşünüş, devrimci çalışma ve davranışa, ortak hareket etme düzenli bir koordinasyonu sağlama, devrimci sorumluluk taşımaya seferber etmenin günleri olarak ele alıp örgütlenme çalışmalarına hız kazandırılmalıdır. Partili düşünüş ve çalışma, kitle çizgisinde, savaş çizgisinde egemen kılınmalıdır. Her türden küçük burjuva düşünüş ve yaklaşım, liberal, eklektik, statükocu, anlayış ve davranışlar hem düşünce de hem de pratikte terk edilerek devrimci pratik örgütlenmelidir. Genel, yüzeysel, parçalı düşünme, söyleme, belirlemeyle yetinilen pratik tutum mahkum edilmeli, **Marksist-Leninist-Maoist** düşünüş ve pratik bütün devrimci çalışma alanında egemen kılınmalıdır.

Sınıf bilinçli proleterler, fabrikalarda, sendikalarda, semtlerde, köylerde, okullarda, üniversitelerde, meslek odalarında, yöre derneklerinde, ilerici-demokratik-yurtsever kurum ve kuruluşlarda olmak üzere, kitleleri etkilemek, devrime ve Partiye yakınlaştırmak göreviyle karşı karşıyadır. **"Kendinde duran"** kitleleri faşizme ve emperyalizme karşı mücadele için harekete geçirmek, onları devrim düşünceleriyle etkilemek, Partiye yakınlaştırmak görev ve sorumluluğuyla hareket etmelidir.

Tarihi günleri sınıf savaşımının pratiğinde anlamlandırılmalı! Tarihi tecrübe ve deneyimi günün mücadelesine kazandırılmalı!

Nisan 2006

TKP/ML MK

(Türkiye Komünist Partisi/

Marksist-Leninist Merkez Komitesi)

Komünizmin sönmez meşalesi TKP/ML 34 yaşında!

Açıklama: Elimize e-mail yoluyla ulaşan TKP/ML'nin Merkezi Kitle Yayın Organı İKK'nın Nisan sayısından alınan aşağıdaki bildiriye güncelliğinden dolayı olduğu gibi yayınlıyoruz.

Çeşitli milliyetlerden halkımıza;

Partimizin 34. kuruluş yıldönümünü, Halk Savaşının sıra neferlerinden bir yoldaşımızı ölümsüzlüğe uğurlayarak karşıyoruz. Proletarya Partisi'nin değerli militanlarından, halk ordumuz TİKKO'nun yiğit komutanlarından **Dilek POLAT** yoldaşımız, düşmana karşı gerçekleştirilen nice eylemlerden bir yenisine yönelmek üzereyken meydana gelen bir kaza sonucu şehit düştü.

Dilek POLAT, Partimizin Halk Savaşı stratejisi doğrultusunda silah kuşanarak dağlara çıkan ve savaşı en zorlu koşullarda dahi büyük bir özveri ve cesaretle sürdürmesini bilen savaşçılarımızın en önde saf tutanlarından birisiydi. **Yoldaşımız, proletaryanın mücadelesi ve savaş geleneğini sürdürmeyi, şehit düşen yoldaşlarımıza verdiğimiz sözün bir gereği olarak da kavrayıyor, bu bilinçle mücadeleye daha sıkı sarılıyordu.**

Partimizin gerilla savaşıma süreklilik kazandırma ve silahlı mücadelenin kesintisiz bir hatta oturtulması için yürüttüğü faaliyet doğrultusunda geliştirilen eylemlerde önemli roller üstlenen yoldaşlarımızdan **Dilek POLAT**, aynı zamanda, **düşmanın üstüne korkusuzca yürümenin sembolü** olarak, Partimizin geleneksel kimliğini yaşatan önemli bir değerimizdi.

Yoldaşımız, partisi, halkı ve devrim uğruna, her türden eyleme hiçbir tereddüt göstermeden, büyük bir istekle koştu. Partisine ve yoldaşlarına büyük bir güven duyuyor, bütün olumsuzluklara, eksiklere, yanlışlara ve sorunlara karşın, haklı ve doğru bir yolda olduğumuz için kesin zafere ulaşacağımıza sonsuz bir inanç besliyordu.

O, **Marksist-Leninist-Maoist** ideolojinin rehberliğinde hareket eden Partimiz TKP/ML'nin ülkemizdeki **Demokratik Halk Devrimi**'ne kumanda edecek biricik öncü ve önder güç olduğuna inanıyor ve bu nedenle onun saflarında örgütlü bir mücadele yürütüyordu. Partisinin, 34 yıllık deneyimi ile elde ettiği birikimin giderek sınıf mücadelesine ağırlığını koyacağına inanıyor ve bunun için kendisine düşen görevleri azami oranda yerine getirmek amacıyla bıkmadan, usanmadan, yorulmadan savaşıyordu.

İşçiler, Köylüler, Gençler;

Ölümsüzlüğe uğurladığımız Dilek yoldaşımızın daha da yükseltilmesi için Parti bayrağının ülkemiz topraklarına dikilmesinin üzerinden 34 yıl geçti. Önderimiz **İbrahim Kaypakkaya** yoldaş tarafından Marksist-Leninist-Maoist öğretinin bilimsel tezleri doğrultusunda Türkiye koşullarının çözümlenmesiyle oluşturulan programatik tezlerle şekillendirilen Partimiz; 24 Nisan 1972'de kuruldu.

"Savaş-öğren-ilerle" ilkesiyle yol aldık. Savaşı savaşarak öğrenmeyi rehber belledik. Arkamıza, sadece ders çıkarmak için baktık,

çünkü felsefemizde "yüzünü hep ileri dönceksin" yazıyordu. Aralarında azımsanmayacak oranda önder kadrolarımız bulunan yüzlerce şehit verdik. Binlerce gazi ve tutsak yoldaşımız engellendi. Mücadelenin dışına düşen, saflarımızı terk eden, ihaneti seçenler de oldu. **Bütün bunları sınıf mücadelesinin doğal bir parçası olarak sindirebilme olgunluğuna henüz çok genç yıllarımızda ulaştık.**

Bugün, devrim mücadelesi için bir anlamda kısa, bir bakıma da uzun sayılabilecek bir tarihi geçmişe sahip olmanın deneyimi ile yolumuza devam ediyoruz. Geline aşama, temel tez ve tespitlerimizi doğrulamakla kalmadı, bizim daha ileri sıçramalar yaratma konusunda ne kadar acil görevlerle yüklü olduğumuzu da daha net ortaya çıkardı.

Büyük bedeller ödeyerek, yere düşürmeden ve leke sürmeden taşıdığımız proletaryanın kızıl bayrağının onca yıldan sonra çok daha yükseklerde dalgalanması gerektiğini bilince çıkarttığımız içindir ki hata ve yenilgilerimizden dersler çıkartarak ileriye doğru yürümeye devam ediyoruz. **Düşmanlara korku salma ve halkımızın kurtuluş umudu olabilmeyi, ilk günkü heyecanımızı yaşatmaktan geçtiğini biliyoruz.** İbrahim Kaypakkaya ve yoldaşlarının kuşandığı bu heyecan, komünizm davasına olan sarsılmaz inancın, kitlelerin düşmanlarımızı ve bütün engelleri kahredici gücüne güvenin ve Partimizin tayin edici rolünü kavrayışın ürünüydü.

İlericiler, Yurtseverler, Devrimciler;

Partimiz TKP/ML; Türk, Kürt milletleri ile Arap, Laz, Çerkez, Ermeni, Rum, Boşnak vd. milliyetlerden halkımızın emperyalizm, faşizm ve feodalizm üçlüsü tarafından boynunduruk altına alınmış kölelikten kurtuluşu için savaş yürütmektedir. **Bu amansız mücadele, emperyalizme bağımlı komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarının faşist Kemalist diktatörlüğüne karşı verilmektedir.**

Partimizin önderlik ettiği ve halk ordusu TİKKO'nun sürdürdüğü uzun süreli Halk Savaşı stratejisi ile zafere ulaşacak bu kavganın esas öznesi halk kitleleridir. **Devrim onların eseri olacaktır.** Bunun için kitlelerin mücadeleye seferber edilmesi, diğer bir deyişle örgütlenmesi gerekmektedir. Örgütsüz halkın hiçbir şey olduğunu, örgütlü olunmadan güç olunamayacağını, güç olunmadan yaprak dahi kıvılcıktan olmayacağını iyi biliyoruz.

Tarih; düşmanın elinde bulunan en gelişmiş silahların ve en donanımlı orduların kitlelerin gücü karşısında hiçbir şey ifade etmediğine, dünyanın her köşesinde tanıklık etmenin adıdır. Bunu bir kez de biz, tarihe not olarak düşeceğimize inanıyoruz. Ancak bunun yolunun mücadele içinde hızla örgütlen-

mekten geçtiğinin bilincinde olmamız gerekiyor.

Hem savaşarak, daha sıkı ve amansız bir mücadele ve direniş hattı örüp bu savaş cephesiyle yarattığımız çekim merkezine kurtuluş arayışı içindeki en geniş kitlelerin yönelmesini sağlayarak; hem de halkın içerisine gidip onları kendi davaları uğruna savaş için örgütleyerek, bu görev başarılmalıdır.

Yoldaşlar;

Dilek yoldaşın kızıştırdığı Partimizin 34. kuruluş yıldönümü, sınıf mücadelesinin kritik dönemecinde hepimize tarihi görevler yüklüyor.

Emperyalist projelerin işletilemediği, hesapların tutmadığı, işgallerin meşrulaştırılmadığı oranda öne çıkan ezilen halkların ve ulusların direniş hareketleri; bir dizi ülkede süren halk savaşları ve silahlı mücadeleler ile milyonların metropollerde hiç dinmeyen öfkesinin sel olup aktığı koşullar, savaşa var gücümüzle atılmamızı emrediyor.

ABD emperyalizminin 11 Eylül'le başlattığı dünya çapındaki saldırı kampanyası hız kesmeden sürerken, ülkemizi de içine alan ve stratejik olarak en hassas kabul edilen bölgedeki yangın giderek büyümektedir. Emperyalist sistemin ülkemizdeki uşaklarınca yönetilen faşist Türk devleti de, dünyadaki gidışata paralel halkımıza yönelik sömürü, baskı ve zulmünü katmerleştirmektedir.

Bu durum, ülkemizdeki halk demokrasisi, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesinin keskinleşmesine işaret etmektedir. Demokratik Halk İktidarı için yürüttüğümüz savaş, bu devrimci durum zemininde daha ileri mevziler elde etmek amacıyla yükseltmek zorundayız. Bu amaçla bütün güçlerimizi merkezi olarak tespit ettiğimiz gerilla savaşının etkinlik ve süreklilik kazanan bir eylem çizgisine oturtulması için seferber etmemiz gerekiyor.

Bu yönelimimiz doğrultusunda attığımız adımları hem sıklaştırmak hem de güçlendirmek için yapılacak çok işimizin olduğu, ülkemizdeki sınıf mücadelesinin hızlı akışının yüklediği yeni görevlerle birlikte daha açık görülmektedir.

Bu görevlerin Partimiz önderliğinde başarılacağına ve komprador patron-ağa devletinin ülkemizdeki sultasına son verileceğine

olan inancımızın pratik bir değer kazanması bizim ellerimizde somutlanacaktır. Partimiz tarihi, bunu başarmaya muktedir olduğumuz bir savaş, mücadele ve direniş geleneğinin büyük muharebeler sonucu yaratıldığına tanıklıktır.

Son halkasını Dilek POLAT yoldaşın oluşturduğu şehitlerimizin aydınlattığı yolda, onlardan aldığımız güçle, yıkılmaz bir iradeyle, sarsılmaz bir cesaretle, engin bir fedakârlıkla ve baş eğmez bir kararlılıkla yürümek ve menzile ulaşmak için her geçen gün daha fazla nedenimiz biriktirmektedir.

Uluslararası proletaryanın ülkemizdeki öncü ve önder gücü Partimiz, proleter dünya devriminin ülkemiz özelinde üstlendiği görevini yerine getirmek için çıktığı yolculuğunda, 34 yıllık mücadele geçmişiyile düşmana korku salmış, halkın ileri kesimlerinde sempati ve takdir toplamış, ciddi bir kitle desteği edinmiştir.

Bu emek ve potansiyelin ülkemiz devrimini daha ileri aşamalara taşımak ve Halk Savaşını geliştirmek için yeterli bir örgütsel güce dönüştürülemediğinin bilincinde hareket etmemiz ve siyasi iktidarı hedefleyen bir perspektifle düşmana yönelmemiz gerektiği açıktır. Partimizin 34. kuruluş yıldönümünü, **Demokratik Halk Devrimi** yolundaki yürüyüşümüzde daha büyük adımlar atmamıza gerekçe oluşturan bir kavrayışla bilince çıkaralım!

YAŞASIN TÜRKİYE PROLETARYASININ ÖNCÜ VE ÖNDER GÜCÜ TKP/ML!

34 YILDIR, ŞEHİTLERİNİN KIZILLAŞTIRDIĞI YOLDADIR PARTİMİZ!

DİLEK YOLDAŞ FAŞİZME KARŞI EN DERİN ÖFKEMİZ OLARAK YAŞAYACAK!

HALK SAVAŞÇILARI ÖLÜMSÜZDÜR!

KAHROLSUN EMPERYALİZM, FAŞİZM VE HER TÜRDEN GERİCİLİK!

YAŞASIN HALK SAVAŞI!

YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML, ÖNDERLİĞİNDEKİ TİKKO VE TMLGB!

TKP/ML MK SB

Nisan 2006

Yangına körükle gidelim!

1 Mayıs'ta alanları zapt etmek için ileri!

Açıklama: Elimize e-mail kanalıyla ulaşan TKP/ML'nin Merkezi Kitle Yayın Organı İKK'nın Nisan sayısından alınan aşağıdaki bildiriye güncelliğinden dolayı olduğu gibi yayınlıyoruz.

Çeşitli Milliyetlerden Halkımıza;

120 yıllık tarihi geçmişle, başta burjuvazi olmak üzere bütün halk düşmanı sınıflara büyük korku salan, işçi sınıfının birlik-mücadele ve dayanışma günü **1 Mayıs** kutlu olsun!

İşçi sınıfının direnişiyle tarihe adını yazdıran, ancak süreç içerisinde bütün ezilenlerin baskı, sömürü ve zulme karşı direniş ve mücadelesinin sembol günü haline gelen **1 Mayıs** kutlu olsun!

Sömürücü, kan emici hâkim sınıfların iktidarlarını sallayan; zorbalara ve zalimlere meydan okuyan işçi sınıfı ve ezilen halkların bayramı **1 Mayıs** kutlu olsun!

1 Mayıs, sınıf mücadelesinin yangınına körükle gittiğimiz gündür.

1 Mayıs, sınıf düşmanlarımızla hesaplaşmamızda savaş sloganlarımızı yüksek perdeden haykırdığımız gündür.

1 Mayıs, kazanacağımıza olan sarsılmaz inancımızı işçi ve emekçi kitlelerle birlikte paylaştığımız gündür. **1 Mayıs**, iktidar yürüyüşümüzde coşumuzu artıran, heyecanımızı büyüten gündür.

1 Mayıs, zafer günü düzenleyeceğimiz kutlamaların provasını yaptığımız gündür.

İşçiler, Köylüler, Emekçiler;

2006 1 Mayıs'ına faşist Türk devletinin çok yönlü ve büyük çaplı saldırıları altında giriyoruz. Efendileri emperyalistlerin, dünya halklarına karşı yürüttükleri genel saldırı kampanyasının bir parçası olarak gündemleşen bu baskı, sömürü ve zulüm politikaları; ülkemizdeki yaşamı halkın bütün sınıf ve kesimleri açısından her geçen gün daha da zorlu bir hale getirmektedir.

Dizginsizce ve azgın bir biçimde gelişti-

rilen bu sömürü politikaları nedeniyle işçi ve emekçilerin ücretleri reel olarak sürekli gerileme göstermektedir. **Dünyada benzeri çok az görülen yüksek işsizlik oranı (yüzde 20) ve sendikasılaştırma şartlarında, yüzde 10'ların çok üzerindeki gerçek enflasyon oranıyla beraber yoksul ve aç nüfus oranı hızla artmaktadır.**

Bu sayede dünya dolar milyarderleri listesine yeni isimler eklemeyi başaran Türk komprador burjuvalarının şirket hesapları sürekli büyük kârlar ile kapanmaktadır. Yine de azgın sömürü, ne krize ne de azami kâr hürsına gem vurmadığı içindir ki emperyalist kuruluşların dayattığı politikalar uygulanmak, bu doğrultuda yapılanmalar ve düzenlemeler gerçekleştirilmek durumundadır.

Özelleştirmeler bunun için vardır, bu yüzden devam ettirilmek zorundadır. "**Sosyal Güvenlik Reformu**", "**Kamu Yönetimi Temel Yasası**" gibi düzenlemeler bu amaçla devrededir. Çalışma yaşamına ilişkin değişiklik yasa tasarıları (**sendikalar, grev ve toplu sözleşme**) bu nedenle hazırlanmaktadır.

Ezilenler, Yoksullar, Gençler;

Bu saldırıları yalnızca işçi ve emekçi sınıflara yönelik olarak algılamak yanıltıcıdır. **Tıpkı, tarımdaki sömürü ve yıkım politikalarının köylülerin; gecekondulu yıkımlarının o mahallelerdeki yoksul halkın; yüksek öğrenim gençliğine yönelik baskı ve saldırıların onların özel sorunu olmaması gibi.** Bu konuda genel ve kapsayıcı bir kavrayış içerisinde olunmalıdır.

Aynı kavrayış bilhassa Kürt ulusal sorununda bilince çıkarılmak durumundadır. Türk hakim sınıflarının özellikle son 20 yıldır ağırlıklı bir yönelim içerisinde bulundu-

ğu kesim, özelde Ulusal Hareket'in örgütlü silahlı gücü ve destek noktaları olmak üzere, bir bütün olarak Kürt halkıdır. **Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı** başta olmak kaydıyla, Kürt halkının ulusal temelli demokratik hak ve talepleri de özel olmaktan çıkan bir ağırlıkta ülkemizdeki tüm ezilenlerin ortak talebi olarak kavranmalı, savunulmalı ve haykırılmalıdır.

Nitekim egemenler tüm ezilen ve sömürülenleri aynı saflarda gören mantığı kendileri doğru bir biçimde işleterek, bütün bu saldırılarına karşı yükselmesi mutlak mücadele ve direniş durdurabilmek ve kırmak amacıyla, eldeki "**Terörle Mücadele Yasası**"nı da ağırlaştırmak için aylar öncesinden kolları sıvamışlardır.

Yurtseverler, Demokratlar, Devrimciler;

1 Mayıs işçi sınıfına, kamu emekçilerine, köylülüğe, gecekondulu halkına yönelik sınıfsal ve Kürt halkına yönelik ayrıca ulusal baskıların giderek katmerleştiği koşullarda sahne alacaktır. **Halk düşmanlarının yaptıkları hazırlıklar ve uygulamalar ile bu koşullarda verdiği mesaj, bugünkü şartların çok daha ağırlaştırılacağı yönündedir.**

En iyi bildikleri ve anladıkları dil olan şiddeti olanca çıplaklığıyla kullandıkları bir Türkiye gerçekliği içerisinde, güçlü bir mücadele ve direniş hattı oluşturmamız gerektiği açıktır. Faşizmin saldırılarının göğüslenememesi, kazanılan hakların korunabilmesi ve eldeki mevzilerin yitirilmemesi için, bütün devrim güçleri harekete geçirilmeli, en geniş birliktelikler oluşturulmalıdır.

Bunun önündeki en büyük engellerden birisi sınıf düşmanlarımızın işçi sınıfı hare-

keti içerisindeki uzantıları konumundaki konfederasyon ve bir dizi sendika önderlikleridir. **Bu faşist, gerici, revizyonist, reformist sendika ağaları ve yöneticileri yıllardır komprador patronların çıkarlarını temsilen iş görmektedir. Bunları mücadelelenin önüne katıp süpürmenin zamanı gelip geçmiştir.**

Bir dizi görevin başarılmasında ileri bir adım için **2006 1 Mayıs**'ını başlangıç kabul etmeliyiz. Bu başlangıcı yapabilecek güç Türkiye işçi sınıfında vardır. Bunun büyük saldırı ve yıkım politikaları altındaki işçi sınıfı ve emekçi kitleler açısından koşulları yeterince olgunlaşmış bulunmaktadır. Bütün ilerici, demokratik, yurtsever, devrimci güçler harekete geçirilmeli; işçi sınıfı, **15-16 Haziran**'ların **Paşabahçe, Zonguldak, SEKA, Seydişehir, TEKEL** ve **Tuzla**'ya kıvılcım saçan direniş ruhuyla ayağa kaldırılmalıdır.

1 MAYIS'TA ÜRETİMİ DURDURMALLI, İŞYERLERİNİ TERK ETMELİ, ALANLARA ÇIKMALIYIZ!

1 MAYIS HALK VE DEVRİM DÜŞMANLARININ KORKULU GÜNÜDÜR!

1 MAYIS DEVRİM ANDINA BAĞLILIĞIMIZIN SINANDIĞI GÜNÜDÜR!

KAHROLSUN EMPERYALİZM, FAŞİZM VE HER TÜRDEN GERİCİLİK!

YAŞASIN 1 MAYIS!

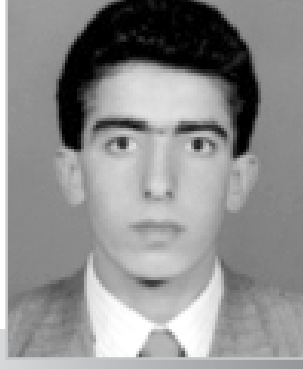
BİJİ YEK GULAN!

TKP/ML-Merkez Komite Siyasi Büro

Nisan 2006

“Bugünlerden geriye; bir yarına gidenler kalır, bir de yarınlar için direnenler”

Gülüştüne bin kurşun sıksa da zulüm/Unutma ki umuda kurşun işlemez gülüm...

Bütün gerilla birliğinin okumak için sıraya girdiği “**Fırtına Çocukları**” romanında yazanın dediği gibi; “**Ölümler insanlarla yalın ve açık konuşurlar.**” Evet en dolaysız, en net mesajı verir şehitlerimiz. Onlar düşmanın yaymaya çalıştığı her türlü anti-propagandayı, yalancılara yüzüne vurur, yayılmak istenen karamsarlığı-umutsuzluğu boşa çıkarır. “**Bitirdik, kökünü kazıdık**” diye sevinç çığlıkları atar düşman. Aslında sevinç değil, kendi korkularını-kaygılarını bastırma, güçsüzlüğünü güçlüymiş gibi gösterme çığlıklarıdır bunlar. Şehitlerimiz umuda kurşun işlemediğinin ispatıdır. Bize ve düşmana en açık mesajı en yalın dille; yaşamlarının ve ölümlerinin diliyle, pratiğinin diliyle verirler: “**Mutlaka biz kazanacağız, bunun için de hayatlarımızı, bedenlerimizi vermekten çekinmedik...**”

İnsanlığın en ileri değerleri ile donananlar devrimcilerdir, yine devrimci değerlerin en ileri olanlarıyla donanlar ise komünistler. Komünistler bütün insanlığın ve devrimcilerin ileri değerlerini alır, savunur propaganda-sını yapar. **Bazı anlar vardır ki, devrimci dayanışmanın en güzel örnekleri yaşanır.** Bu örneklerin yaşandığı anlar mücadelenin en kızgın alanları, düşmanla çatışmanın en yoğun yaşandığı anlardır. Partimizin mücadele tarihinde bu gibi örnekler çoktur. Diyarbakır zindan direnişinde böyledir, ölüm oruçları süreci buna benzerdir. **Bir de gerilla alanında böylesi anlar çok sıcak yaşanır.** Karadeniz’de 1999 kışı buna örnektir. Yine Karadeniz’de 2003 yaz aylarında düşmanın başlatmış olduğu yoğun operasyonlar sürecinde böylesi anlara tanıklık edilir. Bu süreçte **DHKP-C** gerillaları ile Partimiz gerillaları arasında devrimci dayanışmanın en güzel örnekleri yaşanır.

Doğanın gökyüzüne cömertçe serpiştirdiği yıldızlar, rüzgarın yaprakları her sallamasıyla göz kırpmışçasına yanıp sönüyordu. **Bu kadar yükseklerde gökyüzü sonsuz görünür.** Ve ay ışığının olmadığı böylesi gecelerde, yıldızlar da olabildiğince parlak ve sayısızdır. O ihtişamlı parlaklıklarıyla yine gecemizi süslü-

yorlardı. Ama bu gece yıldızların süsü, o hayranlık veren güzellikleri pek kimsenin umurunda değil muhtemelen. Sönük kalıyorlar bu gece onlar. Hayır, ay ışığı olduğu için ya da hava bulutlandığından değil...

“Düşman yoğun operasyonlarını sürdürüyordu. Tek başıyaydım. Diğer grubumuza ulaşmaya çalışıyordum. Her tarafta düşman. Tek olmak da zor. Biraz ilerimde pusuya yatan düşman askerlerini gözetliyorum mevzilendiğim yerden. Düşman askerlerinden birisi ‘tuvalete gideceğim’ diyerek mevzilendiği yerden kalkıp bana doğru geliyor. Bir diğeri şakayla karışık ‘**oğlum fazla uzağa gitme ha, bu teröristler her yerden çıkar valla**’ diyerek gülüyor. Silahımın emniyeti seride, namlumu bana doğru gelen düşmana çevirdim, bekliyorum. Tam bana 1-2 metre kala duruyor. Bir yandan tuvaletini yaparken bir yandan da gözleriyle etrafı tarıyor kaygıyla. Ama beni göremiyor. Dönüp gidiyor tekrar... Daha sonra düşman pusu yerini terk ediyor. Benim de çakmağımın gazı bitti-

la birlikte faaliyet yürüten grubumuzla bizim grup buluşmuştu. Zaten çokça özlediğimiz yoldaşlarımızla buluşmak kadar mutlu ediyor bizi dostlarımızı görmek de. Birçoğumuzun ilk defa tanıştığı dostlarımızla, sanki uzun süredir tanışmış gibi çoktandır görüşmüyormuşuz gibi hemen sıcak ilişkiler kuruluyor. Nöbetçi yoldaş da şakayla karışık uyarı yapıyordu: “**Bu bölge henüz kurtarılmış bölge değil, sese dikkat edelim.**”

Bir süre birlikte kalıyoruz dostlarımızla. Çeşitli konularda karşılıklı yardımlaşma ve desteklerde bulunuyoruz, deneyimler aktarıyoruz. **Espriler, anılar bir yana; kitleye, düşmana dair genel ve bölgesel değerlendirmeler, öngörüler, genel gündeme dair siyasi değerlendirmeler, iç işleyiş, disiplin, hareket tarzı vb. konularda görüş, deneyim ve ele alışlarımızı, kural ve anlayışlarımızı aktararak zenginleştiriyoruz birbirimizi.** Çünkü eylem, çatışma esnasında silah neyse gerilla için planlama, hareket tarzı, yorumlama için de kanlarımızla edinilen deneyimler aynı şeydir. Kimi zaman da hep birlikte gülüyoruz anlatılan komik anılara, şehit düşen dostlarımızı ve yoldaşlarımızı her andığımızda hep beraber hüznlendiğimiz gibi...

“**Düşman saldırıyorsa bu iyi bir şeydir. Bu kendimizin; düşmanla aramızda kalın bir ayrışım çizgisi çektiğimizi is-**

patlar” diyor Mao. Düşman da bu sözü doğrularcasına o yaz Karadeniz dağlarında silahlı mücadele yürüten tüm devrimci güçlere karşı aylarca devam edecek olan büyük bir operasyon başlatmıştı. Çatışmalar, operasyonlar, pusularla dolu geçen günlerimizde **Emel Kılıç, Murat Arıca, Bülent Ertürk** yoldaşlarımız ve 3 DHKP/C’li dostumuz da şehit düşmüştü. Bulduğumuz gruptaki yoldaşlarımız ve dostlarımızın da yaşadıkları, haliyle bizim yaşadıklarımızdan farklı değildi. Bunun için konuşulacak, anlatılacak, sorulacak, öğrenilecek ve öğretilecek çok şeylerimiz vardı. Ve bundan dolayısı daha bir yakınlaşmıştık birbirimize. Zamanı geldi, başarı ve tekrar buluşma dilekleriyle ayrıldık, hüznün gölgesinde. Bu ayrılıştan sonra birkaç kez yapılan randevularda görme şansına

sahip olan birkaç kişiden biri de bendim. Karadeniz’in o pek eksik olmayan yağmuru ve çisesinin aralıksız devam ettiği günlerden birinde **Doğan (Aşkın Günel)** yoldaşla beraber gitmiş-tik koşarcasına. Birkaç günlük faaliyetimizde o kadar ıslandı ki, vücudumuzda bir iğne ucu kadar kuru yer kalmamıştı. Silahlarımızın mekanizmalarından içeri süzülen sular namluların ucundan sicim gibi akıyor, suya doymuş parkalarımız artık daha fazla yağmur ememedikleri için uçlarından sürekli su akıyordu. Bu yükümü hafifletmek için arada bir durup parkalarımızın uçlarını sıkıp sonra yine devam ediyorduk yolumuza. Bir keresinde neredeyse pusuya düşüyorduk ki, gerilla duyarlılığı ve hassasiyetiyle erken fark edip, süzülerek uzaklaşıyoruz yanlarından.

Kış sürecinde girdikleri çatışmada ağır yaralanan bir yoldaşlarını sürekli taşımak zorunda kalmaları ve bu sorumluluğun ağırlığı arkadaşları oldukça yormuştu. Biz de bu kapsamda arkadaşlara ihtiyaçları olan bazı malzemeleri vermek için gidiyorduk. **Elbette bu arkadaşın yaralı olduğunun öğrenilmesi düşmanın yeni yeni operasyonları demektir.** Hele devrimciler olarak bu arkadaş düşmana kaptırmak ise büyük bir kayıp olurdu, bu da alanda faaliyet yürüten bütün devrimcilerin başarısızlığı demek olurdu.

Üzerinden bir kış geçmişti. O bahar, tanıştığımız gruptaki dostlarımızdan Mehmet arkadaşın, son baharda da **Sabahattin, Songül, Erdoğan** ve **Devrim** arkadaşların tanımadığımız bir arkadaşla birlikte şehit düştüklerini öğrendiğimizde yoldaşlarımızı kaybettiğimizde duyduğumuz hüznü duyduk içimizde. Altı can, altı dost, altı devrime adanmış yürek... Hepimizin içi sızlamıştı. Dostlarımız çatışarak şehit düşüyorlar bir hücre pususunda. Pusuyu atan her zaman avantajlıdır, hele hücre pususunda çok daha fazla. **Ama yine de dostlarımız düşmana kayıp verdiriyorlar.** Düşmanın söylediğine göre düşmandan bir yüzbaşı ölüyor, birkaçı da yaralanıyor. Ki onların klasik yöntemidir bu, ya kayıplarını gizler ya da daha az gösterirler. Daha sonra gördüğümüz köylülerin anlatımı da bu yöndeydi. Dövüşerek, son anlarına kadar çatışarak ve de o anda hesaplarını da sorarak ölüm-süzleşiyor dostlarımız.

ğinden ateş yakıp da eklemek pişiremiyordum. Düşman gidince hemen pusu yerinden düşmanın yaktığı ateşten kalan kor parçalarını alıp gidiyorum eklemek pişirmek için...” diye anlatıyor **Erdoğan** arkadaş.

Yoldaşlardan biri “**desene düşman askerleri sana yardım ve yataklık etmişler**” diye espri yapıyor. Erdoğan, tek başına, ölümle burun buruna gelme anlarını, o açlığı, yorgunluğu, günlerce süren büyük bir operasyon içinde geçen anlarını neşeyle anlatırken, biz de espriler yaparak, gülerek dinliyoruz O’nu. Köz başında çember oluşturmuş sohbet ediyorduk, çoğu zaman olduğu gibi. Ama bu geceyi diğerlerinden ayıran, ortamın neşesini, coşkusunu eh tabi biraz da gürlütüsünü arttıran ise dostlarla bir arada olmamızdı. Bir süre DHKP/C’li dostlarımız-

Sabahattin arkadaş grubun komutanı idi. On yıldan fazla süredir Karadeniz dağlarında gerilla. **Tokat**'lı, **Almus**'un **Mescit** köyünden. Kürt köyü Mescit. Devletin asimile için Kürt nüfusunu parçalayıp ülkenin dört bir yanına dağıtma politikasının sonucu sürgün edilmişler yurtlarından buralara. Dağ başında, ilçeye uzak, yoksul bir köy burası. Zaten dağ köylerinin çoğunluğunu Alevi ve az sayıdaki Kürt köyleri oluşturur. **Suyu az, toprağı verimsiz, ulaşımı zor, kışın yolları kapalı, çoğu öğretmensiz, doktorsuz köyler.** Ama sürgün ve mahrumiyeti bunlarla da sınırlı bırakmamış devlet. **“Gerillaya destek veriyorsunuz”** diye defalarca gözaltına alınmış, işkenceden geçirilmiş, tehdit, hakaret ve küfürlere maruz kalmış halkın bir de köyü boşaltılmış, köylü göçe zorlanmıştır. Sürgün içinde sürgün yaşatılmıştır Mescitlilere. Atalarından beri çok iyi tanılar dostu da, düşmanı da. Sabahattin gerillaya katılmadan önce, **TİKKO** gerillalarına bir dizi yardım etmiştir. Aynı zamanda köylerinde iki devrimciye hücre pususu kurdurup katledilmesini sağlayan ihbarcının cezalandırılması için tüm olanaklarını seferber etmiş bir devrimcidir.

Sabahattin arkadaş da yıllarca bu dağlarda faaliyet yürütmüştü. En çok onu ilgiyle dinliyorduk. Komik olayları usta bir tiyatrocunun gibi ve şivesi ile öyle tatlı anlatırdı ki, insan defalarca da dinlese yine ilk kez dinliyormuşçasına kulak kesilirdi. **Yılların birikimi, acı ve tatlı deneyimlerle yüklü bir hayattı.** Çatışmada bacağı yaralanmış, aksayarak yürüyor, yürürken zorlanıyor ve acı çekiyordu, ama yine de

neşeliydi ve ısrarlıydı mücadelede. Düşman karşısında tereddütsüzdü, defalarca çatışmalara girmiş, yaralanmış ama hiçbir zaman yeter dememiştir. Düşmanın bölgede faaliyet yürüten devrimci örgütlerin önder kadrolarını yıpratmak amaçlı ailelerine baskı uygulaması, telsizden ailelerini konuşturması, onu doğru bulduğu yolda tereddüte düşürmemiştir.

Songül arkadaş geliyor aklımıza. O da on yıldan fazla gerillada, bu dağlarda savaşmış; sayısız eylem, çatışma, operasyon yaşamış, yoldaşlarını şehit vermiş yanı başında. Bir gerillanın yaşayabileceği birçok şeyi yaşamış, savaşta pişmiş. **Bir çatışmada kolundan yaralanmış, bundan kısa bir süre sonra kol aynı yerden tekrar kırılınca artık kırık tutmamaya başlamış ve aynı yerden tekrar tekrar kırılmış.** Kolu güçsüz ve iyi kullanamadığı halde O, bundan şikayetçi değil, yakınmıyor. Birçok zorluk gibi bununla da savaşırken örnek oluyor bu duruşuyla. Kimilerinin devrimci görevlere çok ufak bahanelerle sırt çevirdiği bir süreçte silah kullanmakta bile zorlanmasına karşın görevlerini yerine getirmek için tüm çabasını ortaya koyan bu devrimci iradede, tüm devrimciler öğrenmesini bilmelidir. **Songül** arkadaş diğer arkadaşlar tarafından çok methedilen un helvasını yapmak istemişti gruba. Un helvasını yapmak zor olduğu gibi, bu kadar çok kişiye yapmak daha zor haliyle. Ama O, koca tencerenin başında, kilolarca unu saatlerce durmadan karıştırmıştı kolunun durumuna rağmen. Üstelik gelen tüm yardım tekliflerini de reddederek.

Erdoğan arkadaş da tam bir emekçiydi.

Almus'un Durudere köyünden gerillaya katılmış; köylü kökenli olduğundan köylülüğün olumlu özelliklerini üzerinde toplamıştı. Hiç boş durmuyor, sürekli bir şeylerle uğraşıyor; öyle çalışkan. **Çalışkan olduğu kadar da sessiz ve mütevazı. Sessizliği ilgisizliğinden değil mütevazılığından.** Özellikle askeri konular söz konusu olunca hemen atılıyor, ilgiyle soruyor, dinliyor, anlatıyordu. Anlaşıyor ki, askeri konulardaki kavrayışı ve ilgisi gelişkin, bu özellikleri de köylülüğün avantajlarıyla beslenmiş gerilla özellikleri, devrimin sade, mütevazı ve çalışkan sıra neferi, emekçisi dendiğinde akıllara gelen tarif Erdoğan arkadaşta.

Mehmet arkadaş... Diğer arkadaşlardan daha önce, aynı yılın ilkbaharında şehit düşen diğçimiz. Üniversitede diş protezi bölümünü okumuş ve mesleğini bırakmış; okulda sürdürdüğü mücadelesini dağlarda, gerilla olarak devam ettirmek için, ikiz kardeşiyle beraber. Ve bu sürede yoldaşı olan kardeşi de şehit düşmüş bu kavgada.

Bir de **Devrim** vardı... Aramızda olanların en küçüğüydü. **Yaşı küçük olsa da idealleri ve yaptıkları ile büyük, değerli bir dosttu.** Henüz bebekken geçirdiği bir kaza sonucu ellerini rahat kullanamasa da gerilla için zorluk oluşturacak bu durumuna aldırmandan koşmuştu dağlara. Silahı zor kavriyor, bundan dolayı da çoğu zaman omzunda taşıyor silahını. Ama yine de grubun öncüsü olmayı başarmış. Amaçta net olduktan sonra üstünden gelinmeyecek zorluk yoktur çünkü.

Son anlarında da o baş eğmezlik, bağlılık

oradaydı. **Çatışarak şehit düşerken dostlarımız, umut yine oradaydı, dimdik ayakta.** Onları katleden düşman da ölenin bedenler olduğunu, umudun ise daha da canlı durduğunu biliyor olmalı ki, ölmüş bedenlere işkence yapmış, öldüğü halde bir sürü mermi sıkılmış üzerlerine dostlarını.

Dostlarımız şehit düştükten aylar sonra elimize geçen **Ekmek ve Adalet** dergisinden okumuştuk düşmanın bu yaptıklarını. Ve yine aynı yerde okumuştuk **Devrim**'in babasının sözlerini. **Acısı büyüktü babanın, babamızın; bunu biliyorduk.** Ama yine de O, işkencedeyken katledilmiş gerilla bedenlerini gören yoldaş gibi umudu görmüştü delik deşik edilmiş yavrusunun, yavrularının bedenlerinde.

Bundandır ki şunları söylemişti; **“Evladım-dır onur duyuyorum. Biliyorum ki O gitse de onun yerini alacak nice kızlarımız ve oğullarımız var geride.”**

Tüm devrimci değerleri nasıl sahipleniyor-sak onların hesabını sorma sorumluluğunu da aynı şekilde sahipleniyoruz. Bu arkadaşlar şahsında **Tokat**'ın **Yağmurlu** kasabasında düşmanın hain pususunda bedenen aramızdan ayrılan ama idealleriyle mücadelemizde yaşayan altı devrimcinin hesabı, mücadelemizi geliştirerek düşmana vuracağımız her darbeye sorulacaktır. Dün Rize'de Trabzon'da bombaların yaptıklarını, yarın ülkenin bir başka yerinde namuların yapacağından kimsenin kuşkusu olmasın. Son söz olarak **“Yaşasın devrimci dayanışma!”** diyoruz.

Bir TİKKO gerillası

PUSULA

KİTLELERE PARTİNİN SESİNİ DUYURMAK...

Yasal olanaklardan **Proletarya Partisi** ve devrimin yararı için nasıl yararlanılacağı sorunu, örgütlenme bilimi açısından temel konulardan biridir. **Gerek yer altı çalışmalarında ustalaşma, gerekse yasal olanaklardan nasıl ve hangi düzeyde yararlanıp bu iki çalışmayı ustaca birleştirme konusu örgütlenme biliminin önemli ve can alıcı konularından biridir.** Örgütlenme bilimi açısından yer altı çalışması esas çalışma, yasal olanaklardan faydalanmak ise tali çalışmadır. Bu iki devrimci çalışmayı ustaca birleştirmek için öncelikle doğru bir bakış açısına sahip olmak gerekir. Yeraltı çalışmalarını öğrenmek için gösterilen çaba gibi bir çaba yasal olanaklardan faydalanmak için de gösterilmelidir. Yasal olanaklardan faydalanmayı ve bu alanda devrimci çalışmayı örgütlemeyi küçümseyen, önemsemeyen, gerekli dikkat ve önemi göstermeyen her anlayış ve çalışma, **Proletarya Partisi**'nin sesini en geniş kitlelere ulaştırmaktan mahrum bırakıyor, kitleleri komprador burjuvazi ve toprak ağalarının sömürü ve zulüm dünyasında maddi ve manevi köleliğe teslim ediyor demektir.

Sınıf bilinçli proleterlerin her koşulda temel görevi, Proletarya Partisi'ni geliştirmek ve korumaktır. Bu görev ancak bilinçli, örgütlü ve iradi bir çabanın sonucunda somutluk kazanır. Devrimin ve örgütlemenin temel konularında doğru bir bilgilenmeyle, devrimci pratik somut kazanımlar elde eder.

Proletarya Partisi'nin yeraltı çalışmasını sağlamlaştırma adımları güçlendirilmeden yasal

olanaklardan yararlanma girişimleri ve çabaları boşa gösterilen çaba olarak kalır. **Esas ve temel alınması gereken çalışma, Proletarya Partisi'nin yeraltı çalışmasıdır.** Bu çalışma ihmal edilip ertelenerek, diğer çalışmaların örgütlenmesine girişilemez. Bütün diğer çalışmalar ancak bu amaçtan sonra gelir.

Gerek yasal olanaklardan yararlanma düşünce ve çabası gerekse demokratik alanda devrimci çalışma örgütlenme bilinç ve çabası istenilen düzeyde değildir. Var olan bilinç ve çaba, içinde belli yanlışlıklar ve eksiklik barındırmaktadır. **Sendikalarda, köylü birlikleri ve kooperatiflerinde, meslek örgütlerinde, yöre ve çevre derneklerinde vb. diğer tüm demokratik kurumlarda kısaca demokratik ve yasal alanda atılması gereken adımlar ve ortaya konan çabaların yegane amacı, kitleleri bilinçlendirmek, aydınlatmak, eğitmek ve Proletarya Partisi'nin ideolojik-politik perspektifi doğrultusunda sınıf savaşımına seferber etmektir.** Çelişme ve çatışmaların yaşandığı her alandaki kitlelere Proletarya Partisi'nin sesini ulaştırılmaktadır.

“Yine kitle örgütlerinde öteden beri oluşmuş olan ve esasen Proletarya Partisi'nin genel yaklaşımıyla örtüşmeyen tutumlar üzerinde durulup düzeltilmedikçe bu alanda ilerleme sağlamak mümkün olmayacaktır. Bu konularda özel bir yoğunlaşmaya ihtiyaç olduğu belirlendi.

Kitle örgütlerindeki kitle inisiyatifinin açığa çıkarılması ve örgütlenmenin bunun üzerinde oluşturulması anlayışı mevcut örgütlenmelerde

esasen geçerli değildir. Kitlelerin sorunlarını, taleplerini, çelişkilerini tartışmadıkları örgütlenmeler kitle örgütü niteliğine sahip olamazlar.”

DKÖ'ler başta olmak üzere semt çalışmalarında, kitlelerden kopuk, onların içinde onlarla birlikte olunmadan, onların sorunlarına yanıt olunmadan, onların inisiyatifini açığa çıkarma amacını taşımadan, yürütülen **“çalışmalar”**, **“yasal olanaklardan faydalanma”** perspektifinden ve devrimci kitle çizgisinden kopuk, ondan uzak yaklaşımlardır. **“İllegalite adına”** kendini kitlelerden gizleyen, onlara gözükmeyen, onlardan kaçan her yaklaşım küçük burjuva yaklaşımdır. Keza her türlü DKÖ çalışmasında Proletarya Partisi'nin **(yazılı ve sözlü)** sesini kitlelere ulaştırmaktan çekinen, kendini böyle bir görev ve sorumluluktan muaf tutan yaklaşımlar, küçük burjuva yaklaşımlardır. Kitleleri, **Proletarya Partisi**'ni ve devrimci savaşı örgütlemeyi amaçlamayan çalışma, devrimci çalışma olmaz.

Son dönemde demokratik alanda gerçekleşen kitle gösterileri karşısında gösterilen duyarlılık doğru bakış açısındaki kırılmanın ve bu faaliyeti yanlış ele almanın ürünüdür. Demokratik alanda örgütlenen her eylemlilik komitenin ilgi ve çalışma alanında örgütlenen bir faaliyet olduğu bilinciyle soruna yaklaşılmalıdır. İster Proletarya Partisi tarafından ister çeşitli devrimci-demokrat güçler tarafından örgütlenen kitle gösterileri olsun, hiçbir ayırım göstermeden bu eylemlilere örgütlü ve kitlesele katılım sağlamak gerekir. Örgütlenen eylemin nitelik ve amacına uygun olarak en etkili yazılı-görsel propaganda malzemeleri hazırlanarak en geniş kitlesele katılım sağlamayı amaçlayarak eyleme katılmalıdır. Örgütlenen her kitle gösterisine, Proletarya Partisi'nin sesini kitlelere ulaştırma, etkileme ve örgütlenme alanı olarak bakılmalıdır.

Devrimci çalışmayı salt silahlı mücadeleyle sınırlayan, onu devrimci kitle çalışmasından ko-

paran her anlayış kendi içinde devrimci kitle gösterilerine gereken önem ve çabayı göstermekten uzak duracaktır. **Demokrasi mücadelesinin farklı alanlarında, hak alma ve hakları koruma, Kürt ulusuna yönelik azgın şovenizm saldırılarına karşı örgütlenen irili ufaklı, yasal, yasa-dışı her eylemliliğe Proletarya Partisi'nin, kitlelerin ve devrimci savaşın örgütlenmesinin önemli bir parçası ve bileşeni olarak bakmak ve buna uygun çaba göstermek gerekir.** Unutulmamalıdır ki, her türlü demokrasi mücadelesi devrim mücadelesinin gelişim adımıdır. Ekonomik-demokratik hak alma, hakları koruma, hak gasplarına karşı mücadele etme bilinci vb. kısaca demokrasi bilinci gelişmeden devrim bilinci gelişemez. Demokrasi bilincini kazanma düşünce ve çabası küçümsenerek, devrim bilinci geliştirilemez ve kazanılmaz. Bundandır ki her türlü demokrasi mücadelesine, devrimci kitle gösterilerine gerekli önem verilmeli ve gerekli dikkat ve duyarlılık gösterilmelidir.

Kitle gösterilerinin amaç ve hedefi göz önüne alınmadan haykırılan sloganların sadece Proletarya Partisi'nin sloganıyla sınırlı olmasına da aynı yanlış bakış açısının bir yansıması olarak bakılmalıdır. **“Hiçbir koşulda parti sloganı haykırılmaz”** denilmiyor ve denilemez. Denilmek istenen kitle gösterisinin amaç ve hedefini göz önüne almadan, onu gözardı ederek, onun niteliğini görmezlikten gelerek, her şeyin önüne ve yegane olarak çıkarılan **“parti sloganı”** anlayışı, kitle gösterilerini ve eylemliklerini küçümseyen farklı bir yanlış bakış açısının ürünüdür.

Yönetici olma misyonunu geliştirmek bir örgüt yaratmak görevi ancak komitelerin kendi görev ve sorumluluğunu kavramasıyla elde edilir.

PROLETARYA PARTİSİ'NİN GÖREVLERİNE SIKICA SARILALIM!

ÖNDERLİĞİN GÖSTERDİĞİ YOLDA YÜRÜYELİM!

Feodal otokratik cumhuriyetin sonu yaklaşıyor

Nepal'de feodal otokratik monarşiye karşı verilen mücadele yeni bir aşamaya ulaşmış bulunmaktadır. Faşist rejime karşı 11 yıldır, **Nepal Komünist Partisi (Maoist)** önderliğinde verilen Halk Savaşı zafere yaklaşırken parlamenter partilerden kitle örgütlerine halkın büyük kesimi sokaklara inmekte, katil Gyanendra rejimine son vermek için ayağa kalkmaktadır. Bu doğrultuda geçtiğimiz ay, Maoistlerle 7 Siyasi Parti İttifakının yaptığı 12 maddelik anlaşmaya bağlı olarak kraliyete karşı olan tüm güçler, birleşik mücadelelerini sürdürmekte. Anlaşmaya göre 6-9 Nisan tarihlerinde gerçekleşen genel grev büyük bir başarı kazanmış, tüm ülkede halk greve katılmış, yüzbinlerce insan, sokağa çıkma yaşağına aldırış etmeden alanlara çıkmış ve kolluk kuvvetleriyle çatışmaya girmiştir. 1990'da monarşiye karşı tarihsel kitle hareketinin yıldönümünde başlayan genel grev süresince, 4 kişi hayatını kaybetmiş, yüzlerce kişi yaralanmıştır. NKP (Maoist) yaptığı açıklamada "Demokratik Cumhuriyet yanlısı hareket, günümüzde, Nepal'de yeni bir aşamaya ulaşmıştır. Her yerden insanlar, kişisel ve resmi işlerini bırakarak büyük protesto yürüyüşlerine katılmaktadır. İşçilerin, köylülerin ve öğrencilerin otokratik feodal monarşiye yok ederek Nepal'de demokratik cumhuriyeti kurma amaçlı eylemlerine doktorlar,

öğretmenler, avukatlar, yazarlar, gazeteciler, banka ve özel şirket çalışanları ile insan hakları örgütleri de katılmaktadır. Kraliyet güvenlik güçlerinin saldırılarına rağmen halk, eylemlerini yoğunlaştırmaktadır" dedi.

Genel Grev Monarşi Yıkılana Kadar Devam Edecek!

6-9 Nisan'daki genel grevin başarılı geçmesi ve eylemlere yüzbinlerce insanın katılması üzerine ayrı açıklamalar yapan Maoistler ve 7 Siyasi Parti İttifakı, ülke çapındaki genel siyasi grevin, monarşi yıkılana kadar süreceğini ilan ettiler. Nepal'de grev ve eylemler halen devam etmektedir. Nepal Komünist Partisi (Maoist), 9 Nisan'da süreçle ilgili bir açıklama yapmıştır. Açıklama, **Geniş Ulusal Siyasi Kongre Örgütleme Komitesi, NKP (Maoist) adına Baburam Bhattarai ile Birleşik Devrimci Halk Konseyleri Başkanını, Halk Kurtuluş Ordusu adına Prachanda tarafından imzalanmıştır.** Açıklamada "*Bugün ülkemizde, farklı sınıflardan, milliyetlerden, dinlerden ve cinsiyetlerden kitleler, feodal otokratik monarşiden sonsuza kadar kurtulmak için enerjik bir şekilde ayağa kalkmıştır. Tüm ülke, halk meclisi yoluyla demokrasi ve barışı gerçekleştirmek için otokrasiye karşı birleşmiştir*" denilmektedir. Ayrıca

açıklamada, NKP (Maoist), tarihin bu önemli dönüm noktasında, Maoist Partinin, derin bir sorumlulukla hareket ederek, 7 Siyasi Parti ve sivil toplumla anlaşmaya ve koordinasyon sağlamaya önem vereceğini ve **halk meclisi yoluyla demokratik cumhuriyeti** kuracaklarını ilan etmiştir. NKP (Maoist) bu nedenle genel grevin devamı yönlü alınan karara katıldığını belirtmiş ve genel grev için yeni bir program sunmuştur. Buna göre, genel grev, monarşi yıkılana kadar devam edecektir. Baskılara, yasağlara karşı, genel siyasi grevin başarısı için, büyük kitle eylemlerine devam edilecektir. Kralın resimleri, mutlakiyetçi feodal iktidarın sembolleri, "**majestelerinin hükümeti**" tabelaları her yerden indirilecektir. Kitleler, yerelerde iktidarı ele geçirip "**yerel cumhuriyetler**" ilan edecektir. Kitleler kraliyete hiçbir vergi ve haraç veremeyecektir. Anayollar Halk Kurtuluş Ordusu'nun denetiminde kalacaktır. NKP (Maoist) yerelerde genel grevi ve eylemleri mümkün olan en geniş kesimle örgütlemeye çalışacağını; ancak mümkün olmadığı durumlarda kendi güçlerine dayanarak programa hayat vereceklerini de vurgulamıştır.

Kitle Eylemlerinden...

7 Nisan'da Chitwan'da, Patan'da ve Kirtipur'da onbinlerce insanın katıldığı eylemde halk, polis ve orduyu şehirden kovarak yerel yönetimleri ele geçirmiş ve buralarda "**Bölge Cumhuriyetleri**" kurmuştur.

Düzenlenen kitle eylemlerine polis, mermi, plastik mermi ve gaz bombası ile saldırmakta, kitleler ise barikatlar kurarak, lastikler yakarak, taş ve sopa ile karşı durmaktadır. Eylemler ülkenin her bir köşesinde devam etmektedir. 11 Nisan'da Butwal'deki eyleme 50 binden fazla insan katılmıştır. 10 Nisan'da, ülkenin 2. büyük şehri olan Biratnagar'daki eyleme 30 bin kişi katıldı. Palpa'da öğrenciler, hükümet binalarındaki "**majestelerinin hükümeti**" tabelasını indirip "**Nepal Cumhuriyeti**" pankartını astılar.

17 Nisan'da (genel grevin 11. günü) Rupendehi'de eyleme katılan 25 binden fazla kişinin üstüne ateş açan polis 100'den fazla insanı yaraladı. Eylem esnasında "**majestelerinin hükümeti**" yazısını "**Nepal Cumhuriyeti**" ile değiştiren öğrencilere de polis ateş açtı.

Chitwan'da 14 Nisan'daki eylemde, polisin açtığı ateş sonucu öldürülen 11 yaşındaki Tulsim'in 16 Nisan'daki cenazesine 100 binden fazla insan katıldı.

15 Nisan'da Katmandu'nun gecekondu semtlerindeki eyleme 10 binden fazla kişi katıldı.

9 Nisan'da Hindistan'ın 5 büyük metropolünde (Yeni Delhi, Kalküta, Mumbai, Chennai ve Bhopal) Nepalli göçmen örgütlerince düzenlenen genel grevle dayanışma eylemlerine onbinler katıldı. Yalnızca Delhi'deki eyleme 20 bin kişi katıldı.

Askeri eylemlerden...

Şehirlerde kitle eylemlerinin yaşamı durduğu Nepal'de, Halk Kurtuluş Ordusu da düzenlediği büyük saldırılarla gerici rejime nefes alma imkanı vermemektedir. 7 siyasi partinin ve çeşitli kitle örgütlerinin talebi üzerine 3 Nisan'da açıklama yapan Prachanda, bir dahaki emre kadar HKO'nun başkent Katmandu'da eylem yapmayacağını bildirdi.

HKO, Batı, Orta ve Doğu Nepal'de fırtına gibi esmekte, düzinelerce eylem düzenlemektedir. Eylemlerden bazıları şunlar:

* 6 Nisan'da Malangwa'daki ordu üstüne ve hükümet dairelerine saldırı düzenleyen HKO, düzinelerce askeri saf dışı bıraktı. MI-17 askeri helikopteri düşürdü. Şehirdeki tüm hükümet binaları yıkıldı. Çok sayıda ağır silah ele geçirildi. Aralarında 22 Maoist'in de bulunduğu 129 tutsak serbest bırakıldı. Saldırıda 8 gerilla şehit düştü.

* 7 Nisan'da Kapilvastu şehrine saldırı düzenleyen HKO, 25 askeri öldürdü. Saldırı esnasında 109 tutsak kurtarıldı. Hükümet binaları yıkıldı. Saldırıda 15 gerilla şehit düştü.

Katliam ülke dışında protesto edildi

14 HPG savaşçısının 24 Mart'ta Muş kırsalında faşist TC tarafından kimyasal silahlarla katledilmesinin ardından başta Amed olmak üzere geniş halk yığınlarının bu durum protesto edilmişti. Bunu hazmedemeyen faşist TC silah kullanarak, Kürt ulusuna mensup 13 kişiyi katletti. Amed başta olmak üzere değişik illerde gösterilen tepki aynı zamanda yurtdışında da yankısını buldu.

LONDRA

ATİK, ADHK, Day-Mer, Aveg-Kon, Kurdish, Halkevi, Fed-Bir, Dev-Yol tarafından gerçekleştirilen protesto yürüyüşü oldukça kitlesel gerçekleşti. Yaklaşık 2000 kişinin katılımıyla gerçekleşen yürüyüşte, "**Gerillanın katili patron ağa devleti**", "**Kürdistan faşizme mezar olacak**", "**Kürt ulusuna özgürlük Halk Savaşıyla gele-**

cek" gibi sloganlar haykırıldı. "**Kürt ulusuna özgürlük Halk Savaşıyla gelecek PARTİZAN**" pankartıyla yürüyüşte yerini alan Partizan kitlesi aynı zamanda İbrahim Kaypakkaya flamalarını da taşıdı.

Londra'nın Dalston bölgesinde başlayan yürüyüş, Harringey bölgesindeki **Kurdish Gençlik Merkezi** önünde ortak hazırlanan metnin okunmasıyla sona erdi.

NÜRNBERG

4 Nisan saat 11:00'de ATİF, AGİF, HÖC, BİR-KAR, Medya Volkshaus Nbg üyeleri biraraya gelerek bir yürüyüş düzenlediler. Ortaklaşa çıkartılan bildiriler Almanca ve Türkçe okundu, çeşitli dövizler taşındı. Almanca yazılı "**Kürdistan'daki katliamlara son**" pankartı ile yürüyüşe geçildi. 100'ün üzerinde kişinin katıldığı yürüyüşte Almanca, Türkçe ve Kürtçe ortak slo-

ganlar atıldı. Bu esnada yabancıların yoğun olduğu bölgede birkaç kişinin provoke çabaları sonucu iki kişi gözaltına alındı ve bir kişi yaralandı. Gözaltına alınanların serbest bırakılmasından sonra yürüyüş devam etti. Nürnberg Konsoloslugu'nun önüne gelen kitle "**Faşist devlet hesap verecek**", "Bedel ödedik, bedel ödeyeceğiz", "**Kürdistan faşizme mezar olacak**" vb. sloganlar attı. Konsoloslugu'nun önüne iki siyah çelenk bırakıldı. Halaylarla ve zılgıtlarla yürüyüş sona erdi. (İK okurları)

ATİNA

Katliamı kınamak ve faşist TC'nin gerçek yüzünü teşhir etmek için 31 Mart günü Yunanistan'ın başkenti Atina'da da bir protesto eylemi gerçekleştirildi.

TKP/ML, MLKP, MKP, PKK, DHKP-C, TDP, PYD, CDK'nin Yunanis-

tan temsilcilikleri ve örgütlülüklerinin ortak organize ettiği eylem, kitlenin **Omony Meydanı**'nda toplanmasıyla başladı. Önde şehit gerillaların resimleri, arkada da ortak bir pankartla kitle Türkiye Konsoloslugu'na doğru yürüyüşe geçen kitle "**Faşist TC**", "Dişe diş kana kan seninleyiz Öcalan", "**Katil devlet, halka hesap verecek**" sloganlarını attı. Kitle TC Konsoloslugu'nun giriş caddesine ulaştığında polis barikatıyla karşılaştı. Bir süre beklendikten sonra kitle barikatı zorlayarak Konsolosluk'a gitmeye çalıştı. Yaşanan kısa arbedenin ardından Tertip Komitesi'nin araya girmesiyle olay yatıştırıldı. Burada katliamcı devlet aleyhine sloganlar atıldıktan sonra, örgüt temsilcilerinin konuşmaları ve saygı duruşuyla eylem sona erdirildi. Eyleme yaklaşık 150-200 kişi katıldı.

(Atina İK okurları)

Mülteciler kamp yerine hapisanelere konuyor

AB ülkelerinde hızla hayata geçirilen sosyal yıkım paketlerinin, özde ise halk düşmanı politikaların başlıca hedefinde olan mültecilere dönük yaptırımlar giderek artıyor.

Bu uygulamaların en katı uygulandığı yerlerden biri de Avusturya. Faşist Avusturya hükümeti mültecileri “**çaydırma**” amacıyla hayata geçirdiği katı uygulamalara bir yenisini daha ekleyerek, Çeçen göçmenleri, mülteci kampı yerine, hapisanelere koymaya başladı. Daha önce, haklarındaki soruşturma tamamlanmaya kadar Traiskirchen'deki göçmen kamplarında tutulan mülteciler, şimdi artık hapisanelere kapatılıyor. Kadın ve çocuklar yine kamplarda kalabiliyorlar. Ama mülteci statüsü için başvuran erkekler, ‘**Avrupa Birliği'nin başka ülkelere kaçmaları**

ihhtimali’ kuşkusıyla resmen hapisanelerde, gardiyanların gözetiminde tutuluyorlar. İnsan hakları örgütlerine göre bu uygulama yasalara aykırı ve anayasanın da ihlali anlamına geliyor. Avusturya hükümeti de bunun farkında. Yani yasanın anayasa mahkemesi tarafından iptal edileceğini biliyor. Ama hükümet yasalardaki katılmanın mülteciler üzerinde caydırıcı etkisi olacağını umuyor. Doğu bloklarındaki çöküşle birlikte, egemenler tarafından birbiri ardına kışkırtılan etnik vb. çatışmaların, yoksulluğun, sefaletin ve yozlaşmanın pençesine itilen doğu bloğu ülkelerinin halkları çareyi mültecilikte görmeye başladılar. Büyük bölümü Avrupa ülkelerine gerçekleşen göçler ise, bölge halkları için kurtuluş olmaktan çok, artan bir insanlık dramına dönüşmektedir.

Madenciler ve köylüler çevreyi kirletenlere karşı ayaklandı!

Lima'nın ana caddesi boyunca akan Montera nehri, çevre kirliliği nedeniyle akşam güneşi altında ışıldayan parlaklığını yitirmek üzere.

Bunu nedeni ise, bölgedeki bakır ve demir madenlerini çıkarma işlemi sırasında çıkan zehirli atıklar. Montera nehri zehirli bir akıntıya çeviren bu durumun, bölge halkının yaşamını da tehdit eder boyuta ulaşması, madenciler

ve köylülerin ayaklanmasını da beraberinde getirdi.

Kirliliğin başlıca sorumlusu olan ABD'li maden işletmesi Doe Run'a karşı kitlesel bir eylem organize eden madenciler ve köylüler, çevre kirliliğine karşı yasal olan önlemleri bile almamakta ısrar eden maden şirketine karşı kitlesel bir eylem örgütlediler.

ABD'li maden şirketi, Latin Amerika'nın en büyük altın ma-

deninin çalışanı olan madencilerin, Peru'nun kuzeyinde bulunan Cajamarca eyaletinde, köylülerle birlikte gerçekleştirdiği bu eylemler karşısında işten çıkarma tehdidinde sarılsa da, şirketin bölgedeki nehirlerle ve derelere saldırdığı zehir, bölge halkının yaşamını giderek artan bir biçimde tehdit etmeye başladığından, bu tehditler maden işçilerine geri adım atırmadı.

Irkçı saldırılar artıyor...

Tüm dünyada olduğu gibi, Almanya'da da hız kazanan, “**kendinden**” olmayana dönük ırkçı-faşist saldırılara bir yenisini daha eklendi.

Brandenburg'da yaşayan 37 yaşındaki siyahi bir erkek, ırkçı-faşistlerin gerçekleştirdiği vahşi bir saldırı sonucu, hayati tehlike oluşacak biçimde yaralandı. Ancak bu saldırı Brandenburg'da

gerçekleşen ilk saldırı değil ve öyle görülüyor ki son da olmayacak. Geçtiğimiz Mart ayında bir Makedonyalı ve bir İspanyol'da, ırkçı-faşistlerin benzer saldırısına uğramıştı. Saldırılarını gerçekleştirenler ise, bölgede “**tanınan**” ve bu yönlü sicilleri hayli kabarık olan faşistler. Bunlar saldırılarını özellikle de solcu olarak gördükleri kişilere dönük gerçekleştiriyorlar.

Diğer emperyalist ülkelerde olduğu gibi, ırkçı-faşist politikaları bilinçli bir biçimde tırmandıran faşist Alman devletinin bunlara dönük uygulamaları ise, göstermelik “**cezalandırma**”lardan öteye gitmiyor. Çoğu kez ise gözaltına bile alınmıyorlar... Sol görüşlülerin en küçük bir kıpırdanışına azgınca saldıran güvenlik güçleri, ırkçı-faşistlerin öldürme, yaralama vb. saldırganlığı karşısında bunların sırtlarını sıvamayı sürdürüyor.

Evrensel Bakış

“SOL” ALDATMACANIN YENİ ADI: PRODI

Ezilen emekçi halklar, 2000'li yılların başından itibaren hızını artıran ve pervasızlaşan emperyalist saldırganlığa paralel olarak mücadelelerini yükseltirken, bu mücadeleleri boğmaya dönük çabalar da artmakta. Bu boğma çabalarının bir yanını doğrudan müdahaleler oluştururken, diğer yanını da bu mücadeleleri hedefinden saptırmaya dönük çabalar oluşturmaktadır. Bu hedef saptırma çabalarının başında ise, sistemden bütünüyle kopuşun değil, sistem içi çözümlerin, hatta sadece bir takım “iyileştirmelerin” halklara kurtuluş umudu olarak gösterilmesi gelmektedir.

Latin Amerika özgülünde yaşanan gelişmeleri de bu bağlamda değerlendirdiğimiz bilinmektedir. Bu gelişmelerin, başta reformistler olmak üzere, birçok kesim tarafından ısrarla, “sosyalizmin zaferi” olarak getirildiğini, buralardaki önderliklere ise “halkçı”, “sol” ve de bunların salt -ve de şimdilik- Amerika karşıtlıklarına, “anti-emperyalist” gibi payeler biçildiğini her fırsatta tekrarlamakta ve yine tekrarlıyoruz. Bu halkaya en son Peru'daki genel seçimlerin yine “solcu”, “halkçı” vb. söylemlerle propaganda edilen aday, Chavez'e yakınlığı ile bilinen Humala eklenmiş durumda. O da diğer Latin Amerikalı benzerleri gibi halkçı söylemlere sarılmaktan geri durmuyor ve örneğin “Peru'daki elit tabaka ile mücadele edeceğini ve yoksullara daha fazla kaynak aktaracağını” söylüyor. Bir de ABD ile serbest ticaretin engelleneceğini...

Oysa bu iddialarla yola çıkan Humala, 2000 yılında gerçekleştirilen bir askeri ayaklanmanın lideri. Ve bu durumda, Peru'daki gerçek sistem muhaliflerinin dediği gibi, kendisinden iyi bir sosyalist önder olmasa da, iyi bir askeri diktatör olacağı kesin!

Latin Amerika'da Humala özgülünde yeni bir sol aldatmaca sahnelenirken, aynı aldatmaca bugün bir AB ülkesi olan İtalya'da da yaşanmakta. Ya da “sol rüzgarlar” özde ise “sol” aldatmaca Avrupa'yı da içine almaya başladı demek daha doğru. Yeni “sol aldatmaca”nın adı ise: Prodi.

Geçtiğimiz günlerde tartışmalı bir genel seçime sahne oldu İtalya. İtalya'nın medya patronluğundan devşirme başbakanı Berlusconi'nin seçimlerdeki en büyük rakibi ve “sol ittifak”ın adayı olan Romano Prodi, şimdilik seçimlerin galibi gibi görünüyor. Peki, “sol ittifak” adına yarışan ve İtalya'daki küreselleşme karşıtı hareket de dahil olmak üzere, birçok “sol” çevrenin “mücadeleyi” tatil edip, tüm gücüyle desteklediği, seçim çalışmalarını yürüttüğü Prodi kimdir?

Kendisi aslen bir hukukçu ve geleneksel sol kültürden gelen biri değil. Aynı ittifak 1995 yılı seçimlerinde de kendisini aday gösteriyor ve bu seçimlerden de yine galip çıkıyor. Ancak, iktidara geldikten kısa bir süre sonra, ittifakın içinde yer alan İtalya Komünist Partisi hükümetten geri çekiliyor. Bunun nedeni olarak da, o dönem tüm Avrupa'da hız kazanan sosyal

yıkım politikalarının İtalya'da da hayata geçirilmeye başlanması gösteriliyor.

Prodi, iktidarda kaldığı 1998 yılına kadar sosyal yıkım politikalarının hayata geçirilmesinde büyük rol oynuyor. 1999 yılında da Avrupa Komisyonu Başkanlığı'na getiriliyor. Buradaki başlıca misyonu AB'nin genişlemesi ve Euro'nun dolaşıma girmesi için büyük bir çaba harcama oluyor. 11 Eylül sonrasında misyonu artıyor ve misyonuna “terörle mücadele” adı altında dünya halklarına dönük gerçekleştirilen saldırıların AB ülkelerinde, özellikle de İtalya'da hayata geçirilmesi de ekleniyor.

Ortaya koyduğumuz bu Prodi tablosundan ortaya çıkan şeyin hiç de “solcu” bir lidere uymadığını görmemek için kör olmak gerekiyor. Prodi'nin bugüne kadar üstlendiği misyona baktığımızda, O'nun yoksul İtalyan halkının değil, emperyalistlerin, özellikle de Avrupalı emperyalistlerin temsilcisi olduğu, Avrupa emekçisini giderek yoksullaştıran, sefalet iten sosyal yıkım politikalarına mimarlık yaptığı çok net olarak görülmekte.

Seçimler öncesinde “Irak'taki İtalyan askerlerini çekeceğini” söylemesi, anti-Amerikancı bir görüntü çizmesi itibarıyla, Latin Amerikalı liderlerle arasında bir benzerlik oluşturmaktadır. ABD emperyalistleri, kendilerine yakınlığı ile bilinen Berlusconi'nin yenilgisini hala kabullenmeyerek, Prodi'yi henüz kutlamamış! Akıllı başında çevreler, İtalya'daki ABD ağırlıklı politikaların yerini, AB yanlısı politikaların alması ihtimalinin yüksek olduğunu söylüyorlar. Bu da gösteriyor ki, İtalya'da seçimlerin galibi “sol” söylemlerle yanıltılan emekçi halk yığınları değil, AB emperyalistleridir. Reformist çevreler istedikleri kadar “solun zaferi” naraları at-

sınlar, bu gerçekliği değiştiremezler!

Ancak tüm bunlara karşın, İtalya'da ortaya çıkan tablo bizler açısından bir olumluluğu da barındırmaktadır. Tıpkı Latin Amerika'da olduğu gibi, İtalya'da da geniş emekçi halk yığınları oylarını gerçekte halkçı, sol söylemlere vermiştir. Bu da son yıllarda Avrupa'da da giderek daha büyük bir hızla hayata geçirilen, sosyal yıkım paketlerine, ırkçı-faşist, halk düşmanı politikalara duyulan tepkinin ve bu tepkinin sonucu olarak da, sosyalizmin geniş yığınlarca giderek daha fazla büyüyen bir umuda dönüşmesinin ifadesidir.

Bizlere, gerçek sistem karşıtlarına düşen görev ise, halkların umudunu sistem içine hapsedmeye çalışan bu tür “sol” aldatmacaları her fırsatta ve her platformda teşhir etmek ve geniş yığınları halkların sınıfsal temelde yükselttiği, sistemi tümüyle ortadan kaldırma hedefli sosyal kurtuluş mücadelelerine kanalize etmek olmalıdır.

Emperyalist saldırganlığın artışına paralel olarak yükselişe geçen anti-emperyalist mücadele temelindeki oluşumlar ve bunların faaliyetleri, halkları emperyalizme karşı harekete geçirmenin, mücadelelerini ortaklaştırmanın yanı sıra, özgürlük mücadelelerini boğmayı, hedefinden saptırmayı amaçlayan her türden girişimin de teşhir edildiği platformlara dönüştürülebilir/dönüştürülmeli.

Bu yönlü çabaların hayata geçirebilmenin fırsatları sıkça yaratılmaktadır. Örneğin 04-07 Mayıs'ta Atina'da yapılacak olan ve Yunanistan Komünist Partisi/ML başta olmak üzere ILPS, ATİK vb. parti ve oluşumların organize ettiği “anti-emperyalist, anti-kapitalist” toplantı bu fırsatlardan biridir ve çok iyi değerlendirilmelidir!

"Eşimin dediğine oy veriyor, yaşamımı ona göre düzenliyorum..."

Ülkemizde her dört kadından biri aile içi şiddeti yaşıyor. Her üç aileden birinde dayanın, her iki aileden birinde kadına yönelik sözlü şiddetin var olduğu Türkiye'de kadına yönelik taciz ve tecavüz de önemli bir sorun olarak karşımızda duruyor. Biz kadınların karşılaştığı her türlü şiddeti, baskıyı ve edilgenliği sadece kadın olmasına bağlayamayız.

"Şimdi baharla birlikte tarlalarda ev gelişimine katkı sağlamak için çalışmaya gidiyoruz. Ancak emeğimizin karşılığını alamıyoruz. Bölgemizde kadınlara yönelik iş sahası yok. Yine halk eğitim merkezlerinin köydeki kadınlara yönelik herhangi bir çalışması yok. Sosyal güvencemiz yok. Eşimin sosyal güvencesi varsa faydalanabiliyoruz. Daha çok eşimin dediğine göre davranıyorum."

Ülkemizde yaşayan kentli kadını; göçle kente gelen, kentte yaşayan kırsal kesim kadını ve kırsal alanda yaşayan kadınları birbiri ile karşılaştırdığımızda aralarında birçok bakımdan farklılıklar olduğunu ve bunun da kadınların tüm yaşamına yansımaları olduğunu görürüz. **Bu gruplar içerisinde ise, en çok ezilen, en mağdur olan kırsal alanda yaşayan ve tarımla uğraşan kadınlarımızdır.**

Köydeki kadınlarımız köy ekonomisi içindedir. **Ücretsiz aile işçisidir.** Eğitim imkanları, köydeki kadınlarımıza eşit bir şekilde sunulmaz, maddi güçlükler, gelenek ve töreler gibi gerici-feodal değer yargılarıyla sarılan köy kadını, binbir güçlük altında yaşamını sürdürmeye çalışır.

Kırsal kesimde yaşayan kadının aydınlanması şehirde yaşayan kadına göre çok daha zordur. Çünkü kırsal kesimdeki kadınları-

mız daha dar bir çevrede yaşamakta ve sadece yakın çevresi ile iletişim içinde bulunmaktır. Aynı düşünceyi paylaştığı, bilgi ve görgüsü kendinden farklı olmayan diğer kadınlarla bir aradadır. Gelenek ve göreneklerine sıkı sıkıya bağlıdır. Erkeğin "üstünlüğünü" ataerkil yapının bir gereği olarak kabullenmiştir. **Kırsal kesimde çalışan kadınların % 89'u aile işletmesinde ücretsiz işçi statüsündedir.** Bu nedenle ekonomik bağımsızlığı yoktur. Ürünün satışından aldığı gelir eşe aittir. **Babasının evinden getirmediği her şey, eşinin mülkiyetindedir.** Topraksız ailelerde ağırlıklı olarak mevsimlik tarım işçilerinin büyük çoğunluğunu kadınlar oluşturmaktadır. Çoğu kez makine kullanan erkeğe göre daha düşük ücret almaktadır. **Yazın sıcak, kışın soğuk havalarda zor koşullarda çalışan kadın işçiler, tüm gün büyük özveri ile çalıştıkları halde daha düşük ücretlerle yetinmek zorundadırlar.** Tüm bu sorunlar ortada dururken biz sözü kadınlarımıza bırakalım;

İK- Köyde yaşayan bir kadın olarak, yaşadığınız sıkıntılar ve sorunlar nelerdir? Bizlerle paylaşır mısınız?

Fidan abla- Ev hanımıyım. Günlerim çocuklarla, ev işleriyle tükenip gidiyor. **Dört duvar arasında bir nevi hapis hayatı yaşıyoruz aslında.** Köyde hiçbir sosyal yaşam yok. Hem köydeki anlayış kadını tam bir baskı altında tutuyor. **Kadın ağır başlı, eşine ve evine sadık bağlı olmalı vb. uzayıp gidiyor kurallar.** İlkokul 4'e kadar okuyabildim. Tarlamız vardı ve çalışacak kimse yoktu. Bunun yanısıra ekonomik sıkıntılar beni okulu bırakmaya itti. Şimdi baharla birlikte tarlalarda ev gelirine katkı sağlamak için çalışmaya gidiyoruz. **Ancak emeğimizin karşılığını alamıyoruz.** Bölgemizde kadınlara yönelik iş sahası yok. Yine halk eğitim merkezlerinin köydeki kadınlara yönelik herhangi bir çalışması yok. Sosyal güvencemiz yok. Eşimin sosyal güvencesi varsa faydalanabiliyoruz. **Daha çok eşimin dediğine göre davranıyorum.** Onun dediğine oy veriyor, ona göre yaşamımı düzenliyorum. Seçme özgürlüğüm yok.

Nuran- Ev kızıyım. Bir ara çalışıyordum. Şimdi işsizim, evde oturuyorum. **Çalıştığımız zaman emeğimizin karşılığını alamıyoruz.** Her şey patronun elinde oluyor. En küçük bir hata, patronun hakaret ve aşağılamalarıyla karşılık buluyor, karşılık verdiğinde işten atılıyorsun. **Yine çalışırken gerek patronun gerekse de müşterilerin tacizleriyle karşılaşıyoruz.** Erkek olsak daha farklı olur, kadın olmak zor.

Köyde bir kadının dile düşmesi çok kolay,

hele ki bekarsa daha kolay. En küçük bir hantan senin fişlenmene, sana kötü bakılmasına neden oluyor. Sevdiğinizi-sevginizi gizlemek zorundasınız. İnsan hayatını doya doya yaşamıyor. Çalıştığım biraz daha rahattım. En azından eve para götürdüğünde, evde bir yerinin olduğunu anlıyorsun, bu seni rahatlatıyor. Toplumdaki kadının şimdiki yeri ve yaşadığı sıkıntılar bence biraz da ekonomik olarak özgür olmamasından kaynaklı.

Betül- Öğrenciyim. **Köyde kadın olmak başlı başına bir zorluk. Şartları ne olursa olsun.** Bugün ekonomik özgürlüğünü kazanan kadınlarımız dahi şiddete maruz kalıyorlar. Cinsel baskılar ve tecavüzler de göz önünde bulundurulunca ortaya ruhsal sorunlar da çıkıyor.

Köyde yaşıyorsanız bu durum biraz daha zorlaşıyor. Çünkü birçok göreviniz var. İlk önce annesiniz, çocuğunuz için gelecek kaygısı duyuyorsunuzdur. Hala kafalardan silinmeyen bir zihniyet var bir de. Erkek çocuk sahibi olmak... Bunun için baskı görüyorsunuz. Erkek çocuk olmuyorsa bu kadının eksikliği olarak görülüyor. **Tek eğlencemiz televizyondur.** Onda da şiddete uğrayan kadınların çıktığı programlar izlenir.

Bizim gibi **yarı-feodal, yarı-sömürge** ülkelerde kadınların yaşadıkları sorunlar ortadadır. Çalışma hayatında, üretimin her aşamasında katkısı bulunan; ev işleri, çocuk ve diğer bakıma muhtaç aile üyelerinin sorumluluğu üzerinde olan kadınların toplumsal olanaklardan yeterince yararlandıklarını söylemek zordur, hatta imkansızdır. **Ülkemizde her dört kadından biri aile içi şiddeti yaşıyor.** Her üç aileden birinde dayanın, her iki aileden birinde kadına yönelik sözlü şiddetin var olduğu Türkiye'de kadına yönelik taciz ve tecavüz de önemli bir sorun olarak karşımızda duruyor. Biz kadınların karşılaştığı her türlü şiddeti, baskıyı ve edilgenliği sadece kadın olmasına bağlayamayız. **Sorun toplumda kadın ve erkek rolleriyle ilgili olarak benimsenen geleneksel değerler; kadının ekonomik ve sosyal imkanlardan ve destekten yoksun oluşu vb.leridir.**

Bunlar görülmeden, sonuçlardan hareketle değerlendirmelerde bulunmak sağlıklı olmamaktadır. Bugün kadına yönelik taciz, tecavüz, fiziki şiddet ve devamında kadının girdiği bunalım ve intihar vakaları, sınıflı toplum gerçeğinden, ataerkil aile yapısından, ülkenin sosyo-ekonomik yapısından, toplumsal sorunlardan vb. bağımsız ele alınamaz.

(Erzincan)

Kitap Tanıtımı

Komiser Memo

Yazar: Dritelo Agolli

Faşist Hitler güçlerinin Arnavutluk'u işgaline karşı bütün yüreğiyle savaşan Arnavutluk halkının, yiğit direnişinden bir kesiti aktaran roman, "**Şimşek Müfrezesi**" ekseninde geçiyor. Köylülerin, işçi ve emekçilerin hergün baskı ve şiddete maruz kaldığı, katledildiği bir dönemde acılarını, tepkilerini demet demet birleştiren, öfkelerine şekil veren yol gösteren parti önderliğinin **Arnavutluk Komünist Partisi**'nin tarihsel rolünü dile getiriyor.

Kahramanımız **Memo**, **Kavaçi** köyünde büyümüş emekçi bir ailenin çocuğudur. İşgalden sonra yürüttüğü faaliyetlerinden dolayı okuldan atılmıştır. **Yaşamını halkın kurtuluşuna, ülkesinin bağımsızlığına, komünizm davasına, tüm bunlar içinde Partiye adamıştır.** Serüvenimiz Bölge Komitesi'nin **Memo**'ya verdiği yeni bir görevle başlıyor. Emperyalist işgalcilere ve işbirlikçi Ballicilere karşı çete savaşı veren Partizan birliklerinin etkin olduğu Gur-Kusar bölgesindeki "**Şimşek Müfrezesi**"sine Komiser olarak atanmıştır. Ancak "**küçük**" bir sorun vardır. Müfrezenin Komutanı Rapo, daha önce Partinin gönderdiği üç komiseri de kovmuştur. Rapo yörede yetişmiş iyi bir savaşçı, yiğit bir komutandır. Köylüler üzerinde de büyük etkisi vardır. Eşi doğum sırasında ölmüş, çocuğunu da doğar doğmaz bırakmak zorunda kalmış, duygusal, iyi yürekli mücadeleye bağlı bir vatansverdir. **Ancak okuma yazması yoktur, küfür eder, kadınlara ikinci sınıf muamelesi yapar, Partinin ihtiyaçlarına değil, kendi kafasına göre iş yapan "kaba saba" biridir.** Rapo dünyaya namluların ucundan bakmaktadır. Maceramız kitap boyunca Memo ve Rapo arasındaki şiddetli ideolojik çatışmanın eşliğinde sürüyor.

Kurtuluş için Parti tarafından kurulan köy komitelerini toparlamak, niteliğini yükseltmek hedefiyle emek harcayan Memo'nun pratiği bize emekçilerin savaşabilmesinin, mücadeleye katılmasının yolunun örgütlenmek olduğunu gösteriyor. Köylülere yaklaşımındaki sadelik, mütevazı duruşu,

kazanma ısrarı bizim faaliyetimizde de örnek alabileceğimiz davranışlardır. **Komiser, halkın yaşadığı her sıkıntıyla ilgilenirken inisiyatif koyarak çözüm için adım atıyor.** Örneğin; savaş ortamından faydalanmak isteyen bir tefecinin halkı aldattığını görünce, müdahale edip köylülerin ihtiyacı olan tuzu dağıtıyor.

Faaliyetinden sonra Lajizada köyünü basan Almanların yaptıklarını ve Memo'ya ilişkin duruşlarını öğrenmek üzere bir süreliğine Aslan'a kulak verelim; "**...Köylüler sanki ağızları mühürlenmiş gibi hiçbir şey söylemediler. Ondan sonra zulüm başladı. Salih'le Almanlar on adamı ayırdılar, mısır**

saplarının önünde sıraya dizdiler, onlara kuşuna dizileceklerini bildirdiler Lojizada'nın en iyi on adamı harman yerinde mısır saplarının önünde düştüler."

Memo'nun aldığı yarının tedavisi için kentte geçirdiği süre boyunca; kendisini muayene eden doktoru, kızı Alma, ressam oğlu Andrea ile kurduğu ilişki örgütlenmeye iyi bir örnektir. Memo her anımı, tanıdığı herkesi seferber etme, örgütlenme anlayışı ile hareket etmektedir. Doktorun Partizan hastanesine, Alma ve Andrea'nın da gerillaya katıldığını eklemeyelim. İyileşen Memo, vakit kaybetmeden büyük kavgaya tutu-

şacağı Rapo'nun yanına gidiyor.

İlk raund faşistlere yapılan baskında yaşanıyor. "**...Biz savaştık. Bu malları da biz ele geçirdik. Onun için onlarla canımız ne isterse onu yaparız**" sözlerini sarf eden komutana karşılık Memo, savaşı yönetenin Parti olduğunu, buna onun karar vereceğini söyler. Müfrezeye katılmak isteyen kadınlara yönelik geri bir tutum sergileyerek ayak bağı olacaklarını dilendiren Rapo; toplumu değiştirip-dönüştürme, gelişimini engelleyen zincirleri kırmak yerine, vurulacak Hitler askerlerinin sayısına kafa yormaktadır. İkisi arasındaki düello, müfrezenin örgütlenmesinde de devam ediyor. **Rapo herkesin kendisinden emir aldığı, şef tipi bir örgütlenme yaratıyor, bölük komutanlarının işlevini yok ediyor ve birlik için bir kurmaylık-yönetim kademesi oluşturmuyor.** Ben merkezilik ve kariyerizmden beslenen bu tutum Partizanların ciddi kayıplar almasına neden oluyor.

Memo'nun komutana gösterdiği sabır, harcadığı emek, kazanma, değiştirip-dönüştürme çabası yoldaşlık bağının ağırlığını, önemini düşündürüyor.

Dritelo Agolli'nin yalın dili, akıcı üslubu sade ve sıcak anlatımıyla bir an hüznlenirken ardından kahkahalarınızı tutamıyorsunuz. Yazar; bir halkın bağımsızlık, özgürlük mücadelesinin, ödediği bedellerin kurtuluşu nasıl sağladığına, kitlelere nasıl davranılması gerektiğine, en önemlisi örgütlü bir halkın yenilmezliğine ışık tutuyor. Özgürlüğün, güzel yarınların ancak silahlı mücadele ile sağlanabileceği, iktidarın namlunun ucunda olduğu ülkemizde; **Halk Savaşı**'nı yükseltme çağrısı yapan **Komsomol**'ün ihtiyaçlarına yanıt verme, savaşa göre şekillenme, örgütlenme-örgütlemeye geçmiş deneyimleri daha fazla incelemek gerekiyor. Agolli'nin kaleme aldığı hacmi küçük, değeri büyük bu çalışmayı Memo'nun son zafere ile noktalayalım:

Rapo Müfrezeye konuşuyor; "**...Komiserimizden ayrılıyor artık. Sevgili yoldaşımızı bizden aldılar. Onun öcünü almak için bir tek Ballici bir tek Alman ya da hain kalmayınca dek savaşacağız. Ne için mücadele ediyordu Memo? Özgürlük ve komünizm uğruna. Öyleyse biz de özgürlük ve komünizm uğruna savaşacağız. Savaşacağımıza and içelim!**" **Bir YDG okuru**

Sanat sokağı yıkıldı

İzmir **Bornova**'da bulunan ve her çeşit kitap, CD, hediyelik eşya vb. satıldığı **Sanat Sokağı** Bornova Belediyesi tarafından park yapılacağı gerekçesiyle yıkıldı.

Bir süredir yıkımı gündemde olan ve belediye ve sokak esnafının mahkemelik olduğu Sanat Sokağı, **10 Nisan** günü polis eşliğinde belediye ekipleri tarafından yıkıldı. Henüz mahkemenin sonuçlanmadığını söyleyerek yıkıma tepki gösteren esnafla belediye zabıtalı arasında gerginlik yaşandı. Polisin bölgeye gelmesi ve tepki gösteren gençleri tehdit etmesi üzerine, esnafın kurmuş olduğu barikatta kaldırılarak yıkıma devam edildi. Yıkım sırasında bazı stant sahiplerinin kendilerini tezgahlarına zincirlemesi de yıkımı engelleyemedi.

Tezgah sahipleri **Belediye Başkanı**'nın yanlarına gelerek konuşmasını istedi, ancak Belediye Başkanı gelmedi. Bunun üzerine CHP üyesi esnaflar, CHP'ye üyelik kartlarını yaktılar. Bazı tezgah sahiplerinin "**Kitapsızlara kitap**" diyerek tezgahlarında sattıkları kitapları yıkım ekiplerinin üzerine attıkları gözlemlendi. (İzmir)

Gençlik komisyonundan coşkulu şenlik

Kahraman Maraş Güçlülük Kültür ve Yardımlaşma Derneği Gençlik Komisyonu 8 Nisan Cumartesi günü bir "**Gençlik Şöleni**" düzenledi. **Nurettin Güleç**, Grup Hasret, **Grup Tiroj** ve Tohum Kültür Merkezi Müzik Grubu'nun da katılarak destek verdiği etkinlik, saat 23:00'e kadar sürdü.

Gençlik Komisyonu'nun düzenlemiş olduğu bu ilk şölen yöre ve mahalle gençleri tarafından büyük ilgi gördü. Beklenen sayıda katılım olmasa da etkinlik coşkulu geçti. Gençlik Komisyonu bundan sonra da kültürel faaliyetlerine devam edeceğini belirterek, yöre gençlerini gençlik komisyonuna katılması ve destek vermesi çağrısını yaptı. Ayrıca mahalle gençliğinin başlatılan folklor, semah, bağlama ve tiyatro kurslarına katılmalarını istedikler. **GÜC-DER** Gençlik Komisyonu'nun Aşure gününden bu yana devam eden çalışmalarının bundan sonra da devam edebilmesi için gençlere duyarlı olmaları çağrısı yapıldı. (1 Mayıs İK okurları)

“Ben de ölürüm onun gittiği yolda..”

TİKKO komutanlarından 1972 Dersim Hozat doğumlu Perihan Dilek Polat (Ayfer) 7 Nisan 2006 tarihinde Ordu'da üzerindeki bombanın kazayla patlaması sonucu şehit düştü. Cenazesi Ordu'dan alıp İstanbul'a getirildikten sonra Gazi Cemevi'nde düzenlenen bir törenle toprağa verilen Dilek Polat'ın abisi, annesi ve babası ile Dilek yoldaşın geçmişi üzerine sohbet ettik. Geçmişinde de örnek bir insan olan Dilek'in her zaman içinde dağlara özlem duyduğunu, bir gün mutlaka dağlara çıkmak istediğini söyleyen ailesi cenazeyi kabul etmeyen Yenibosna ve Zeytinburnu Cemevlerine olan tepkilerini de dile getirdiler.

- **Bize Dilek'i anlatır mısınız?**

- **Metin Polat (abisi):** Biz Tunceli'nin Hozat ilçesinin **Dikenli (Xaçeli)** köyündesiniz. Yoksul bir Kürt Alevi ailesiydik. Altı kardeşiz. 1974 yılında babam yurt dışına gitti. Biz köyde kaldık. On sene sonra annem ve kardeşlerim de yurtdışına gitti. Ancak biz üç büyük kardeş Türkiye'de kaldık. 1980'li yıllarda Elazığ'a taşındık. Ben Elazığ'da liseye devam ettim. **Dilek, ilkokul ve ortaokulu Elazığ'da okudu.** 89 yılında Dilek ve diğer kardeşlerim Almanya'ya gitti. Dilek, Almanya'da 2 sene okula devam etti. **Ancak Almanya'da kalmak istemedi.** Oradaki yaşamı benimseyemedi ve geri döndü. Zaten kendi halkına, köyüne, dağlarına özlem duyuyordu hep. Lise 1'i İzmir'de okudu. Sonra liseyi Elazığ'da tamamladı. 93 yılında da **Dokuz Eylül Üniversitesi Sınıf Öğretmenliği** bölümünü kazandı. '99 yılına kadar da İzmir'de öğrenciydi. '99 yılından sonra da gerillaya katılmış.

- **Dilek'te ön plana çıkan özellikler nelerdi?**

- **M. Polat:** Dilek'i tanıyan herkes şunu bilirdi, zaten bütün devrimci arkadaşlarında da vardı bu özellikler. Coşku dolu, sevgi dolu, pırıl pırıl, cana yakın, fedakar, herkesin acısını paylaşan, herkesin yanında olmaya çalışan bir insandı O.

- **Devrimci olmasını hangi koşullar etkiledi?**

- **M. Polat:** Bizim köyümüz zaten gerilla faaliyetinin yürütüldüğü bir bölgedeydi. Biz hepimiz

küçüklüğümüzden beri gerilla faaliyetinin yürütüldüğü yerlerdeydik. O bölgenin çocuklarıyız. **Doğal olarak devrimci mücadeleden etkilenmiştik.** Dilek'in etkilenmesi de köyde başlıyor zaten. Daha sonraki okul hayatında da devam

Anne Hatice Polat

Baba Mustafa Polat

Metin Polat

ediyor.

- **Gerillaya katıldığını nasıl haber aldınız?**

- **M. Polat:** Bize gerillaya katılacağımı söylememişti. Haberimiz yoktu, ancak devrimci olduğumu, devrimci faaliyet yürütmek istediğimi biliyorduk. Ancak gerillaya katıldığımı daha sonra öğrendik.

- **Buradan yoldaşlarına, dostlarına söylemek istediğiniz bir şey var mı?**

- **M. Polat:**

Yoldaşları, dostları, halkımız bizi yalnız bırakmadı. Çok coşku dolu bir cenaz e

töreniyle O'nu toprağa verdik. Herkese teşekkür ediyorum. Böylesi anlarda, insanın yüreği yandığı için fazlabir şey ifade edemiyorum.

- **Annesi:** Ne diyeyim ki. Ben kızımın yolunu onun kadar benimsemiştim. Aile-

miz de onun düşüncelerine sempati duyuyordum. Çok eskilerden beri onların yanındaydım. **Ben onların yoluna hep saygı duydum.** Yoldaşlarından da memnunum, hepsinden razıyım. Ben yurtdışında her ne kadar uzak-

laşmış olsam da hep kızımın yolundaydım. **Saygı duyuyorum yavruma.** Yavrum kötü bir şey yapmadı ki. **Gururuyla gitti, nazlılığıyla, güzelliğiyle, devrimciliğiyle gitti.** Benim kızım şerefiyle, namusuyla, vicdanıyla öldü. **Halkı için yürüdü.** Ne diyeyim başka. Onun yolundan memnunum. Her şeyine saygı duyuyorum. Size de teşekkür ediyorum. Benim yaram çok ağırdır, ne diyeceğimi de bilmiyorum başka. **Elimden gelse onun bayrağını alıp yine taşıyım.** Kurban olurum yoluna yolağına. Ben de ölürüm onun gittiği yolda.

- **Babası:** Kendi halkı, kendi davası için bu mücadele veriyorlar. “Terörist” sayılıyorlar. Camiler kabul etmese olablirdi, ama cemevleri kabul etmediği için Aleviliğimizden utandık biz. Alevilik namına kabul etmediği için, çünkü sadece devrimcilerin sayesinde Cemevleri kuruldu. Bedeller ödendi, cemevleri kuruldu. Şimdi devrimcileri içeri almıyorlar. Bizim en büyük acımız budur. Kimdir bunlar, bizim çocuğumuzdur, öbürünün çocuğudur. Yabancı değildir. **Ben kınıyorum bunu. Çünkü devletle işbirliği yapmışlar, cenazeleri içeri almıyorlar.** Biz Ordu'dan buraya kadar hiçbir engelle karşılaşmadan getirdik cenazemizi, ancak burada cemevleri bize engel koydular. Kınıyorum ben bunu. Cemevlerinin kurulması için bedel ödeyen devrimcileri içeri almayanlar Alevi değildir, kendisine Aleviyim demesin.

- **Ben yavruma ne diyeyim ki? Halkı için yaşadığı, halkı için öldü...**

KAVGADA

ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Ömer Naci Güven:

Bahçelievler Lisesi'nin önde gelen devrimci-demokrat öğrencilerinden biriydi. Lisede yürütülen anti-faşist mücadeleyi hazmedemeyen sivil faşistlerin **21 Nisan 1977** günü okuldan çıkan öğrencilerin üzerine açtıkları ateş sonucu ölümsüzleşti..

Ö. N. Güven

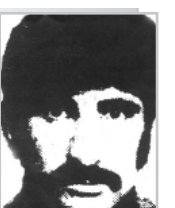
N. Gül

E. Ataklı

B. Yıldız

M. Kocadağ

D. Adabaş

Nurettin Gül:

1941 yılında Dersim Mazgirt'e bağlı Kızılcık köyünde doğdu. **Çukobirlik**'de işçi olarak faaliyet yürütürken Adana Narlıca'da 26 Nisan 1980'de sosyal faşistler tarafından pusu kurularak kallesçe katledildi.

- **Elif Ataklı:** 26 Nisan 1981 tarihinde Almanya'da geçirdiği bir kaza sonucu şehit düştü.

- **Bahar Yıldız:** 1963 yılında Dersim'in Nazımiye ilçesinde doğdu. Devletin kolluk güçlerinin takibini atlatmaya çalışırken 1 Mayıs 1982'de katledildi.

- **Mehmet Ali Elalmış:** Mayıs 1990'da şehit düştü.

Mehmet Kocadağ:

1950 Muş Varto doğumludur. 1 Mayıs 1976'da kutlamanın ardından MİT tarafından kaçırılarak katledilmiştir. Türkiye'nin ilk 1 Mayıs şehidi olarak tarihteki yerini almıştır.

- **Dursun Adabaş:** 19 yaşında katıldığı ilk 1 Mayıs'da 1996 yılında TC güçlerinin açtığı ateş sonucu iki kişiyle beraber şehit düştü.

- **Ölüm Orucu Şehitleri:** **Sibel Sürücü**, 22 Nisan 2001 (TKEP-L); **Hatice Yürekli**, 22 Nisan 2001 (TKİP); **Sedat Karakurt**, 25 Nisan 2001 (DHKP-C); **Fatma Hülya Tümgan**, 28 Nisan 2001 (DHKP-C); **Erdoğan Güler**, 25 Nisan 2001 (DHKP-C); **Şenay Hanoğlu**, 22 Nisan 2001 (DHKP-C)

- **Kazım Gülbağ:** 25 Nisan 2001'de Almanya'da F Tipi Hapishaneleri ve tecriti protesto etmek için bedenini tutuşturarak şehit düştü.

Dileğime...

Kardelen çiçeğim, kırmızı gülüm, çok yoğun duygular yaşıyorum... Nasıl anlata-yım hasretim seni...

Ölüm haberini aldığımızda, yüreğimin derinliklerinde sessiz bir fırtına koptu. Bütün bedenimi acı bir sızı kapladı. Gözyaşlarımı yüreğime akıtarak ne yapmam gerektiğini düşünmeye başladım. Aynı günün sabahı Ordu'ya doğru yola çıktık. Gece saat 01:00'e doğru Ordu'ya vardık. O gece Ordu'ya yağmur yağıyordu. Islak ve sessiz bir gece şehrin üzerine çökmüştü.

O nazlı bedeninin Ordu Devlet Hastanesi morgunda olduğunu öğrendiğimiz için doğrudan hastaneye gittik. Bizi bir süre belettikten sonra Emniyet'e haber verdiler. Oradan Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldük. Terörle Mücadele Şubesi'nde sorgulamalar yapıp ifadelerimiz alınırken, kullandığımız kimlik üzerindeki resmini ve bize gösterilen diğer resimleri teşhis ettikten sonra Savcılık onayıyla tekrar hastahane morguna götürüldük.

O soğuk morgtaki bedenini gördüğümde yüreklerimiz tutuştu, acının, öfkenin, hüznün ateşi bedenlerimizi sardı. O fidan boyun ağır yaralar almıştı. Seni o hale getiren bombaların ateşi ve sende yarattığı acıyı, sen nasıl yaşamışsan biz de bir o kadar yüreğimizde ve bedenimizde hissettik. O acı ve ateş bizi de yaktı.

Gerekli resmi işlemler yapıldıktan sonra o nazlı bedenini tabuta yerleştirerek İstanbul'a doğru yola çıktık. Bütün bir yol boyunca başımı tabutuna dayayarak geldim. Derin hayallere daldım. Çocukluğun bir film şeridi gibi gözlerimin önünden akmaya başladı, yaşamının hiçbir karesini atlamamaya çalışarak gecenin karanlığına bakarak o film şeridini seyrettim. Daha köyde çocukken ağaçların en tepesine, kayaların

en doruğuna çıkıp aşağı inemezdim. Sonra kızarak gelip seni aşağıya indirirdik. Demek ki dağlara ve zirvelere olan tutkun ta o yaşlarda başlamış. O zirvelere sevdalıydın ki, öyle yaşayıp öyle öldün. Demek ki o zirvelerden ancak benim cesedim iner demeye kararlıydın.

İstanbul'a vardığımızda, eğer annem ve babamın talebi olursa cenazeyi memlekete götürebileceğimizi düşünerek, Yenibosna Cemevi'ni belirlemiştik seni uğurlamak için. Zaten yol boyunca polis ekipleri araçlarımızı takip etmişlerdi. Yenibosna Cemevi'ne vardığımızda seni kabul etmeyeceklerini öğrendik. Adeta Alevi olduğumuzdan utanç duymaya başladım ve kelimenin tam anlamıyla şok olduk. Çünkü Ordu'ya gidip senin nazlı bedenini alıp İstanbul'a gelinceye kadar belirgin bir engellemeyle karşılaşmadık. Ordu'da adeta bir an önce "alıp gidin" telaşı içindeydiler. O havayla işlemlerimizi çok hızlı yaptılar.

Yenibosna Cemevi yöneticileriyle görüştüğümüzde "morgumuz bozuk" vb. gerekçeler öne sürdüler. Ancak yöneticilerin odalarındaki ve diğer hatlardaki, bahçedeki polis yoğunluğundan polisin istemleri doğrultusunda hareket ettiklerini anladık. Bir süre ayaküstü tartışmalardan sonra bu kez yakınlardaki Zeytinburnu Cemevi'ne yöneldik. Ancak yoldayken orada da benzer sorunlarla karşılaşacağımızı öğrendik.

Bu zihniyetteki cemevlerini şiddetle kınıyorum. Onların Alevi toplumunu temsil etmediklerine ve edemeyeceklerine inanıyorum.

Bu aşamadan sonra, daha önce hazırlık dahi yapıldığını öğrendiğimiz Gazi Mahallesi Cemevi'ne hareket ettik. Mazlum, yoksul ve fedekar halkımızın yaşadığı bu mahalledeki Cemevi'ne vardığımızda halkımızın, dostlarımızın sıcaklığı ve ayrıca Ceme-

vi'nin sahiplenici tavrı, acımızı biraz dindirdi. Gazi Mahallesi'ndeki dostlarımız ve halkımız seni bağrına bastı. O gece o nazlı bedenini tertemiz yıkandı ve sarıldı. O akşam ailece seni Cebeci Mezarlığı'na kaldırmayı kararlaştırdık.

Sabahleyin yoldaşlarımızın, dostlarımızın ve halkımızın hazırladığı görkemli bir cenaze töreniyle seni toprağa verdik.

Cemevi bahçesindeki törenden sonra zılgıtlar, sloganlar ve marşlar eşliğindeki bir yürüyüşle seni omuzlarımızda taşıyarak mezarlığa götürüp ölümsüzlüğe uğurladık. Mezarlık alanı pankartlar ve karanfillerle süslendi.

Cenaze törenine polis müdahalesi olmadı. Buradan çıkarılması gereken sonuç şudur; eğer cenaze törenlerine polis müdahale etmezse demek ki hiçbir olay olmuyor. Oysa cemevlerine polis olay çıkar bas-kısı yapıyor, cemevleri yöneticileri bu konuda duyarlı olmalıdır. Görüldüğü gibi müdahale olmazsa, herhangi bir problem yaşanmıyor. Halk kendi evlatlarının cenazelerine sahip çıkmaya devam etmelidir. Cenaze kaldırmak, alevi inancına göre de bütün diğer inançlara göre de kutsaldır.

Acı ve öfkemiz büyük. Ağır bedeller ödüyoruz. Çocuklarımızın, kardeşlerimizin cesetleri kah dağ başlarında, kah soğuk morglarda kucaklarımıza konuluyor.

Dileğim, kardelen çiçeğim, feda duygusu çok yüce bir duygudur. Sen bu mazlum halk için kendini feda ettin. Acın yüreklerimizi dağlasa da kendi inançların uğruna ölümü seve seve göğüslemişsin.

Mao Zedung'a ait olduğunu bildiğim belki bir Çin atasözü de olabilir: "Ölümler vardır, kuş tüyünden hafif, ölümler vardır Tay dağından yüce..." sözünü anımsadım. İşte sen Tay dağından daha yüce bir ölümü seçmişsin. Kendi geleceğini, gençli-

ğini, bu halkın çıkarları ve geleceği için feda etmişsin.

Bizler ve seni tanıyan herkes, seni halka olan sevginle, dostluğa, dayanışmaya, paylaşmaya olan tutkunla, her zaman gülen yüzünle ve coşkunla hatırlayacaktır.

Biz seni ölmüş kabul etmiyoruz. Sen bizim yüreğimizde nazlı bir bahar çiçeği gibi yaşamaya devam edeceksin. Seni göz-

yaşlarımızla sulayıp kurumana izin vermeyeceğiz.

Güle güle kardelen çiçeğim, kırmızı gülüm. Selam olsun ülkemizin bağımsızlığı için, mazlum halkımızın geleceği için kendini feda edenlere!

Selam olsun bütün mazlum halkların onurlu bir yaşam sürmesi için kendini feda edenlere!

Selam olsun bütün devrim şehitlerine!
Ağabeyin Metin Polat-16 Nisan 2006

Özgürlüğe sevdalıydık, ille de özgürlük dedik, baş koyduk bu yola... Ülkemiz koşullarında Halk Savaşı stratejisine bağlı olarak gerilla savaşı yükseltilmeden özgürlük düşlerimize kavuşamayacağımızı biliyorduk. "Yapmak, etmek lazım" deyip elini ateşe sokmayanları kendi dünyalarına bırakıp düş-tük yola. Bedel ödemedi hiçbir özgürlüğün kazanılmayacağını farkındaydık, her birimiz bişeylerden vazgeçip, bir acıyı içimize gömüp, umudu bağrımızda büyütürük gel-

dik. Kimimiz için geride kalan bir sevgili, kimimiz için bir evlat, kimimiz için bir anaydı arkamızdan yolculayan. Yaşamın tüm hüznlerini kalbimizin kuyusuna atıp, öfkemizi kuşandık ve gelecek düşlerimizi paylaştık yoldaşlarla köz başı sohbetlerinde. İçimizde sızlayan özlemlerin sesi azaldı, halkın sofrasında bölüştükçe umudu, büyüttükçe isyanın ateşini... Her başlangıç bir bitıştır biliyorduk, devrim ateşiyle dağlıyorduk yılını, korkuyu. En zoruy-

du düşenlerimizi geride bırakıp alınlarından öpmek, iki damla gözyaşının yanına "And olsun..." başlayan cümleler kurup, öfkemizi büyüttük acılarımızdan çok.

Tokat Serkez'de 21 Nisan 1999'da birlikte yolculadık güneşe Erol Özel ve Özgür Güler'i. Sofrada ekmeklerini bölüştüklerimizde aynı köyden, düşmana ruhu satıp ihbar edenlerde. Bir eve kurulan hücre pususunda hain kurşunlar yağıyordu yoldaşların üzerine. TİKKO'cuların son mermisine kadar çatışma geleneğini devam ettiriyordu Partizanlar. Erol Özel, 1968 Çorum Mecitözü Dağsaray köyü doğumluydu. Gülsuyu Mahallesi'nde devam eden yaşamı devrimci olduktan sonra her görevi üstlenme bilinciyle devam edecekti. O, Amasya'da öğrenci gençlik içinde, Nevşehir'de, Bayrampaşa'da hapishanede, Karadeniz'in dağlarında, varolduğu her yerde mücadeleci kimliğiyle ön plana çıkmıştır. Daha çocuk denecek yaşlarda mahallede düzenlenen kitle eylemlerinin içerisinde yer almıştır. Örgütlü faaliyete 1989'da TMLGB bünyesinde başlar. Amasya Meslek Yüksekokulu'nda faaliyet yürütür. Bu süreçte alındığı bir gözaltı sonrası ay Bayrampaşa Hapishanesi'nde kalır. 91 Mayıs'ında Karadeniz'e çıkarılan ilk gerilla birlikleri içerisinde yer alır. Yerel faaliyet-ten tekrar gözaltına alınır ve tutuklanır.

93 yılında firar edene kadar Nevşehir Zindanı'nda kalır. Sonrasında şehit düşünceye kadar Karadeniz kırsalında özgürlüğün türküsünü yükseltir, adımlarken dağlarını.

Özgür Güler, 1975 Dersim Hozat Lolan köyü doğumludur. Proletarya Partisi'nin düşünceleriyle Amasya Meslek Yüksekokulu'nda okurken tanışır. Üniversite içerisinde yürüttüğü aktif mücadele ve uzlaşmaz tavrı nedeniyle kolluk güçlerinin baskısına maruz kalır ve onları başeğmez tutumuyla çılgına çevirir. 1996 Haziran'ın da Proletarya Partisi'nin "Sürekliliği sağlanmış gerilla savaşı yaratma" çağrısına ilk yanıt verenlerin arasındadır. Dive yaylasında düşman pususuna hedef olan gerilla biriminin komutanıdır. Bu pusuda yaralanmasına rağmen gerilla birimini pusu alanından çıkarmaya çalışmıştır. Sonbahar ve kış ayları boyunca çok sayıda düşman pususunu, saldırısını, gerilla birliklerinin öncüsü olarak göğüslemiştir.

Karadeniz rüzgarı onların türküsünü taşımaktadır halen dik yamaçlı dağlardan şehirlere... Karadeniz'da yoldaşlarının ayak izleri üzerinde yürümektedir bugün Partizanlar, yere düşen her damla kanın hesabının sorulacağını bilerek..

Gelecek sayı, Mercan Vadisi Şehitleri...

Gönen'de direniş sürüyor...

Türk-İş'in uluslararası boyutta yaptığı ve İstanbul'da gerçekleşen seminerlerine birçok Avrupa ülkesinden sendikacılar katılırken, bu sendika temsilcilerinden bazıları Deri-İş sendikasının örgütlü olduğu yerlerdeki direnişleri ziyaret etti.

Türk-İş'in uluslararası alanda yaptığı ve İstanbul'da gerçekleşen seminerlerine birçok Avrupa ülkesinden sendikacılar katılırken, bu sendika temsilcilerinden bazıları Deri-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu yerlerdeki direnişleri ziyaret etti. Bunlardan biri de Avrupa'da 1 milyondan fazla işçiyi temsil eden Avrupa Tekstil, Giyim ve Deri Sanayisi Sendikaları Federasyonu (European Trade Union Federation Textiles, Clothing and Leather-ETUF) temsilcisi ve genel sekreteri Patrick Itschert oldu.

Patrick Itschert 5 Nisan günü uzun süredir direnişte olan Gönen Deri işçilerini ziyaret etti.

Sendikalı veya sendikasız olmak!

Yol boyunca Deri-İş Sendikası Genel Başkan Vekili Musa Servi ile yaptığımız görüşmede bize Gönen'deki durumu anlatmasını istedik. Servi, Gönen'deki deri fabrikası sahiplerinin 90'lı yıllarda kendi üyeleri olduklarını söyleyerek daha sonrasında Gönen'de deri fabrikası açtıklarının altını çiziyor. **Geçmişin sendikalı işçileri; bugünün patronları... Aslında tam da bu yüzden iş yerlerinde sendikayı istemiyorlar.** Bu sebepten ötürü, önce 15 daha sonra ise 40'tan fazla işçi sendikaya üye oldukları gerekçeyle işten atılıyor.

Sendikanın bu duruma hemen müdahale etmesiyle, işten atılmaların olduğu fabrikaların önünde direniş çadırları kuruluyor. Sendikalaşma faaliyetinin başlangıcı aynı zamanda Gönen için bir dönüm noktası oluyor. Bir tarafı lüksü, diğer tarafı ile açlığı yaşayan Gönen'de ilk direniş çadırı polis ve sivil faşistlerin yoğun saldırısına uğramış. Sendikanın tüm çabalarına karşın patronların tavrı net; **"ya sendikalı ve işsiz olacaksınız ya da çok az bir maaş ve sosyal güvenceniz olarak çalışacaksınız!"**

Onurun bir diğer adıdır direniş...

Patronların bu net tavrının ardından direnişe ivme kazandıran Deri-İş Gönen Şubesi, aynı zamanda emekçi halka kendini anlatmak ve sınıf dayanışmasını geliştirmek üzere kolları sıvamış. **Şu anda Gönen'de 5 direniş çadırı var. Yaklaşık olarak 50'ye yakın işçi bu çadırlarda yaşıyor.** Haftada bir kez mutlaka polis saldırısına uğrayan çadırlar, her defasında ertesi gün tekrar kuruluyor.

İşçiler, ziyaret sırasında bize düşüncelerini şöyle iletiyor; **"Tavrımız net. Yarımsız bir gelecek istemiyoruz. Onlar yıkabilir ama biz daha büyüklerini kuracağız. Biz teslim olmayacağız."**

Söz direnenlerin, işçilerin...

5 Nisan akşamı saat 21:00 gibi Gönen'e vardığımızda, ilk iş sendika binasında işçilerle toplanmak oldu. Bu sırada buradaki direnişi tanımak isteyen Itschert'e direnişin son durumu anlatılıyor. Defalarca saldırıya uğradıklarını ve son olarak sendika binalarının iki saldırgan tarafından dağıtıldığını anlatan işçiler, toplantının ardından şunları söylediler; **"Gayet iyi biliyor ve görüyoruz ki, bunlar patronun adamları ve polis. Neler denemiyorlar ki; uyuşturucu dağıttılar, satırlı sopalı adamlar tuttular, sendika binasında ne varsa saldırarak yağmaladılar. Adamların hepsi eski sendikalı. Sendika girdiğinde böyle sömüremeyeceklerini biliyorlar! Engellemek için ne olduysa yaptılar."**

İşçilerden birisi, aynı gün maliye müfettişlerinin orada olduğunu ve bu yüzden kimi işçilerin evlerine gönderilirken, kimilerinin ise fabrikalarda tavan aralarına kilitlendiğini anlattı.

Tüm bunlara karşılık Itschert, sendikanın en temel haklardan biri olduğunu belirterek, hiçbir baskı ve saldırının bunu engelleyemeyeceğini sözlerine ekledi.

Sendikadan çıkışta konaklama yerlerimize giderken Itschert, Musa Servi ve basın emekçileri ile kısa bir sohbet yapıyoruz. Itschert; Avrupa'da patronların böyle bir şey yapmadığını, ancak kendilerinin ise **"Sosyal Diyalog"**dan yana olduklarını belirtti. Musa Servi ise ülkemizdeki mücadelenin maaş artışı, koşul iyileştirmeleri vs. için değil **"sendikalı olmak"** için verildiğini, bir uzlaşmanın değil ancak mücadelenin olabileceğini belirtti.

Gün oldu, hayır oldu...

Ertesi gün sabah saatlerinde kalkarak deri sanayiine gittik. Sanayiye vardığımızda arabadan iner inmez insanın nefesini tıkayan deri kokusu ve sabahtan beri arkamızda kortej oluşturan sivil polislerle karşılaştık. Geldiğimiz yer ticari sicilini iptal ederek **"fabrikayı kapattım"** diyen, ancak hala üretime

devam eden bir fabrika önyüdü. Burada işçiler bizleri **"Birlik, mücadele, zafer"** sloganlarıyla karşıladılar. Bu bölgeyi dolaştıktan sonra kısa bir açıklama yapan Itschert'in konuşmasında dikkati çeken nokta şu oldu; **"Türkiye AB normlarına uyduğunu açıklamıştı. Görünüyor ki bu bir yalan. Bu koşullarla, değil AB hiçbir yere gidemez. Sizlerin, mücadelenizin yanındayım. Burada yaşananlar ILO'nun açık ihlalidir. Çalışma koşulları, uygulanan baskılar Kopenhag Kriterleri'nin ihlalidir. Burada en insani hakların bile ihlali yaşanmaktadır."**

Konuşma sırasında arkamızda bekleyen polisler de dikkat çeken Itschert'in sözünü bölen bir işçinin **"onlar burada sizin için değil, patronlar için duruyor. Biz onların uyuşturucu verdiğini de gördük"** sözleri kolluk kuvvetlerinin rolünü ortaya koyuyordu. Direniş çadırlarını tek tek gezen, kadın-erkek direnişçilerle sohbet eden, insanların hangi koşullarda çalıştırıldığını gören Itschert, bu sırada işçilerin söylediklerini de dinledi. Bir sonraki durağımız olan Ticaret Odası'na giderken yolda durup sanayi bölgesine baktığımızda ise Itschert'ten itiraf gibi bir söz geliyor; **"Burası Bangladeş'e benziyor."**

Sonraki durak Ticaret Odası...

Buradan Gönen Ticaret Odası'na gidilerek oda başkanı Ercan Karatan'la bir görüşme yapıldı. Oda başkanı görüşmenin başında **"Sizin yüzünüzden işveren kaçıyor"** dediyse de, bu sözleri Itschert'in de gözlemediği **"Kaçak işçi çalıştırıyorlar, siz de göz yumuyorsunuz"** sözleriyle kesildi.

67 deri fabrikasından 27'sinin bölgeden gittiğinin belirtildiği toplantıda; bu şirketlerin ticari sicillerini iptal ettirip ya kaçak olarak çalışmayı ya da adını değiştirip yine sigortasız işçi olarak çalışmasını sürdürdüğü bilgisi verildi. Bölgeden giden 5 fabrikaysa Konya ilinde aynı şekilde faaliyetine devam ediyor, kaçak işçilerle ve düşük maaşla.

Gönen değil, Bangladeş!

Itschert; yaptığı sohbette sanayiye gezdiğini belirterek burasının AB'ye talip olan bir ülkeden çok, Bangladeş'e benzediğini söyledi. İşçilerin sağlıksız koşullarda çalıştığı, hiçbir sosyal güvencesinin olmadığı, çalışma saatlerinin 12 saat olduğu bir yerde sendikanın neden istenmediğini soran Itschert'e verilen cevap ise tam bir top oyununa dönüştü. Karatan, sendikanın işverenleri zarara uğrattığını söylerken birden **"Şu lanet Çin, piyasa bitirdi. İşverenler sıkıntıda. Çalışma potansiyelleri düştü"** diyerek yanıt verdi. Çok öncesinden hazırlanan verilerde ise işin bahanesi olan Çin emperyalizminin Türki-

ye'de deri sektörüne giremediği zaten görünüyordu. Az önce sendika yüzünden işverenin 1 milyon dolar zarar ettiğini söyleyen Karatan'a Musa Servi'nin cevabı **"Sendikayı reddetmek yerine zamanında işçisine sigorta yaptırsaydı, bu zararı zaten yapmazdı. Kaldı ki Çin nereden çıktı?"** oldu.

Bunun üzerine sendikalıların **"siyasi emeller"** için bazı şeyler yaptığını söyleyen Karatan'a cevap ise Itschert'ten geldi. Sendikanın zaten siyasi bir yapı olduğunu, politik olduğunu ve işçisinden yana tavır alması gerektiğini belirten Itschert; **"Siz siyasi olmayan bir sendika gördünüz mü?"** diyerek yapılan suçlamaya yanıt verdi.

"Amaç yatmak değil, alnteri dökerek çalışmak önemli!"

Musa Servi; görüşme sırasında önemle bir meselenin daha altını çizdi; **"Bizim amacımız yan gelip yatmak veya bölgedeki işvereni kaçırmak değil. Onurumuzla para kazanıp, insani hakkımız olan sigortamızı almak ve örgütlenme hakkımızı kazanmaktır."**

Itschert de Servi'ye destek vererek Türkiye'nin altında imzası olan birçok anlaşma ve beyannameyi hatırlattı. Tekrar arabaya bindiğimizde arkada **"kortej"**imiz eşliğinde sendika binasına girdik.

Sendika binasına vardığımızda Musa Servi; direnişteki işçilerin manevi desteğinin yanında maddi desteğe de ihtiyacı olduğunu, bunun için sendika içinde bir fon oluşturarak işçilere yardım ettiklerini belirtiyor. Bu sırada gelen telefonsa tam da bu konuya ilişkin. Deri-İş Genel Merkezi'ne Türk-İş'ten gönderilen karar **"...direnişin çok uzun sürdüğü gerekçesiyle direnişe ayrılan paranın kesildiğini..."** söylüyor. Bunun üzerine Servi, bize kısa bir açıklama yaparak, zaten böyle bir ödeneğin bulunmadığını ve haliyle kullanılmadığını belirterek kesilmesinin de bir anlamı olmadığını belirtiyor.

Sarı değil, devrimci sendikacılık!

Direnişteki işçilere destek konusunda tüm bunlar yaşanırken ve Türkiye'de faşizm hüküm sürerken **"uzlaşmacı"** değil, **"direnge"** sendikacılığın önemi ise bir kez daha ortaya çıkıyor. Bir tarafta kendi işçisini uzlaşma adına masada bırakabilecek bir **"mücadele"**, bir tarafta ise işçisiyle patron gibi değil, onlardan biri olarak ilgilenen ve mücadele etmenin, teslim olmamanın ve hak arama mücadelesinin haklılığını yükselten bir mücadele.

Gönen ziyaretimiz açık bir şekilde **"sarı"** sendikacılıkla **"devrimci"** sendikacılık arasındaki farkı net olarak gösteriyordu. Ve bu fark sözde değil yaşamın tam içindeydi. (İstanbul)

“Birlik, mücadele, zafer diyeceğiz ve bu işi bitireceğiz!”

Sendikacı oldukları için işlerinden atılan ve 1.5 yıldır direnişte olan İleri Deri işçileri, başlattıkları direnişe resmi grev kararıyla devam ediyor. 12 Nisan'da grev pankartını İleri Deri Fabrikası'na asan işçiler, patronun ve polisin birlikte organize ettiği bir saldırıyla yerlerde sürüklendi, grev pankartları indirildi ve gözaltına alındı. Gözaltından çıktıktan sonra direnişlerine kaldıkları yerden devam eden deri işçileri, grev pankartını yeniden asarak 420'li günlerinde yine direniş çadırındalar. Yaşanan saldırıyı kınamak için 15 Nisan'da İHD İstanbul Şubesi'nde bir basın açıklaması yapan Çorlu Deri işçileri ve Deri-İş Sendikası Örgütlenme Sekreteri Gürsel Menteşe, saldırıyı ve gelişmeleri anlattı. Biz de işçilerden yaşanan saldırı ile ilgili bilgi aldık;

Yolu yok...

Zuhal Şen: Sabah fabrikanın önüne gittik. İşçiler geldiler, onları geri çevirdik. İşçiler bizi anlayışla karşıladılar ve gittiler. Ama Emniyet Müdürü onları geri çevirdi. Ve bizim yanımıza gelip “işçileri geri çevirseniz bile, ben bunları gece getirip çalıştırırım” dedi. Sonra tehditler savurmaya ve küfür etmeye başladı. “Ben sizi Çorlu'da yaşatmam. Sokakta gezemezsiniz” gibi tehditler savurdu. Tartışma başladı. Orada 2 saatlik bir arbede yaşandı, bayılan arkadaşlarımız oldu. Biz onları ayıltmaya çalışırken, panzer sürdüler insanların üstüne, dağıttılar herkesi. Biz de diğer arkadaşlarımızın yanına gittik. Bayılmalarına rağmen kafalarına copla vuruyorlardı. Polis arabaları ve sivil polisler geldi. **Grev pankartını yırttılar.** Sonra zorla alıp Emniyet'e götürdüler. Balık istifi yapıp 20 kişiyi birden aynı nezarete attılar. Bayılan arkadaş-

larımız için doktor istedik, getirmediler. “**Gebersin gitsin**” dediler. Su istedik vermediler, açık havaya çıkarmadılar. Biz de “**ifademizi Savcılık'ta vereceğiz**” dedik.

- **Kurumlardan ve diğer işçilerden destek veren var mıydı eyleminize?**

- Ailelerimiz vardı, daha sonra çevre fabrikalardan işçiler gelmiş ama haberimiz yok bizim. Halk da gelmeye başlamıştı, bizi o anda gözaltına aldılar. Onlar da tekrar saat 10:00'da basın açıklaması yapıp, grev pankartını asmışlar, gözcü koymuşlar başına. Destek vardı, ama geç olmasaydı bizi götürmeyebilirdi.

- **Saldırı, direnişçi işçiler arasında olumsuz bir hava yarattı mı?**

- Hayır, bizi daha da ateşledi. 3 yıl da olsa 5 yıl da olsa bekleyeceğiz. Yolu yok, şu an çalışan işçileri de tekrar uyarmaya çalışacağız. “**Gelmeyin, emeğimize saygı duyun**” diye.

- **Bundan sonrası için ne düşünüyorsunuz?**

- Biz direnmeye devam edeceğiz. Orada 6 bin tane işçinin yaşamını belirleyeceğiz. Bugün biz bunu başaramazsak, yarın bir başkası elbette başaracak. **Orada işverenler köpek-siz köyde değneksiz dolaşıyorlar. Her şey onların emirleri altında.** Bugün mesela işveren çalışan insandan daha az vergi ödüyor. Yılda 40 milyon veriyor.

Bırakmak çare mi?

Tuncay Çakıl: Sabah yaşanan saldırıda TMSB Başkomiseri bana tokat attı. Sonuna kadar mücadele ettik. Polis elinden geleni yaptı. İşverenin önünde bizi dövdü. O da gülüyordu. Zorla gözaltına aldılar, biz de ifademizi verdik, daha sonra bırakıldık.

Tekin Köz: Şu an fabrikada çalışan işçi arkadaşlar var. Onları engelledik ve gelmediler çalışmaya. Emniyet aracılığıyla panzerin ön tarafından getirdiler işçileri ve onları bizimle karşı karşıya getirdiler.

Saldırı sırasında kadın işçileri yerlerde sürüklediler. Her taraflarına vurdular. Biz haklı olduğumuzu anlatmaya çalışırken bir kadın arkadaşımızı arkaya çektiler, dövmeye başladılar. **Bize de panzer su sıkmaya başlayınca bölündük.** Davut diye bir işçi panzerin altına düştü, ezilecekti neredeyse. Biz onu çekip almaya çalışırken beni de çamurun içine attılar. Boğuştuk, hakaret ve küfür ettiler.

Çorlu'da çok şey yaşanıyor. Hırsızlıktan, gaspına, cinayetine. Bunlarla uğraşmıyorlar. Biz emeğimize sahip çıktığımızdan dolayı bizimle uğraşıyorlar. Ama biz 14 aydır devam ettiğimiz gibi sürdüreceğiz. Bırakmak çare mi bizim için, tabii ki değil. Bizim çaremiz orada kazanmak. Birlik mücadele zafer diyeceğiz ve bitireceğiz.

Kazanım tüm işçi sınıfınındır

Gürsel Menteşe; Oradaki arkadaşlarımız 14 Şubat tarihinde sendikaya üye oldular. 18 Şubat'ta işten atıldılar ve o günden bu güne onurlu bir şekilde direnişlerini sürdürüyorlar. Defalarca gözaltına alınıp saldırıya uğradılar. **Çadırları yıkıldı, yakıldı. Buna rağmen hiçbir arkadaşımız geri adım atmadı.** Saldırılar arttıkça, bu, direnişçi arkadaşlarımızı kamçıladı mücadele etmek için.

Saldırı günü de saat 10:00'da bir basın açıklaması yapıp, halaylarla pankartımızı asmayı planladık. Ama saldırdılar ve pankartımızı indirdiler. 2.5 saat arkadaşlarımız orada çatıştı, yaralandı ancak geri adım atmadı. Saat 12:30'da bir basın açıklaması yaptık. Saat 18:30'da da tüm arkadaşlarımız serbest bırakıldı.

- **Bundan sonrası için sendika olarak ne yapmayı düşünüyorsunuz?**

- Şimdi arkadaşlar yasal bir greve çıktılar. Grev diğer fabrikalarda çalışan işçiler üzerinde etki yaratacaktır. **Oradaki o kazanım diğer işyerlerine de yansıtacağı için bu kadar azgın saldırdılar.** Ve o havzada ilk defa bu kadar kararlı bir direniş sergilendi. 420'li

günlerde direniş, 2 kış geçirdiler orada direnişçi arkadaşlarımız. Şimdi ortak alacağımız kararlarla önümüzdeki günlerde ne yapacağımızı kararlaştıracacağız.

Birsinler Deri'de de grev kararı astık, ancak daha uygulamaya geçmedik. Önümüzdeki günlerde geçmeyi düşünüyoruz. Çorlu'da, Tuzla'da, Gönen'de olsun tüm bu direnişlerin kazanımıyla sonuçlanması için devrimci ve demokrat insanların desteğini ve katkısını bekliyoruz, istiyoruz. **Bu kazanım sadece deri işçilerinin kazanımı olmayacak, tüm işçi sınıfının kazanımı olacaktır.** (İstanbul)

İleri Deri işçisinin yanındayız!

Sendikacı olmak, toplu sözleşme yapabilmek için **418 gündür** direnen, bölge işçisine örnek bir direniş sergileyen; yazın tozunda, toprağında; kışın yağmur, çamur kar demeden her türlü saldırıya göğüs geren **İleri Deri** işçileri, anayasal hak olan grev hakkını kullanabilmek için fabrika önüne geldiklerinde **Çorlu Emniyet Müdürlüğü** tarafından grev pankatı indirilmek istenmiş, buna karşı çıkan sendika temsilcisi ve işçi arkadaşlarına, polis panzer eşliğinde cop ve kalaslarla saldırarak 18'i kadın toplam 33 işçiyi gözaltına almıştır.

Grev pankartını indirmek anayasal suçtur. Bu ülkede anayasa, hukuk varsa sadece patronlara, ağalara değil işçilere ve köylülere de vardır.

Tüm Köy-Sen Genel Başkanı olarak deriyi üreten hayvanları yetiştiren biz üretici köylüler, İleri Deri işçisine yapılan bu vahşi saldırıyı kınıyoruz. Tüm Köy-Sen olarak İleri Deri işçisinin yanında olacağız diyoruz ve bölgedeki sendika ve demokratik kitle örgütlerini greve duyarlı olmaya çağırıyoruz.

Tüm Köy-Sen Genel Başkanı
Şevki Konur

Turbo işçileriyle dayanışma eylemi

Mersin Demokrasi Platformu üyeleri 31 gündür direnişte olan Turbo işçilerini ziyaret etti. **13 Nisan Perşembe** günü saat 12:00'de Eğitim-Sen önünde toplanan kitle, **Birleşik Metal-İş** sendikasına giderek burada bulunan işçileri ziyaret etti. Platform adına işçilere seslenen **Gürsel Sığıncı;** Demokrasi Platformu olarak işçilere her türlü desteği vermeye hazır olduklarını söyledi. Yapılan sohbetlerden sonra işçilerle beraber İstiklal Caddesi'nde bildiri dağıtımını yaptılar. (Mersin)

Kartal Belediyesi'nde TİS'te sona doğru...

DİSK'e bağlı **Genel-İş 3 No'lu Bölge'**ye bağlı 1 No'lu Şube ile Kartal Belediyesi arasında **25 Ocak 2006** tarihinde başlayan TİS süreci devam ediyor. Toplam 62 maddeyi kapsayan görüşmelerde sendikanın belirlediği 56 idari maddenin hepsinde anlaşma sağlandı. Ücret görüşmeleri devam ediyor. İdari maddelerden öne çıkan bazıları şunlar;

* **1 Mayıs ücretli izin günü olarak kabul edildi.**

* Prim önerileri iki hafta artırıldı. (İşçi işten atıldığında 2 hafta fazla ücret ödenecek. Ücret 15 haftadan 17 haftaya çıkarıldı).

* **Temsilci odalarına internet dahil tam teşekküllü bilgisayar donanımı hazırlandı.**

* İşçinin Kartal dışında da uğrayacağı kazada patron sorumlu tutulacak.

Ülkede sendikal anlayışın dibe vurduğu, kendiliğinden gelişen direnişlerin, grevlerin sendikal önderlikler tara-

findan bastırıldığı, işçi sınıfının yüzyıllardır kan can pahasına kazandığı hakların bir bir elimizden alındığı, gasp edildiği bir süreçte Genel-İş Sendikası 3 No'lu Bölge'ye bağlı 1 No'lu Şube'nin kazanılmış hakları koruması, bir adım ileriye taşınması günümüz açısından **anamlı ve önemlidir.** Özellikle 1 Mayıs'ın ücretli izin günü olarak kabul ettirilmesi büyük bir kazanımdır. Diğer işkollarının bu TİS'i kendilerine örnek almaları gerekmektedir. (Kartal)

İşçi-köylü'den

“Şehitlerimizden savaş meydanlarında devraldığımız bayrağı, savaş meydanlarında yükseltmeye devam edelim!”

Onların inancı, kararlılığı ve cüreti ile 1 Mayıs alanlarında yangını körükleyelim!

2006 yılının ilk günlerinde TC Başbakanı **R. T. Erdoğan** ile Genelkurmay Başkanı Orgeneral **Özkök** ve kuvvet komutanlarının **4 Ocak** tarihinde gerçekleştirdikleri toplantı, 2006 yılının Türk hakim sınıfları açısından nasıl ele alınacağını sinyallerini veriyordu. Türk hakim sınıfları başta ABD emperyalizmi olmak üzere emperyalistlerin Ortadoğu coğrafyasında yürüttüğü saldırı ve işgal politikası ve bununla bağlantılı olarak **Büyük Ortadoğu Projesi**'nin uygulanmasının yarattığı sonuçların ortaya çıkardığı çeşitli sıkıntılarla karşı karşıyaydı. Faşist Türk devleti açısından bu süreç; halkımızın deyimıyla, **“aşağı tükürsem sakal, yukarı tükürsem bıyık”** biçiminde özetlenebilir. Yaşanan bu gelişmeler, TC açısından önemli sonuçlara ve daha da önemli olarak çeşitli sıkıntılara yol açmaktadır. Türk hakim sınıflarının emperyalist politikalar doğrultusunda adım atma zorunluluğu ve bu adımların ortaya çıkardığı sonuçlar, ülke içinde yaşanan sınıfsal ve ulusal çelişkilerin keskinliği ile birleşince, TC devleti kendisi açısından bilinen **“çözüm”(!)** yöntemlerine başvurmaktadır. Bu çözüm de, TC devletinin her zamanki sınıfsal refleksi olarak görülmelidir. **Yani halk kitleleri üzerinde terör estirme ve faşist zulüm uygulama politikası...**

Ülkemizde hem özelleştirme politikaları hem de komprador kapitalizmin emperyalist politikalar doğrultusunda şekillenmesi nedeniyle istihdam olanaklarının yaratılmaması sonucunda giderek artan işsizlik, öte yandan TC devletinin resmi kurumlarının açıkladığı ağır yoksullaşma süreci ve gelir dengesinde yaşanan eşitsizliğin artarak devam etmesi gibi, ilk elden sayabileceğimiz nedenler, sınıfsal çelişkilerin keskinliğini artırmaktadır.

Bunun yanında Meclis gündemine gelen **Genel Sağlık Sigortası ve Sosyal Güvenlik Yasa Tasarısı**'yla Türk devleti emekçi halkımıza yönelik saldırısında yeni bir adım atmaya hazırlanıyor. Bu tasarıyla faşizm çalışan emekçileri mezarda emekli ederken, sağlık alanında da **“parran yoksa öl”** mantığını yasalastırıyor.

Öte yandan Türk hakim sınıflarının Kürt ulusu üzerinde uyguladığı ulusal baskı politikası hızından hiçbir şey kaybetmeden devam ediyor. 25 Mart tarihinde Muş kırsalında kimyasal silahlarla katledilen 14 HPG gerillasının cenazeleri sırasında halka saldıran devletin, yüzlerce insanı tutuklaması ve gözaltıların halen devam etmesi devletin arada bir varlığını kabul ettiği **“Kürt sorunu”**na bakışını özetlemektedir. Bunun yanı sıra Türk hakim sınıflarının azgın şovenizm ve linç kampanyaları örgütlemesi de sürecin önemli gelişmeleridir.

İşte tüm bu gelişmeler Türk hakim sınıflarını ülke içinde eskisine oranla yeni yeni önlemler almaya itmektir. Bir yandan Meclis'te emekçi halka karşı yeni yasalar çıkartır, ülkeyi özelleştirmelerle haraç-mezat pazarlarken, öte yandan bu saldırılara karşı duran ve halka gerçekleri anlatmaya çalışan, başta devrimci ve komünistler olmak üzere sisteme karşı itiraz eden, alternatif olan örgütlenmelere karşı fiili bir saldırganlık politikası uygulamaya başladılar. **Bunun son örneği de Diyarbakır olaylarının ardından çalışmalarına hız verilen ve çeşitli söylemlerle şekere bulandırılarak halkımıza sunulan Terörle Mücadele Yasa Tasarısı'dır.**

Aslında bu önlem ve saldırılar, sınıfsal çelişkilerin keskinliğini artırmaktadır.

yalleri önceden verilmeyen ya da hiç yapılmayan uygulamalar değildi. Daha öncesinden de faşizmin anayasası olan **Milli Güvenlik Siyaset Belgesi**'nde tüm bu gelişmeler dile getirilmişti. Şimdiki süreçte ise bu belgede belirlenen esaslar doğrultusunda fiili adımlar atılmaktadır. Yapılan bazı önemli tespitler ve tespitler nedeni ile alınan çeşitli kararların varlığı bu belgede ortada idi. Bu tespitler nedeniyle, son süreçte devrimcilere karşı alabildiğine dizginsiz linç kampanyaları örgütlenmeye başlanmıştı. Örgütlenen bu **“linç”** kampanyalarının faşist devletin bu **“sosyal çalışması”**ndan bağımsız olmadığı, bilinçli, planlı ve örgütlü çalışmalar olduğu gözden kaçırılmamalıdır. TC faşizminin bir **“devlet geleceği”** olarak bu türden politikaları başarıyla uyguladığı, geçmişteki kanlı deneyimlerle fazlasıyla sabittir. Faşist devlet özellikle son süreçte içinde bulunduğu çaresizliğe çözüm bulmak adı altında, **“teröre karşı zafer kazanmak için”** toplantı üstüne toplantı almaya başladı. Proletarya Partisi'nin Ocak ayının son haftasında gerçekleştirdiği politik hedefleri isabetli devrimci eylemlerde dahil olmak üzere bir dizi gelişme, devletin **“yüksek”** kademelerinde görüşme trafiğinin artmasına yol açtı. Özellikle Proletarya Partisi'nin Karadeniz'deki son eylemlerinin ardından İçişleri Bakanı'yla birlikte, bölge milletvekilleri, valiler ve emniyet müdürleri bir **“güvenlik zirvesi”** gerçekleştirdiler.

Faşist devlet Karadeniz'deki devrimci faaliyeti engellemek için bütün imkan ve olanaklarını kullanmaktadır. Bu doğrultuda tüm askeri gücünü seferber etmekte, gerillaya karşı operasyonlar yapmakta, halk kitleleri üzerinde bir yandan terör estirenken, diğer yandan da devrimcilere ve komünistlere yönelik psikolojik savaş uygulamaktadır. Karadeniz Bölgesi'nde çeşitli milliyetlerden halkın yaşadığı yoksulluk, işsizlik, göç etme ve diğer sorunların gerçek sorumlusu olan faşist sistem böylelikle halk kitlelerinin devrimci öncüleriyile buluşmasını engellemeye ve diğer yandan da varolan hoşnutsuzluğun ve tepkinin kendisine yönelmesini engellemeye çalışmaktadır.

Faşizmin milliyetçilik ve şovenizm zehrini bu kez her zamankinden daha fazla kullanmaya başlamıştır. Karadeniz Bölgesi'nde var olan hoşnutsuzluğu ve tepkiyi şovenizm ve milliyetçilik zehriyle devrimci çalışmalara yöneltmekte ve Karadeniz Bölgesi'nde hem devrimci çalışmayı engellemeye çalışmakta, hem de bölge halkının faşizme karşı olası tepkilerini daha baştan saptırmayı amaçlamaktadır. İşte Proletarya Partisi, bir yandan bölgede faşist devletin politikalarının uygulanması için aktif bir biçimde çalışan, bunun yanında bölge halkının her türlü gerici duygularını kullanarak, halkın yaşadığı işsizlik, yoksulluk gibi sınıfsal çelişkileri faşizmin dümen suyuna yönelten ve bununla da kalmayıp, devrimci çalışmaya ve devrimcilere yönelik saldırılarda birer **“üs merkezi”** olarak kullanılan bu faşist odaklara ve faşizmin resmi kurumlarına yönelik bir dizi eylem gerçekleştirdi. Bu eylemlerin hedefinde yer alanlar, bizzat TC faşizminin bu politikaların bölge halkı üzerinde uygulayıcısı olan kişi ve kurumlar olarak bilinçli seçilen hedeflerdir.

Bu hedeflere bir yenisini daha eklemek amacı ile Ordu'da bir eylem hazırlığında bulunan **TKP/ML TİKKO** komutanlarından **Dilek (Perihan) Polat**, üzerindeki bombanın patlaması sonucu 7 Nisan 2006 tarihinde şehit düştü. O'nun şehit düşüşünün anlamı, bugün **Ayfer'den Ayfer'e** şekillenen bu çizgiyi mücadelesinin her alanında pratikleştirmekten geçmektedir. Önümüzde sınıf mücadelesi açısından bir dizi önemli tarihin durduğu bir sürece yaklaşıyoruz. **Bu tarihlerden en yakını olan 1 Mayıs, Perihan yoldaş şahsında tüm şehitlerimizin cüretinin kuşanıldığı ve kavga şiarımızın haykırıldığı gün olmalıdır.** 24 Nisan, 1 Mayıs, 18 Mayıs, 15-16 Haziran vb. tarihlerin önemi, ancak bu günleri, sınıf savaşımının güncel silahları haline getirdiğimizde anlamlanıyorsa; **Dilek Polat yoldaşın ve tüm yoldaşlarımızın kavga şiarlarını bu alanlarda yükseltmek hepimizin boynunun borcudur.** Onlardan savaş meydanlarında devraldığımız bayrağı, yine savaş meydanlarında yükseltmeye devam edelim!

Birleşik Metal-İş Sendikası'na üye oldukları gerekçesiyle işten atılan 24 MİTO işçisi, işe sendikali olarak geri dönmek amacıyla direniş başlattı.

Tuzla Aydınlıköy'de kurulu bulunan **MİTO Yapı Malzemeleri San. Tic. AŞ.** ısı radyatörleri ve havlupan üretiyor. Üretilen mallar genellikle yurtdışına ihraç ediliyor. Yaklaşık 3 yıllık bir fabrika olan MİTO'da 110 işçi ana firmada, 120 işçi de taşeron firmalarda olmak üzere yaklaşık 230 kişi çalışıyor. 110 işçiden 103'ü 8 Mart'ta sendikaya üye oldular. Bundan 4 ay önce sendikalaşma çalışmalarını başlarken, 28 Mart'ta Turan Balcı maaş bordrosunu imzalamadığı gerekçesiyle işten atıldı. İşçiler, Balcı'yı sahiplenerek işe geri alınmasını istedi. Bunun üzerine patron, 11 işçiyi daha 25/2 maddeyi gerekçe

MİTO işçileri direnişe başladı

göstererek tazminatsız işten attı. İşten atılmalar üzerine işçiler, Birleşik Metal-İş Sendikası öncülüğünde **3 Nisan 2006** tarihinde fabrika önünde direnişe başladılar. İçerideki işçiler direnişteki işçileri sahipleterek yemek boykotu ve iş yavaşlatma eylemleri yapıyor.

Birleşik Metal-İş Örgütlenme Uzmanı **Mehmet Çabuk** yaptığı açıklamada **“Yasal işlemleri başlatmış bulunmaktayız. Amacımız sendikanın kabul edilmesi ve toplu sözleşme yapılmasıdır. Buranın koşullarını değerlendirerek uzun süreli bir eylem örgütleyeceğiz. İşçilerin haklarını alana kadar fabri-**

ka önünden ayrılmayacağız” dedi. Direnişteki işçilerden **Fadime Kaya** ise **“hafta içi her gün 21:00'e kadar hafta sonları ise 17:00'e kadar mesai vardı. Mesai ücretlerimizi zamanında alamıyorduk. Asgari**

ücretle çalışıyoruz. Çalışma koşullarımız kötü. Sendikali olduğumuzu duyduklarında patron ve ustabaşılardan azar iletmeye, tehdit edilmeye başladık” dedi. İşçiler ayrıca patronu sıkıştırmak amacıyla MİTO'nun anlaşmalı olduğu İtalya, Almanya ve İngiltere'de bulunan firmalara da seslerini duyurmaya çalışarak taleplerinin onlar tarafından da sahiplenilmesi için girişimlerde bulunuyor.

İlerleyen günlerde işçiler yaptıkları iş yavaşlatma vb. eylemliliklerle direnişteki işçileri sahiplenirken patron ve taşeron, **12 Nisan Salı** günü 15 işçiyi daha iş saatinde eylem yaptıkları gerekçesiyle işten attı. İşten atılanların sayısı 39'a ulaşırken, sendikaya üye olan 15 işçi de tazminatlarını almayı reddederek direnişteki işçilere katıldı. (**Kartal**)

Halk savaşçısı Perihan (Dilek) Polat yoldaş ölümsüzdür!

Elimize e-mail yoluyla ulaşan aşağıdaki bildiriye haber değeri taşıdığından olduğu gibi yayınlıyoruz.

Türk, Kürt ulusundan ve çeşitli milliyetlerden emekçi halkımız!

Partimiz TKP/ML'nin **Karadeniz Komitesi üyesi ve Özel Görev Birimi komutanı Perihan (Dilek) Polat** yoldaş, **7 Nisan 2006** tarihinde Ordu ilinde, devrimci bir eylem hazırlığındayken yaşanan patlama sonucunda şehit düşmüştür. **Dilek (Ayfer) Polat** yoldaşımızın; Partimiz TKP/ML'nin 34. kuruluş yıldönümü vesilesi ve son günlerde Kürt ulusundan emekçi halkımıza yönelik faşist TC devletinin saldırılarının hesabını sormak, Türk, Kürt ve çeşitli milliyetlerden emekçi halkımıza yönelik bu saldırganlığı yanıtızsız bırakmamak amacıyla gerçekleştirmeyi planladığı eylemin hazırlığı sırasında şehit düşmesi üzerine, burjuva-feodal basının ve faşist TC devleti yetkililerinin yapmış olduğu "**canlı bomba**" ve "**camı bombalama**" haber ve yorumları tamamen gerçek dışıdır. **Bu türden gerçek dışı açıklamalar ve yayınlar Partimizin 34 yıllık mücadele tarihini karalamaya yöneliktir.** Ancak hiçbir yalan haber ve çarpıtma, Partimizin yüzlerce şehidinin kanları ve canları üzerinden yükselen devrimci mirasını karartamayacaktır. **Partimizin 34 yıllık şanlı mücadele tarihi bunu fazlasıyla ispatlamaktadır.** Türk, Kürt ulusundan ve çeşitli milliyetlerden emekçi halkımız bu gerçeğe yeterince tanıklık eder.

Partimiz; burjuva-feodal basın ve faşist TC yetkililerinin "**canlı bomba**" olarak tanımladığı feda eylemlerini, doğru bir eylem tarzı olarak değerlendirmektedir. Bu nedenle de bu tarz bir eylem gerçekleştirilmesi Partimizin savaş yöntemleri içinde yer almamaktadır. **Partimizin mücadele tarihinde bu tarz eylemler yoktur.** Bununla birlikte, faşizmin ve her türlü gericiliğin halkımıza karşı kendi işledikleri suçları gizlemek ve kitleleri manipüle etmek için bu tür eylemlere dönük kara çalmaları ve yalan açıklamalarda bulunmaları kabul edilemezdir. Faşizmin ve her türden gericiliğin bu tür eylemlere yönelik açıklamaları onların korkularının ürünüdür.

Komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarının devleti olan faşist TC devleti yetkililerinin **Dilek (Ayfer) Polat** yoldaşın şehit düşmesinden sonra burjuva feodal basın ve medya kuruluşları aracılığıyla yaptıkları açıklama ve yayınlarda çıkan "**camı'yi bombalayacaktır**", "**hedef ibadet edenlerdi**" yönlü açıklamaları ise tamamen yalan ve çarpıtılmış haberlerdir.

Partimizin hedefinde iddia edildiği gibi bir ibadethane yoktu. Partimizin hedefinde; bugün de hedef olmaya devam eden ve bu anlamıyla henüz açıklamayı doğru bulmadığımız başka bir hedef bulunmaktaydı. **Partimiz camı ve benzeri ibadethaneleri hedef olarak değerlendirmemekte ve bu türden yerlere yönelik saldırıları doğru bulmamaktadır.**

Faşizmin yetkililerinin ve burjuva-feodal kuruluşların, **Dilek (Ayfer) Polat** yoldaşın bir

kaza sonucunda şehit düşmesinden sonra gerçekleştirdikleri bu türden açıklama ve yayınlar halkımızın yanlış bilgilendirilmesini amaçlamaktadır. Bu türden yalan haber ve spekülasyonlar Partimizin politik iktidar için yürüttüğü savaşın gizlenmesi ve çarpıtılması hedefini gütmektedir. Böylelikle, faşizmin halkımıza karşı işlediği suçların hesabının sorulmasına dönük her türlü devrimci eylemin gizlenmesi, gizlenemediği yerde ise çarpıtılması amaçlanmaktadır. Nitekim Partimizin kısa bir süre önce gerçekleştirdiği bir dizi devrimci eylem

"**özel bir çabayla**" halkımızdan gizlenmek istenmiştir. **Dilek Polat** yoldaşın bir kaza sonucunda şehit düşmesi ise gizlenmesi bir yana, yoğun bir karşı-devrimci propaganda ile faşizm ve onun her türlü yardakçısı tarafından kendi amaçları doğrultusunda çarpıtılmak istenmekte ve yoldaşımızın halktan insanları hedeflediği yalanı ortaya atılmaktadır.

Bundan amaçlanan; faşist TC devletinin Başbakanı'nın kendi ifadesiyle emperyalist sermayeye "**ülkemin pazarlanması**" ve bu pazarlanmanın doğal bir sonucu olarak, faşizmin resmi ve "**sivil**" kuruluşlarının, halkımıza yönelik her türlü saldırganlığının, zulmün ve sömürüsünün alabildiğince artırılmasına karşı, Partimiz tarafından sürdürülen devrimci faaliyetin, hesap soruculuğun, mümkün olduğunca gizlenmesidir. Gizlenemediği yerde ise çarpıtılmasıdır.

Ülkemizin her türlü kaynaklarını emperyalistlere peşkeş çekenlere ve bunu gerçekleştiren de "**vatan-millet**" bayrağını elden düşürmerek halkımıza açlığı, yoksulluğu, işsizliği reva görenlere, Kürt ulusunun en doğal taleplerine azgın bir terör ve şovenizm kampanyasıyla yanıt verenlere yönelik Partimizin sürdürdüğü politik iktidar hedefli Halk Savaşı'nın haklı ve meşru bir zeminde yükselmesi, faşist TC yetkililerinin ve onun "**sivil**" uzantılarının bu türden gayretleriyle engellenemeyecektir.

Halkımızın ve halkımızın değerli oğulları ve kızlarının, emperyalist politikalar doğrultusunda faşizmin ve onun "**sivil**" uzantılarının, işçi sınıfı ve emekçi halkımıza yönelik bu saldırganlığa ve uygulanan politikalara karşı tepkisiz kalması düşünülemez. **Halkımızın, komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarının devleti faşist TC'nin emperyalist efendilerinin çıkarları doğrultusunda uyguladığı politikalara karşı çeşitli biçim ve içeriklerde süren mücadelesi engellenemez.** Partimiz halkımızın bu tepkisinin ve mücadelesinin doğru hedefe yönelmesi için bütün gü-

ciyle mücadele etmekte ve savaşmaktadır.

TC faşizminin ve onun "**sivil**" uzantılarının, **Dilek Polat** yoldaşımızın şehit düşmesi üzerine, bu türden demagojik söylemlere başvurarak aciz bir saldırganlık içine girmeleri, Partimizin ve onun önderliğinde faaliyet sürdüren **TİKKO** gerillalarının haklı ve meşru savaşının karalanması, partimiz TKP/ML'nin önderlik ettiği Halk Savaşı'na halkımızın katılımının ve desteğinin azaltılması amacını taşımaktadır.

Partimiz 34 yıllık mücadele ve savaş pratiğinde halktan insanların zarar görmemesi için olabildiğince hassas davranmış ve bu hassasiyetini önemli oranda hayata geçirmiştir. Ancak kabul edilmelidir ki, her haklı savaşın doğal bir sonucu olarak, istenmeyen bazı ölüm ve yaralanmalar da yaşanabilmektedir. Partimizin savaş pratiğinde yaşanan bu türden kayıp ve yaralanmalar ise tamamen Partimizin iradesi ve istemi dışında gerçekleşmektedir. Ve bu türden kayıp ve yaralanmalar gerçekleştiğinde ise Partimiz tarafından gerekli açıklamalar yapılmaktan kaçınılmamaktadır. Partimiz bunu, halkımıza karşı duyduğu sorumluluğun bir gereği olarak kavramaktadır.

Türk, Kürt uluslarından ve çeşitli milliyetlerden emekçi halkımız;

1973 yılında **Dersim Hozat Xceli -Haceli (Dikenli)** köyünde doğan ve Kürt ulusuna mensup olan **Perihan (Dilek) Polat** yoldaş; Partimiz TKP/ML ile **9 Eylül Üniversitesi**, Buca Eğitim Fakültesi 4. sınıftayken, Partimizin komünist gençlik örgütü TMLGB'de örgütlenerek ilişkiye geçmiştir. Bir süre bu örgütlenme içinde faaliyet sürdüren yoldaş, 1999 sonbaharında ise Partimize bağlı olarak faaliyet sürdüren **TİKKO Karadeniz Bölge Komutanlığı**'nda örgütlenmiştir. Bu tarihten sonra ise önce savaşçı olarak ardından ise 1. Mıntıka Komutanlığı üyesi olarak faaliyet sürdürmüştür. **Ayfer** yoldaş şehit düştüğünde Partimiz, **Dersim Karadeniz Bölge Komitesi'ne (D-KBK)** bağlı, **Karadeniz Komitesi (KK)** üyesi ve **Özel Birim Komutanı** olarak faaliyet sürdürüyordu.

Perihan (Dilek-Ayfer) Polat yoldaşın bu mücadele pratiğinde öne çıkan en önemli özellikleri ise, yetersizliklerini aşma, görev bilinci ve kararlılıktır. Ülkemizdeki devrimci ve komünist hareket içinde yaşanan sorunlar göz önüne alındığında da, **Perihan (Dilek-Ayfer) Polat** yoldaşın bu yaklaşımı dikkate değer ve örnek alınması gereken özellikler olarak öne çıkmaktadır. Günümüzde gerek faşizm tarafından ve gerekse de kimi çevrelerce, umutsuz ve beyhude bir çaba içinde "**lanetlenen**" silahlı mücadele ve Halk Savaşı'nın geliştirilmesi pratiği içinde, "**ya içindedir çemberin ya da dışında**" diyerek konumlanan ve aynı zamanda konumlanmakla da kalmayarak, yetersizliklerinin üzerine giden, görev ve sorumluluk alan bir mücadele pratiği sergileyen yoldaş; bu mücadele pratiğiyle kavga kaçıklığının, yılmınlığın revaçta olduğu ve en önemlisi de sınıf mü-

cadelesini ve onun ülkemizdeki tek yolu olan silahlı mücadeleyi kendi dışında gören yaklaşımlara önemli bir yanıt olmuştur.

Perihan (Dilek-Ayfer) Polat yoldaş; ülkemiz sınıf mücadelesi pratiği içinde, "**yapılsa iyi olur**", "**gerçekleştirilirse iyi olur**", "**hesap sorulsa iyi olur**", "**gerilla savaşını ve silahlı mücadeleyi yükseltmek lazım**" söylemlerinin sıklıkla kullanıldığı; ancak bu söylemlere rağmen, örgütsüzlüğün kutsandığı, her türlü sağ ve sol tasfiyeciliğin revaçta olduğu bir süreçte; Partimizin son dönem savaşı geliştirme yöneli-miyle birlikte, bu yönelimi kendi dışında görmeyen, bizzat bu yönelimin gerçekleştirilmesi doğrultusunda görev ve sorumluluk alan bir pratik hat izleyerek, yapılması gerekenin ne olması gerektiği, gerçekleştirilmesi gerekenin ne olduğunu, Partimiz saflarında örgütlenmesinden şehit düştüğü ana kadarki mücadele pratiğiyle açık ve berrak bir biçimde ortaya koymuştur.

Perihan (Dilek-Ayfer) Polat yoldaş; faşist TC devletinin Kürt ulusuna yönelik uyguladığı zulmün, baskıların ve katliamların yakın tanığıydı. **Doğduğu köy faşizmin güçleri tarafından yakılmış ve zorla boşaltılmıştır.** **Perihan** yoldaş, faşizmin Kürt ulusuna yönelik bu politikalarının ortadan kaldırılmasının en doğru yolunun Komünist Partisi önderliğinde gerçekleştirilecek silahlı Demokratik Devrim mücadelesiyle olabileceğinin bilinciyle, safını Partimiz önderliğinde sürdürülen Halk Savaşı yolundan yana belirlemiş ve mücadele pratiğini bu doğrultuda şekillendirmiştir.

Perihan (Dilek-Ayfer) Polat yoldaş; ülkemizde kadın olmanın zorluklarını bizzat yaşayan bir yoldaş olarak, ülkemizde kadınlara yönelik baskının, sömürünün ve her türden gerici değer yargısının ancak ve ancak silahlı demokratik bir devrimle çözülebileceğinin bilincinde hareket etmiş ve kendisinde bir devrim gerçekleştirmiştir. Ülkemiz koşullarında kadın olmanın onun üzerinde yarattığı "**kadınlık rolü**" ve bunun getirdiği bazı dezavantajları, yetersizliklerini giderme azmi ve kararlılığıyla aşmıştır. **Bu pratiğiyle Perihan (Dilek-Ayfer) Polat** yoldaş, **Partimizin son dönem mücadele tarihinde yaşanan örneklerle benzer biçimde önderleşen, komutanlaşan kadın kimliğiyle öne çıkan bir yoldaş olmuştur.**

Dilek Polat yoldaş; kendisinden önce şehit düşen **Ayfer Celep** yoldaşa cisimleşen partili komutan kimliğini kendine örnek alan ve bunu pratikte cisimleşiren bir yoldaş olarak bugün bizlere yürünmesi gereken yolu göstermektedir.

Ayfer (Emine) Celep'ten, Dilek (Ayfer) Polat'a Karadeniz'de cisimleşen savaş çizgimizdir. Ayfer'den Ayfer'e şekillenen partili kimliğimizdir.

Bugün yürünmesi gereken yol, **Ayfer'den Ayfer'e** şekillenen bu çizgiyi partinin her alanında pratikleştirmektir.

Halk Savaşçısı Perihan (Dilek) Polat Yoldaş Ölümsüzdür!

Gerillalar Ölmez, Yaşasın Halk Savaşı! Yaşasın Partimiz TKP/ML, Halk Ordumuz TİKKO, Gençlik Örgütümüz TMLGB!

Yaşasın Marksizm-Leninizm-Maoizm! TKP/ML Merkez Komitesi (Nisan 2006)

Dağların Ayfer'i komutan Dilek Polat ÖLÜMSÜZLÜĞE UĞURLANDI!

Devrim ve karşı devrim arasındaki amansız savaşım, tüm hızıyla sürerken bu savaşımın ortasında ödenen bedellerle emekçi halkların kurtuluş bayrağı her geçen gün daha da yükselmektedir. Bu bayrağı asla yere düşürmeyen devrim ve komünizm davasının onurlu neferleri olan **şehitlerimiz**; tasfiyeciliğin, kavgaya kaçıklığın, yılğınlığın, reformist ve revizyonist anlayışların kol gezdiği süreçlerde kavgaya daha sıkı sarılarak, kanlarıyla bize yol göstermiş ve bu saldırıların geri püskürtülmesinde ön saflarda yer alarak bedel ödemişlerdir.

Emperyalizmin ideolojik, politik ve askeri saldırılarının önüne bedenleriyle set olurken kanlarının son damlasına, silahlarının son mermisine kadar tereddütsüzce savaşan halk savaşçıları, yaşamın en onurlu ve coşkulu yerinde durmaktadırlar.

"Bedel ödedik, bedel ödeteceğiz!"

Bir eylem hazırlığı içerisindeyken elindeki bombanın kazayla patlaması üzerine ölümsüzleşen dağların **Ayfer Celep**'leşen komutanı **Dilek Polat**, şehitler kervanına katıldı. Ordu'da bir eylem hazırlığı için girdikleri camide yaşanan patlamada şehit düşen **Dersim-Karadeniz Bölge Komitesi**'ne bağlı **Karadeniz Komitesi Üyesi ve Özel Birim komutanı Dilek Polat**'ın cenazesi **12 Nisan Çarşamba** günü Gazi Cemevi'nden ailesi, yoldaşları ve devrimci dostları tarafından alınarak **Cebeci Mezarlığı**'nda defnedildi.

Sabah saatlerinden itibaren Cemevi önünde toplanan kitle, öğleden sonra sloganlar, marşlar ve şiirlerle dağların Ayfer'ini ölümsüzlüğe uğurladı. "**Gerillalar ölmez, yaşasın Halk Savaşı**" pankartını açan **Partizan** kitesi, devrim ve komünizm davasında yitirilenler için bir dakikalık saygı duruşunda bulunarak kızıl bayrağa sarılı Ayfer'i omuzladı. "**Önce**

çocuklarımızı savunuyorduk. Şimdi onların düşüncelerini savunuyoruz" pankartını açan **Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri**, kızıl bantlarıyla kortejin önündeki yerini alırken kitle "**Bedel ödedik bedel ödeteceğiz**", "**Gerillalar ölmez, yaşasın Halk Savaşı**", "**Anaların öfkesi katilleri boğacak**", "**Karadeniz, Kürdistan ilerliyor Partizan**" vb. sloganlarla Cemevi önünden Depo Durağı'na kadar yürüdü. Otobüslerle mezarlığa giden kitle mezarlık girişinde yeniden kortej oluşturarak sloganlarla mezar başına geldi.

Halk savaşçıları ölümsüzdür!

Burada defnedilen Dilek Polat'ın mezarı başında tüm devrim şehitleri için yeniden saygı duruşu yapıldı. Mezarlıktaki kitle TKP/ML ve TİKKO marşlarını söylerken **Partizan** adına bir açıklama yapıldı. Açıklamada ırkçı-şoven saldırı çığlıklarının ayyuka çıktığı, başta Kürt halkı olmak üzere tüm halka yönelik saldırılara ivme verildiği söylendi. Devamında ise "**Emperyalizmin uşaklığının 'başarıyla' gerçekleştirildiği bir süreçte komutan Ayfer Celep'ten devrildiği bayrağı onurluca taşıyan Dilek yoldaşın şehit düşüşü bizlere bir çağrıdır**" denildi.

Mezarlıkta "**Dilek Polat ölümsüzdür! Yaşasın Halk Savaşı!**" yazılı pankart açan TKP/ML TİKKO militanları, **İstanbul Üst Komitesi** imzalı açıklamada faşizmin işlediği

katliamların hesabını sormaya devam edeceklerini söylediler. Açıklamada ayrıca "**Halk düşmanlarının korkulu rüyası haline gelen Partizan öfkelerini adreslerine teslim etmeye devam edeceğimizi bir kez daha haykırılı. Halk Savaşçıların yeniden cüretli eylemlere kalkışarak Dilek Polat yoldaşımızın öfkelerini halk düşmanlarına ulaştıracağımızı bir kez daha yineleyelim. Düşen her yoldaşımızın, halkımızın özgürlük umudunun gerçekleşeceğinin teminatı olduğunu bilelim**" denildi.

Militanların yaptığı açıklama "**Yaşasın partimiz TKP/ML Halk Ordusu TİKKO, TMLGB**", "**Katillerin korkusu İşçi Köylü Ordusu**", "**Marks, Lenin, Mao, önderimiz İbo, savaşıyor TİKKO**" vb. sloganlarla karşılandı. Dilek Polat'ın hapishanedeki bir yoldaşına yazdığı mektup okunduğunda ise duygulu anlar yaşandı. Polat'ın abisi **Metin Polat** da yaptığı konuşmada "**Perihanımızı, Ayferimizi, Dileğimizi dalından hoyratça kopardılar**" diyerek cenazede yanlarında olan herkese teşekkür etti. Cenaze törenine katılan şair **Ruhan Mavruk** da Dilek Polat için bir şiir okudu. **Tohum Kültür Merkezi Müzik Grubu**'nun söylediği marşlar ve türkülerden sonra toprağa verilen Dilek Polat'ın dilindeki sloganı geride kalanların daha güvencili bir biçimde haykırması için Partizan andı okundu. Kitle Polat ailesinin Gazi Cemevi'nde verdiği yemeğe katılmak üzere mezarlıktan ayrılırken "**Devrim şehitleri ölümsüzdür**", "**Yaşasın devrimci da-**

yanışma", "**Gerillalar ölmez yaşasın Halk Savaşı**", "**Dersim, Tokat, Erzincan, savaşıyor Partizan**" sloganlarını attı. (İstanbul)

Hollanda

Ordu'da şehit düşen **Dilek Polat**, Hollanda'nın üç ayrı şehrinde anıldı.

İlk iki anma **14 Nisan'da Den Haag (Lahey)** ve **Rotterdam**'da gerçekleştirildi. Anmalar **Dilek Polat** şahsında devrim şehitleri için 1 dakikalık saygı duruşuyla başladı. **Dilek Polat**'ın gerilladayken çekilen resimlerinden, cenaze resimlerinden ve çeşitli gazete küpürlerinden oluşturulmuş kısa bir film hazırlanarak gösterime sunuldu. Daha sonra **Dilek Polat**'ı tanıyan bir arkadaş, **Dilek**'in hayatı ve mücadelesini anlatarak, **Dilek**'in öne çıkan yaşam biçiminden öğrenmemiz gerektiğine vurgu yaptı. Eylem biçiminin bir feda, intihar eylemi olmadığını belirterek bu konudaki TKP/ML Karadeniz Bölge Komitesi'nin kısa bilgi notuna da vurgu yapılarak anma töreni Den Haag'da sonlandırıldı.

Diğer bir anma töreni ise **Arnhem** şehrinde **16 Nisan Pazar** günü gerçekleştirildi. Burada da **Dilek Polat**'ın resimlerinden oluşan ve çiçeklerle donatılmış bir köşe hazırlatıldı. Saygı duruşu sonrası şiirler okundu. Yine Den Haag'da gösterilen kısa film burada da gösterildi. Burada da **Dilek Polat**'ı yakından tanıyan iki arkadaş zaman zaman duygulu anlar yaşayarak **Dilek Yoldaş**'ın yaşamından çeşitli kesitler sundular. (Bir İşçi Köylü okuru)

Paris

Dilek Polat yoldaşı anmak için **16 Nisan** tarihinde Paris'te bir etkinlik yapıldı.

Anma toplantısı, bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. Daha sonra hep birlikte marşlar okundu. Akabinde **Paris TKP/ML taraftarları** adına bir konuşma yapıldı. Konuşmada "ülkemizdeki faşist diktatörlüğün yıkılmasına dair girişilen savaşımında devrim cephesinde tereddüt taşınmaksızın ödenmiş bedelin ifadesidir. Dün olduğu gibi, bugün ve yarın bedel ödemeyi biliriz. Lakin ödenilen bedellerin hesabını, bizlere bedel ödettirenlerden parça parça almasını da biliriz" denildi. **Dilek Polat**'ın öz geçmişinin de anlatıldığı anmada ayrıca görüş belirtmek isteyen dostlara ve yoldaşlara da söz hakkı tanındı. MLKP adına yapılan konuşmada son süreçteki olaylara değinildi. Anma toplantısı söylenen marşla sona erdi.

Dilek Polat, Sarıgazi'de anıldı

7 Nisan 2006 tarihinde Ordu'da şehitler kervanına katılan **Dilek Polat** yoldaşımızı anmak için **Sarıgazi Mehmetçik Lisesi**'ndeki YDG'liler olarak **10 Nisan** tarihinde bir yürüyüş düzenledik. Okul önünde başlayan yürüyüşte "**Dersim, Tokat, Erzincan savaşıyor Partizan**", "**Gençler dağlara Partizan iktidara**", "**Katil devlet hesap verecek**", "**Dilek Polat yoldaş ölümsüzdür**" vb. sloganların yanısıra "**Yaşasın Partimiz TKP/ML**", "**Marks, Lenin, Mao; önderimiz İbo savaşıyor TİKKO**", "**Savaş, öğren, ilerle; gücümüz TMLGB**" gibi sloganlar da atıldı. Yürüyüş Sarıgazi Cemevi önünde bitirildi. (Sarıgazi Mehmetçik Lisesi YDG)